

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 313

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 62

4 grudnia 2019

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/2025 z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Protokołu zmieniającego Międzynarodową konwencję o ochronie tuńczyka atlantyckiego 1
- ★ PROTOKÓŁ zmieniający międzynarodową konwencję o ochronie tuńczyka atlantyckiego 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2019/2026 z dnia 21 listopada 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług ułatwianych poprzez użycie interfejsów elektronicznych oraz w odniesieniu do procedur szczególnych dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami, prowadzą sprzedaż towarów na odległość i dokonują niektórych krajowych dostaw towarów 14
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2027 z dnia 28 listopada 2019 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzeń (WE) nr 2305/2003, (WE) nr 969/2006, (WE) nr 1067/2008, rozporządzeń wykonawczych (UE) 2015/2081 i (UE) 2017/2200, rozporządzenia (WE) nr 1964/2006, rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 480/2012 oraz rozporządzenia (WE) nr 1918/2006 w odniesieniu do terminów składania wniosków i wydawania pozwoleń na przywóz w roku 2020 w ramach kontyngentów taryfowych dotyczących zbóż, ryżu i oliwy z oliwek 28
- ★ Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) 2019/2028 z dnia 29 listopada 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1799 w odniesieniu do tabel przyporządkowania określających związek między ocenami ryzyka kredytowego wystawianymi przez zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej a stopniami jakości kredytowej określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁾ 34
- ★ Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) 2019/2029 z dnia 29 listopada 2019 r. udzielające pozwolenia unijnego na pojedynczy produkt biobójczy „CVAS Disinfectant product based on Propan-2-ol” ⁽¹⁾ 41

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) 2019/2030 z dnia 29 listopada 2019 r. udzielające pozwolenia unijnego na rodzinę produktów biobójczych „Pal IPA Product Family” ⁽¹⁾	51
---	----

DECYZJE

★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2031 z dnia 12 listopada 2019 r. ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przemysłu spożywczego, produkcji napojów i mleczarskiego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 7989) ⁽¹⁾	60
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2032 z dnia 26 listopada 2019 r. ustanawiająca środki zapobiegające wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się na jej terytorium <i>Fusarium circinatum</i> Nirenberg & O'Donnell (dawniej <i>Gibberella circinata</i>) oraz uchylająca decyzję 2007/433/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 8359)	94

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2019/2025

z dnia 18 listopada 2019 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Protokołu zmieniającego Międzynarodową konwencję o ochronie tuńczyka atlantyckiego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 13 maja 2013 r. Rada upoważniła Komisję Europejską do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zmian do Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego ⁽¹⁾ (ICCAT). Negocjacje w tej sprawie zakończono pomyślnie w listopadzie 2018 r.
- (2) Wynegocjowany Protokół zmieniający Międzynarodową konwencję o ochronie tuńczyka atlantyckiego (zwany dalej „Protokołem”) ma przyczynić się do poprawy skuteczności ICCAT, a także do wzmocnienia ochrony gatunków, które podlegają jej kompetencji i lepszego zarządzania nimi.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽²⁾ stanowi, że Unia ma zapewnić, by działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągania korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie stanowi również, że Unia ma stosować podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i dążyć do zapewnienia, by eksploatacja żywych zasobów morza umożliwiała odbudowę populacji poławianych gatunków i utrzymywanie ich powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Rozporządzenie stanowi także, że Unia ma stosować środki zarządzania i ochrony oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspierać rozwój doradztwa naukowego i wiedzy, stopniowo eliminować odrzuty, propagować metody połowów, które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, oraz eliminować i ograniczać w miarę możliwości przypadkowe połowy, dążyć do prowadzenia połowów o niskim stopniu oddziaływania na ekosystem morski i zasoby rybne. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że te cele i zasady mają być stosowane przez Unię w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa. Protokół jest spójny z tymi celami.
- (4) Zgodnie ze wspólnym komunikatem Komisji Europejskiej oraz Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, zatytułowanym „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów” oraz konkluzjami Rady na temat tego wspólnego komunikatu propagowanie środków na rzecz wsparcia i zwiększenia skuteczności regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i, w stosownych przypadkach, środków usprawniających zarządzanie nimi jest kluczowe dla działań Unii na tych forach. Protokół jest w pełni zgodny z tymi celami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 34.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

- (5) Należy podpisać Protokół w imieniu Unii.
- (6) Jeżeli Protokół wejdzie w życie w odniesieniu do innych umawiających się stron zanim Unia zakończy wewnętrzne procedury ratyfikacyjne, Unia powinna stosować go tymczasowo od dnia tego wejścia w życie, w oczekiwaniu na zakończenie procedur niezbędnych do jego wejścia w życie dla Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Protokołu zmieniającego Międzynarodową konwencję o ochronie tuńczyka atlantyckiego (zwanego dalej „Protokołem”), z zastrzeżeniem jego zawarcia.

Tekst Protokołu dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Protokołu w imieniu Unii.

Artykuł 3

Protokół stosuje się tymczasowo od dnia jego wejścia w życie, zgodnie z jego art. 13 i na warunkach tam określonych, do czasu zakończenia procedur niezbędnych do jego wejścia w życie dla Unii.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2019 r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący
J. LEPPÄ*

PROTOKÓŁ

zmieniający Międzynarodową konwencję o ochronie tuńczyka atlantyckiego

Umawiające się strony Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego, sporządzonej w Rio de Janeiro dnia 14 maja 1966 r. (dalej zwanej „Konwencją”),

PRZYWOŁUJĄC Zalecenie ICCAT w sprawie powołania grupy roboczej w celu opracowania zmian do konwencji ICCAT [Zalecenie 12-10] i opracowane przez tę grupę roboczą projekty propozycji zmian,

ODNOTOWUJĄC Rezolucję ICCAT w sprawie udziału podmiotów rybołówczych w ramach zmienionej konwencji ICCAT [Rezolucja 19-13] oraz Zalecenie ICCAT dotyczące ryb uznawanych za gatunki tuńczyka i tuńczykowate lub oceanicznych, pelagicznych i daleko migrujących spodoustych [Zalecenie 19-01], które stanowią integralną część wniosków w sprawie zmiany i zostały przyjęte przez Komisję w związku z ukończeniem prac nad niniejszym Protokołem,

UWZGLĘDNIAJĄC, że wnioski w sprawie zmiany do Konwencji przedstawione w niniejszym Protokole wiążą się z nowymi zobowiązaniami,

PODKREŚLAJĄC znaczenie jak najszybszego zakończenia odpowiednich wewnętrznych procedur przyjęcia w celu jak najszybszego wejścia w życie niniejszego Protokołu dla wszystkich umawiających się stron,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Preambuła Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Rządy, których należycie upoważnieni przedstawiciele złożyli podpisy pod niniejszą Konwencją, uznając, że przedmiotem ich wspólnego zainteresowania są występujące w Oceanie Atlantyckim, oceaniczne, pelagiczne i daleko migrujące populacje tuńczyka i tuńczykowatych oraz spodoustych, oraz pragnąc współpracować w utrzymaniu populacji tych ryb na poziomie, który pozwoli na zapewnienie ich długoterminowej ochrony i zrównoważonego wykorzystania do celów produkcji żywności i innych, postanowiły zawrzeć konwencję o ochronie tych zasobów, i w tym celu uzgodniły co następuje:”

Artykuł 2

Art. II i III Konwencji otrzymują brzmienie:

„Artykuł II

Postanowienia niniejszej Konwencji pozostają bez uszczerbku dla praw, jurysdykcji i zobowiązań państw wynikających z prawa międzynarodowego. Niniejszą Konwencję interpretuje się i stosuje w sposób zgodny z prawem międzynarodowym.

Artykuł III

1. Niniejszym umawiające się strony postanawiają powołać i utrzymywać komisję pod nazwą Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego, zwaną dalej »Komisją«, która będzie realizowała cele ustanowione w niniejszej Konwencji. Każda z umawiających się stron jest członkiem Komisji.

2. Każdy z członków Komisji jest reprezentowany w Komisji przez nie więcej niż trzech delegatów. Delegatom tym mogą towarzyszyć eksperci i doradcy.

3. Decyzje Komisji z zasady podejmowane są w drodze konsensusu. Z wyjątkiem przypadków, gdy w niniejszej Konwencji postanowiono inaczej, o ile nie jest możliwe osiągnięcie konsensusu, decyzje są podejmowane większością dwóch trzecich głosów członków Komisji obecnych i oddających głos za lub przeciw, przy czym każdemu członkowi Komisji przysługuje jeden głos. Dwie trzecie wszystkich członków Komisji stanowi kворum.

4. Komisja odbywa regularne posiedzenia raz na dwa lata. Specjalne posiedzenie może zostać zwołane w dowolnym momencie na życzenie większości wszystkich członków Komisji lub wskutek decyzji Rady, jak określono w artykule VI.
5. Na swoim pierwszym posiedzeniu, a później na każdym regularnym posiedzeniu, Komisja wybiera spośród umawiających się stron przewodniczącego, pierwszego wiceprzewodniczącego i drugiego wiceprzewodniczącego, którzy nie mogą być ponownie wybrani na więcej niż jedną kadencję.
6. Posiedzenia Komisji i organów jej podległych są jawne, o ile Komisja nie postanowi inaczej.
7. Oficjalnymi językami Komisji są: angielski, francuski i hiszpański.
8. Komisja ma prawo do przyjmowania regulaminu oraz przepisów finansowych, które są konieczne do wypełniania jej funkcji.
9. Co dwa lata Komisja przedstawia swoim członkom sprawozdania ze swej działalności oraz wyniki ustaleń, a także udziela im, ilekroć zostanie o to poproszona, informacji o wszelkich sprawach związanych z celami niniejszej Konwencji.”.

Artykuł 3

Do Konwencji dodaje się nowy art. IV w brzmieniu:

„Artykuł IV

Komisja i jej członkowie, prowadząc prace w ramach niniejszej Konwencji, działają na rzecz:

- a) stosowania podejścia ostrożnościowego i podejścia ekosystemowego w zarządzaniu rybołówstwem, zgodnie z odpowiednimi normami uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym oraz, w stosownych przypadkach, zalecanymi praktykami i procedurami;
- b) uwzględniania najlepszych dostępnych dowodów naukowych;
- c) ochrony różnorodności biologicznej środowiska morskiego;
- d) zapewnienia uczciwości i przejrzystości procesów decyzyjnych, w tym w odniesieniu do przydziału możliwości połowowych, oraz innych działań; oraz
- e) pełnego uznania szczególnych potrzeb rozwijających się członków Komisji, w tym potrzeby budowania ich zdolności zgodnie z prawem międzynarodowym, aby mogli oni wypełniać zobowiązania wynikające z niniejszej Konwencji i rozwijać swoje łowiska.”.

Artykuł 4

Art. IV, V, VI, VII i VIII Konwencji otrzymują odpowiednio oznaczenia art. V, VI, VII, VIII i IX oraz otrzymują brzmienie:

„Artykuł V

1. Aby realizować cele niniejszej Konwencji:
 - a) Komisja jest odpowiedzialna za badanie populacji tuńczyka i tuńczykowatych oraz spodoustych, które są gatunkami oceanicznymi, pelagicznymi i daleko migrującymi, zwanych dalej »gatunkami ICCAT«, oraz innych podobnych gatunków poławianych podczas połowów gatunków ICCAT na obszarze Konwencji, z uwzględnieniem prac innych właściwych organizacji lub uzgodnień międzynarodowych związanych z rybołówstwem. Badania te obejmują badania nad wyżej wymienionymi gatunkami, badania oceanografii ich środowiska i wpływu czynników naturalnych i ludzkich na ich liczebność. Komisja może również badać gatunki należące do tego samego ekosystemu lub zależne od gatunków ICCAT lub z nimi powiązane.

- b) Komisja, wykonując te zadania, na tyle, na ile jest to możliwe, wykorzystuje usługi o charakterze naukowym i technicznym oraz informacje podmiotów urzędowych członków Komisji i jednostek w ramach ich struktury politycznej i może, jeśli jest to pożądane, wykorzystywać dostępne usługi i informacje każdej publicznej bądź prywatnej instytucji, organizacji lub osoby, oraz może podejmować w ramach swojego budżetu i we współpracy z zainteresowanymi członkami Komisji niezależne badania w celu uzupełnienia prac badawczych prowadzonych przez rządy, instytucje krajowe lub inne organizacje międzynarodowe.
- c) Komisja zapewnia, aby wszelkie informacje otrzymane od takiej instytucji, organizacji lub osoby fizycznej były zgodne z ustalonymi normami naukowymi dotyczącymi jakości i obiektywności.

2. Wypełnianie postanowień ust. 1 niniejszego artykułu obejmuje:

- a) zbieranie i analizowanie informacji statystycznych dotyczących obecnych warunków i trendów w odniesieniu do gatunków ICCAT na obszarze Konwencji;
- b) studiowanie i przekazywanie informacji dotyczących środków i metod dla zapewnienia utrzymania populacji gatunków ICCAT na obszarze Konwencji przynajmniej na poziomie, który pozwoli uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów i zapewni rzeczywiste wykorzystanie tych gatunków w sposób zgodny z tym połowem;
- c) zalecanie studiów i badań członkom Komisji; oraz
- d) publikację oraz upowszechnianie w inny sposób sprawozdań ze swych ustaleń oraz informacji statystycznych, biologicznych i innych informacji naukowych dotyczących gatunków ICCAT na obszarze Konwencji.

Artykuł VI

1. W ramach Komisji tworzy się Radę, która składa się z przewodniczącego i wiceprzewodniczącego Komisji oraz przedstawicieli nie mniej niż czterech i nie więcej niż ośmiu umawiających się stron. Umawiające się strony reprezentowane w Radzie wybiera się na każdym regularnym posiedzeniu Komisji. Jednakże jeśli kiedykolwiek liczba umawiających się stron przekroczy czterdzieści, Komisja może wybrać dodatkowo dwie umawiające się strony do reprezentacji w Radzie. Umawiające się strony, z których pochodzą przewodniczący i wiceprzewodniczący, nie mogą być wybrane do Rady. Przy wyborach do Rady Komisja należycie uwzględnia interesy umawiających się stron pod względem geograficznym, połowów tuńczyka i przetwórstwa tuńczyka, jak również równe prawo umawiających się stron do reprezentacji w Radzie.

2. Rada wypełnia swoje zadania, które są jej przypisane przez niniejszą Konwencję lub które są jej wyznaczone przez Komisję i spotyka się co najmniej raz w przerwie pomiędzy posiedzeniami Komisji. Pomiędzy posiedzeniami Komisji Rada podejmuje konieczne decyzje w sprawie obowiązków, jakie ma wykonywać personel, i wydaje konieczne instrukcje sekretarzowi wykonawczemu. Decyzje Rady podejmowane są zgodnie z zasadami, które ustali Komisja.

Artykuł VII

Aby wypełnić cele niniejszej Konwencji, Komisja tworzy zespoły na podstawie gatunków, grup gatunków lub rejonów geograficznych. W takim wypadku każdy taki zespół:

- a) jest odpowiedzialny za ciągły przegląd gatunków, grup gatunków lub rejonów geograficznych, które ma śledzić, oraz za zbieranie danych naukowych i innych informacji z nimi związanych;
- b) może proponować Komisji, na podstawie badań naukowych, zalecenia dla wspólnych działań członków Komisji; oraz

- c) może zalecać Komisji studia i badania konieczne do uzyskania informacji dotyczących gatunków, grup gatunków i rejonów geograficznych, jak również koordynację programów badawczych członków Komisji.

Artykuł VIII

Komisja powołuje sekretarza wykonawczego, który sprawuje swą funkcję według uznania Komisji. Sekretarz wykonawczy, podlegający zasadom i procedurom, które może ustanowić Komisja, jest upoważniony do wyboru personelu Komisji i zarządzania nim. Sprawuje on między innymi następujące funkcje, które może powierzyć mu Komisja:

- a) koordynuje programy badawcze prowadzone na podstawie art. V i VII niniejszej Konwencji;
- b) przygotowuje szacunki budżetowe w celu rozpatrzenia przez Komisję;
- c) wydaje upoważnienia do gospodarowania funduszami zgodnie z budżetem Komisji;
- d) prowadzi rozliczenia funduszy Komisji;
- e) organizuje współpracę z organizacjami określonymi w art. XIII niniejszej Konwencji;
- f) prowadzi prace przygotowawcze do gromadzenia i analizy danych niezbędnych do osiągnięcia celów niniejszej Konwencji, w szczególności dotyczących bieżących i maksymalnych podtrzymywalnych połowów gatunków ICCAT; oraz
- g) przygotowuje do zatwierdzenia przez Komisję sprawozdania naukowe, administracyjne i inne przygotowane przez Komisję i organy jej podległe.

Artykuł IX

1. a) Komisja może, na podstawie dowodów naukowych, przedstawić zalecenia mające na celu:

- (i) zapewnienie na obszarze konwencji długoterminowej ochrony i zrównoważonego wykorzystania gatunków ICCAT poprzez utrzymanie lub odbudowę liczebności stad tych gatunków na poziomie umożliwiającym uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu lub powyżej tego poziomu;
- (ii) promowanie, w razie potrzeby, ochrony innych gatunków, które są zależne od gatunków ICCAT lub są z nimi powiązane, w celu zachowania lub odbudowy populacji tych gatunków, tak aby ich liczebność przewyższała poziom mogący stanowić poważne zagrożenie dla ich reprodukcji.

Zalecenia te mają zastosowanie w odniesieniu do umawiających się stron na warunkach określonych w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

- b) Zalecenia, o których mowa powyżej, przyjmuje się:

- (i) z inicjatywy Komisji, jeżeli nie powołano odpowiedniego zespołu;
- (ii) z inicjatywy Komisji za zgodą co najmniej dwóch trzecich wszystkich członków Komisji, jeżeli powołano odpowiedni zespół, ale nie zatwierdził on wniosku;
- (iii) na wniosek, który został zatwierdzony przez odpowiedni zespół; lub
- (iv) na wniosek, który został zatwierdzony przez odpowiednie zespoły, jeśli dane zalecenie dotyczy więcej niż jednego rejonu geograficznego, gatunku lub grupy gatunków.

2. Każde zalecenie wydane na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu staje się skuteczne dla wszystkich członków Komisji cztery miesiące od daty powiadomienia przez Komisję o danym zaleceniu członków Komisji, chyba że Komisja stwierdzi inaczej w momencie przyjmowania zalecenia i z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ust. 3 niniejszego artykułu. W żadnym wypadku zalecenie nie może jednak stać się skuteczne przed upływem okresu trzech miesięcy.

3. a) Jeśli którykolwiek z członków Komisji, w przypadku zaleceń przyjętych na mocy ust. 1 lit. b) pkt (i) lub (ii) powyżej, lub którykolwiek z członków Komisji, który jest jednocześnie członkiem danego zespołu, w przypadku zaleceń przyjętych na mocy ust. 1 lit. b) pkt (iii) lub (iv) powyżej, zgłosi Komisji sprzeciw wobec takiego zalecenia w okresie określonym zgodnie z ust. 2 powyżej, zalecenie nie staje się skuteczne w odniesieniu do tych członków Komisji, którzy wyrazili sprzeciw.
- b) Jeżeli w terminie określonym zgodnie z ust. 2 większość członków Komisji zgłosi sprzeciw, zalecenie to nie staje się skuteczne wobec żadnego członka Komisji.
- c) Członek Komisji, który zgłasza sprzeciw zgodnie z lit. a) powyżej, przedstawia Komisji na piśmie – w momencie zgłoszenia sprzeciwu – powód sprzeciwu, który opiera się na co najmniej jednej z następujących podstaw:
- (i) zalecenie jest niezgodne z niniejszą Konwencją lub innymi odpowiednimi postanowieniami prawa międzynarodowego;
 - (ii) zalecenie w sposób nieuzasadniony dyskryminuje formalnie lub faktycznie członka Komisji, który wyraził sprzeciw;
 - (iii) członek Komisji nie ma praktycznej możliwości zapewnienia zastosowania środka, ponieważ przyjął inne podejście do ochrony i zrównoważonego zarządzania lub nie posiada zdolności technicznych do wdrożenia zalecenia; lub
 - (iv) występują ograniczenia w zakresie bezpieczeństwa, w wyniku których członek Komisji zgłaszający sprzeciw nie jest w stanie wdrożyć lub zastosować środka.
- d) Każdy członek Komisji, który zgłasza sprzeciw zgodnie z niniejszym artykułem, przedstawia Komisji również, w miarę możliwości, opis wszelkich alternatywnych środków ochrony i zarządzania, które są co najmniej tak samo skuteczne jak środek, którego dotyczy sprzeciw.
4. Każdy członek Komisji sprzeciwiający się zaleceniu może sprzeciw wycofać w dowolnym czasie, w takim przypadku zalecenie staje się skuteczne w stosunku do tego członka Komisji natychmiast, jeśli zalecenie już obowiązuje, lub w takim czasie, w którym może ono stać się skuteczne zgodnie z warunkami niniejszego artykułu.
5. Sekretarz wykonawczy niezwłocznie przekazuje wszystkim członkom Komisji szczegółowe informacje na temat wszelkich sprzeciwów i wyjaśnień zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem oraz o każdym wycofaniu takiego sprzeciwu i powiadamia wszystkich członków Komisji o dacie, z którą zalecenie staje się skuteczne.”.

Artykuł 5

Do Konwencji dodaje się nowy art. X w brzmieniu:

„Artykuł X

1. W ramach Komisji dokłada się wszelkich starań, aby zapobiec sporom, a strony wszelkich sporów konsultują się ze sobą w celu rozstrzygnięcia sporów dotyczących niniejszej Konwencji w sposób polubowny i tak szybko jak to możliwe.
2. Jeżeli spór dotyczy kwestii natury technicznej, strony sporu mogą wspólnie przekazać spór zespołowi ekspertów powołanemu *ad hoc* zgodnie z procedurami, które zostaną przyjęte przez Komisję. Zespół ekspertów porozumiewa się ze stronami sporu i dąży do sprawnego rozstrzygnięcia sporu bez uciekania się do wiążących procedur.
3. W przypadku powstania sporu między dwiema lub większą liczbą umawiających się stron, dotyczącego interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji, dokłada się wszelkich starań, aby spór został rozwiązany w sposób polubowny.

4. Każdy taki spór, który nie został rozstrzygnięty w trybie określonym w powyższych ustępach, może zostać poddany ostatecznemu i wiążącemu postępowaniu arbitrażowemu, na wspólny wniosek stron sporu. Przed wspólnym wystąpieniem o postępowanie arbitrażowe strony sporu powinny uzgodnić zakres sporu. Strony sporu mogą zgodzić się, aby został powołany sąd arbitrażowy i aby funkcjonował on zgodnie z załącznikiem 1 do niniejszej Konwencji lub zgodnie z innymi procedurami, o których zastosowaniu strony mogą zdecydować. Każdy taki sąd arbitrażowy wydaje swoje orzeczenie zgodnie z niniejszą Konwencją, prawem międzynarodowym i odpowiednimi normami uznanymi przez strony sporu, dotyczącymi ochrony żywych zasobów morskich.

5. Mechanizmy rozstrzygania sporów określone w niniejszym artykule mają zastosowanie wyłącznie do sporów odnoszących się do jakiegokolwiek działania, okoliczności lub sytuacji zaistniałych po dacie wejścia w życie niniejszego artykułu.

6. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie narusza zdolności stron jakiegokolwiek sporu do rozstrzygnięcia sporu zgodnie z innymi traktatami lub umowami międzynarodowymi, których są one stronami, zgodnie z wymogami tego traktatu lub umowy międzynarodowej, zamiast rozstrzygania sporu jak przewiduje niniejszy artykuł.”.

Artykuł 6

Art. IX, X i XI Konwencji otrzymują odpowiednio oznaczenia art. XI, XII i XIII oraz otrzymują brzmienie:

„Artykuł XI

1. Członkowie Komisji zgadzają się podjąć wszelkie konieczne działania dla zapewnienia przestrzegania niniejszej Konwencji. Każdy członek Komisji przekazuje Komisji raz na dwa lata lub w terminie określonym przez Komisję, oświadczenie o działaniach podjętych w tym celu.

2. Członkowie Komisji postanawiają:

- a) dostarczać, na żądanie Komisji, wszystkie dostępne informacje statystyczne, biologiczne i inne informacje naukowe, których Komisja może potrzebować na potrzeby niniejszej Konwencji;
- b) zezwolić Komisji na uzyskanie informacji na zasadzie dobrowolności bezpośrednio od przedsiębiorstw i indywidualnych rybaków, jeśli podmioty urzędowe nie mogą uzyskać i dostarczyć takich informacji.

3. Członkowie Komisji zobowiązują się do wzajemnej współpracy w celu przyjęcia odpowiednich skutecznych środków, aby zapewnić stosowanie postanowień niniejszej Konwencji.

4. Umawiające się strony zobowiązują się do ustanowienia systemu egzekwowania na szczeblu międzynarodowym w odniesieniu do obszaru Konwencji, z wyjątkiem morza terytorialnego i innych wód, jeżeli takie istnieją, w których państwo jest uprawnione – na mocy prawa międzynarodowego – do sprawowania jurysdykcji nad rybołówstwem.

Artykuł XII

1. Komisja przyjmuje budżet na potrzeby wspólnych wydatków Komisji na dwuletni okres następujący po każdym z regularnych posiedzeń.

2. a) Każdy z członków Komisji wnosi co roku do budżetu Komisji składkę obliczaną zgodnie z systemem przewidzianym w przepisach finansowych przyjętych przez Komisję. Przyjmując ten system, Komisja powinna wziąć pod uwagę między innymi stałe podstawowe opłaty każdego z członków Komisji z tytułu członkostwa w Komisji i w zespole, łączną przybliżoną masę połowów tuńczyka atlantyckiego i tuńczykowatych oraz masę netto konserw z tych ryb i stopień rozwoju gospodarczego członków Komisji.

b) System składek rocznych w przepisach finansowych jest ustanawiany lub zmieniany wyłącznie za porozumieniem wszystkich członków Komisji obecnych i biorących udział w głosowaniu. Członkowie Komisji są o tym informowani z dziewięćdziesięciodniowym wyprzedzeniem.

3. Rada dokonuje przeglądu drugiej połowy dwuletniego budżetu na swoich regularnych posiedzeniach pomiędzy posiedzeniami Komisji oraz, na podstawie bieżących i oczekiwanych wydarzeń, może zatwierdzić ponowny przydział kwot w budżecie Komisji na drugi rok w ramach ogólnego budżetu zatwierdzonego przez Komisję.
4. Sekretarz wykonawczy Komisji zawiadamia każdego członka Komisji o rocznych szacunkach dotyczących tego członka. Składki są płatne w dniu 1 stycznia tego roku, dla którego dokonano szacunków. Składki, których nie otrzymano przed dniem 1 stycznia roku następnego uważa się za płatności zaległe.
5. Składki do dwuletniego budżetu wpłacane są w walucie określonej przez Komisję.
6. Na swoim pierwszym posiedzeniu Komisja zatwierdza budżet w celu zbilansowania funkcjonowania Komisji w pierwszym roku i w następnym okresie dwuletnim. Niezwłocznie przekazuje ona członkom Komisji kopie wyżej wspomnianych budżetów łącznie z informacją o odnośnych szacunkach dotyczących pierwszej rocznej składki.
7. Następnie, w czasie nie krótszym niż sześćdziesiąt dni przed regularnym posiedzeniem Komisji, które poprzedza okres dwuletni, sekretarz wykonawczy przekazuje każdemu członkowi Komisji projekt dwuletniego budżetu łącznie z planem proponowanych szacunków.
8. Komisja może zawiesić prawo głosu dowolnego z członków Komisji, jeśli kwota jego zaległych składek jest równa kwocie należnej od niego za dwa poprzednie lata lub tę kwotę przekracza.
9. Komisja ustanawia kapitał obrotowy w celu sfinansowania operacji Komisji przed otrzymaniem składek rocznych oraz na wszelkie inne cele, jakie może określić Komisja. Komisja określa poziom tego kapitału, szacuje zaliczki konieczne do jego ustanowienia oraz przyjmuje przepisy regulujące jego wykorzystanie.
10. Komisja organizuje coroczną niezależną kontrolę rachunków Komisji. Sprawozdania z tych kontroli są rozpatrywane i zatwierdzane przez Komisję, a w latach, gdy nie ma regularnych posiedzeń Komisji, przez Radę.
11. Komisja może zaakceptować składki inne niż przewidziane w ust. 2 niniejszego artykułu w celu wykonywania swoich zadań.

Artykuł XIII

1. Umawiające się strony zgadzają się, że powinny istnieć kontakty robocze między Komisją a Organizacją Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa. W tym celu Komisja prowadzi negocjacje z Organizacją Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, aby zawrzeć porozumienie stosownie do art. XIII konstytucji tej organizacji. Takie porozumienie powinno przewidywać między innymi, że Dyrektor Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa wyznaczy przedstawiciela, który będzie brał udział we wszystkich posiedzeniach Komisji i organów jej podległych, ale bez prawa głosu.
2. Członkowie Komisji postanawiają, że powinna istnieć współpraca między Komisją a innymi międzynarodowymi komisjami ds. rybołówstwa oraz organizacjami naukowymi, które mogą wnieść wkład w prace Komisji. Komisja może zawierać porozumienia z tymi komisjami i organizacjami.
3. Komisja może zaprosić wszystkie właściwe organizacje międzynarodowe i rządy wszystkich państw będących członkami Organizacji Narodów Zjednoczonych lub jakiegokolwiek wyspecjalizowanej agendy Organizacji Narodów Zjednoczonych, a które nie są członkami Komisji, do przysyłania obserwatorów na posiedzenia Komisji i organów jej podległych."

Artykuł 7

Art. XII Konwencji otrzymuje oznaczenie art. XIV. W ust. 2 tego artykułu wprowadza się następujące zmiany:

„2. W dowolnym czasie po dziesięciu latach od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji, każda z umawiających się stron może wypowiedzieć Konwencję z dniem 31 grudnia każdego roku łącznie z dziesiątym rokiem, w drodze pisemnego powiadomienia o wypowiedzeniu złożonego w dniu lub przed dniem 31 grudnia poprzedniego roku Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa.”.

Artykuł 8

Art. XIII Konwencji otrzymuje oznaczenie XV. Ust. 1 tego artykułu otrzymuje brzmienie:

- „1. a) Z inicjatywy którejkolwiek z umawiających się stron lub samej Komisji, Komisja może zaproponować zmiany do niniejszej Konwencji. Każdy taki wniosek przyjmowany jest w drodze konsensusu.
- b) Dyrektor Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa przekazuje poświadczoną kopię tekstu każdej zaproponowanej zmiany wszystkim umawiającym się stronom.
- c) Każda zmiana niepowodująca nowych zobowiązań wchodzi w życie dla wszystkich umawiających się stron trzydziestego dnia po zaakceptowaniu jej przez trzy czwarte umawiających się stron.
- d) Każda zmiana powodująca nowe zobowiązania wchodzi w życie w odniesieniu do każdej umawiającej się strony, która ją zaakceptuje, dziewięćdziesiątego dnia po jej przyjęciu przez trzy czwarte umawiających się stron, a następnie dla każdej z pozostałych umawiających się stron, po zaakceptowaniu przez nią danej zmiany. Każda zmiana, którą przynajmniej jedna z umawiających się stron uważa za powodującą nowe zobowiązania, uznawana jest za powodującą nowe zobowiązania i wchodzi w życie stosownie do tego.
- e) Rząd państwa, które staje się umawiającą się stroną niniejszej Konwencji po tym, jak zmiana do niej została przedłożona do akceptacji stosownie do postanowień niniejszego artykułu, jest związany niniejszą Konwencją w jej zmienionej wersji od momentu, gdy zmiana ta wejdzie w życie.”.

Artykuł 9

Do Konwencji dodaje się nowy art. XVI w brzmieniu:

„Artykuł XVI

Załączniki stanowią integralną część niniejszej Konwencji, a odesłania do niniejszej Konwencji obejmują też załączniki.”.

Artykuł 10

Art. XIV, XV i XVI Konwencji otrzymują odpowiednio oznaczenia art. XVII, XVIII i XIX oraz otrzymują brzmienie:

„Artykuł XVII

1. Niniejsza Konwencja jest otwarta do podpisania przez rząd każdego państwa, które jest członkiem Narodów Zjednoczonych lub wyspecjalizowanej agencji Narodów Zjednoczonych. Każdy taki rząd, który nie podpisze niniejszej Konwencji, może do niej przystąpić w dowolnym momencie.
2. Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji lub zatwierdzeniu przez państwa-sygnatariuszy zgodnie z ich konstytucjami. Dokumenty ratyfikacyjne, zatwierdzenia lub przystąpienia składa się Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa.
3. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie po złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych, zatwierdzenia lub przystąpienia przez siedem rządów oraz wchodzi w życie w stosunku do każdego rządu w chwili złożenia przez niego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia.
4. Niniejsza Konwencja jest otwarta do podpisania lub przystąpienia przez każdą międzyrządową organizację integracji gospodarczej utworzoną przez państwa, które przeniosły na nią swoje kompetencje w zakresie spraw regulowanych niniejszą Konwencją, włącznie z kompetencjami dotyczącymi przystępowania do traktatów w odniesieniu do takich spraw.

5. Po złożeniu dokumentu formalnego potwierdzenia lub przystąpienia każda organizacja, o której mowa w ust. 4, staje się umawiającą się stroną posiadającą takie same prawa i obowiązki jak inne umawiające się strony w odniesieniu do postanowień Konwencji. Odniesienie w tekście Konwencji do terminu »państwo« w art. XI ust. 4 i do terminu »rząd« w preambule oraz w art. XV ust. 1 jest interpretowane w ten sposób.

6. Gdy organizacja, o której mowa w ust. 4, staje się umawiającą się stroną Konwencji, państwa członkowskie tej organizacji oraz te, które przystąpią do niej w przyszłości, przestają być stronami Konwencji; przekazują one w tym celu pisemne powiadomienie Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa.

Artykuł XVIII

Dyrektor Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa informuje wszystkie rządy określone w art. XVII ust. 1 oraz wszystkie organizacje określone w ust. 4 tego artykułu o złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych, zatwierdzeniu, formalnym potwierdzeniu lub przystąpieniu, wejściu w życie niniejszej Konwencji, propozycjach zmian, powiadomieniach o przyjęciu zmian, wejściu w życie zmian oraz o powiadomieniach dotyczących wypowiedzenia.

Artykuł XIX

Oryginał niniejszej Konwencji zostaje złożony Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa, który przesyła poświadczone kopie Konwencji rządów określonym w art. XVII ust. 1 oraz wszystkim organizacjom określonym w ust. 4 tego artykułu.”.

Artykuł 11

Do Konwencji dodaje się dwa załączniki w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK 1

PROCEDURY ROZSTRZYGANIA SPORÓW

1. Sąd arbitrażowy, o którym mowa w art. X ust. 4, powinien składać się stosownie do przypadku z trzech arbitrów, którzy mogą zostać wyznaczeni w następujący sposób:

- a) Jedna ze stron sporu powinna przekazać imię i nazwisko arbitra drugiej stronie sporu, która z kolei w terminie czterdziestu dni od daty tego powiadomienia przekazuje imię i nazwisko drugiego arbitra. W przypadku sporów między więcej niż dwoma członkami Komisji strony mające ten sam interes powinny wspólnie wyznaczyć jednego arbitra. W ciągu sześćdziesięciu dni po wyznaczeniu drugiego arbitra strony sporu wyznaczają trzeciego arbitra, który nie jest obywatelem żadnego z członków Komisji i nie ma tego samego obywatelstwa co żaden z wcześniej wyznaczonych arbitrów. Sądowi arbitrażowemu przewodniczy trzeci arbiter;
- b) Jeżeli drugi arbiter nie został wyznaczony w przepisany termin lub jeżeli strony nie są w stanie zgodzić się w przepisany termin co do wyznaczenia trzeciego arbitra, ten arbiter może zostać wyznaczony, na wniosek stron sporu, przez przewodniczącego Komisji w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku.

2. Decyzja sądu arbitrażowego powinna zostać podjęta przez większość jego członków, którzy nie powinni wstrzymywać się od głosu.

3. Orzeczenie sądu arbitrażowego jest ostateczne i wiążące dla stron sporu. Strony sporu powinny niezwłocznie zastosować się do tego orzeczenia. Sąd arbitrażowy może dokonać interpretacji orzeczenia na wniosek jednej ze stron sporu.

ZAŁĄCZNIK 2

PODMIOTY RYBOŁÓWCZE

1. Po wejściu w życie zmian do niniejszej Konwencji, przyjętych w dniu 18 listopada 2019 r., tylko podmiot rybołówczy, który uzyskał do dnia 10 lipca 2013 r. status współpracującego podmiotu zgodnie z procedurami określonymi przez Komisję, jak przedstawiono w rezolucji [Rezolucja 19-13] przyjętej równolegle do niniejszego załącznika, może, za pomocą pisemnego dokumentu przekazanego sekretarzowi wykonawczemu Komisji, wyrazić swoje stanowcze zobowiązanie do przestrzegania warunków niniejszej Konwencji i do zastosowania się do zaleceń wydanych na jej podstawie. Zobowiązanie to staje się skuteczne po trzydziestu dniach od daty otrzymania takiego dokumentu. Taki podmiot rybołówczy może wycofać takie zobowiązanie w drodze pisemnego powiadomienia skierowanego do sekretarza wykonawczego Komisji. Wycofanie staje się skuteczne po upływie roku od daty jego otrzymania, chyba że w powiadomieniu określono późniejszą datę.
2. W przypadku wszelkich dalszych zmian niniejszej Konwencji zgodnie z art. XV podmiot rybołówczy, o którym mowa w ust. 1, może, za pomocą pisemnego dokumentu przekazanego sekretarzowi wykonawczemu Komisji, wyrazić swoje stanowcze zobowiązanie do przestrzegania warunków zmienionej Konwencji i do stosowania się do zaleceń przyjętych na jej podstawie. To zobowiązanie podmiotu rybołówczego staje się skuteczne zgodnie z terminami, o których mowa w art. XV, lub w dniu otrzymania pisemnego powiadomienia, o którym mowa w niniejszym ustępie, stosownie do tego, które z tych wydarzeń nastąpi później.
3. Sekretarz wykonawczy powiadamia umawiające się strony o otrzymaniu takich zobowiązań lub powiadomień; udostępnia takie powiadomienia umawiającym się stronom; przekazuje podmiotowi rybołówczemu powiadomienia od umawiających się stron, w tym powiadomienia dotyczące ratyfikacji, zatwierdzenia lub przystąpienia do niniejszej Konwencji oraz jej wejścia w życie i zmian do niej; i zachowuje prawo do bezpiecznego przechowywania wszelkich takich dokumentów przekazywanych między podmiotem rybołówczym a sekretarzem wykonawczym.
4. Podmiot rybołówczy, o którym mowa w ust. 1, który wyraził, poprzez przedłożenie pisemnego dokumentu, o którym mowa w ust. 1 i 2, swoje stanowcze zobowiązanie do przestrzegania warunków niniejszej Konwencji i przestrzegania zaleceń przyjętych na jej podstawie, może uczestniczyć w odnośnej działalności, w tym w podejmowaniu decyzji przez Komisję oraz korzystać, odpowiednio, z tych samych praw i obowiązków co członkowie Komisji, jak określono w art. III, V, VII, IX, XI, XII i XIII niniejszej Konwencji.
5. Jeżeli spór dotyczy podmiotu rybołówczego, o którym mowa w ust. 1 i który wyraził swoje zobowiązanie do przestrzegania postanowień niniejszej Konwencji zgodnie z niniejszym załącznikiem, i nie może być rozstrzygnięty polubownie, wówczas, za zgodą stron sporu, może on zostać przedłożony, w zależności od przypadku, zespołowi ekspertów powołanemu *ad hoc* lub, po uzgodnieniu zakresu sporu, do ostatecznego i wiążącego postępowania arbitrażowego.
6. Postanowienia niniejszego załącznika odnoszące się do udziału podmiotu rybołówczego, o którym mowa w ust. 1, służą jedynie celom niniejszej Konwencji.
7. Żadnego »podmiotu niebędącego umawiającą się stroną«, »podmiotu« lub »podmiotu rybołówczego«, który uzyskuje status podmiotu współpracującego po dniu 10 lipca 2013 r., nie uznaje się za »podmiot rybołówczy« na potrzeby niniejszego załącznika i w związku z tym nie może on korzystać z takich samych praw i obowiązków jak członkowie Komisji, jak określono w art. III, V, VII, IX, XI, XII i XIII niniejszej Konwencji.

Artykuł 12

Oryginał niniejszego Protokołu, którego egzemplarze sporządzone w języku angielskim, francuskim i hiszpańskim są na równi autentyczne, zostanie złożony Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa. Protokół zostanie otwarty do podpisania w Palma de Mallorca, w Hiszpanii w dniu 20 listopada 2019 r., a później w Rzymie do dnia 20 listopada 2020 r. Umawiające się strony Konwencji, które nie podpisały Protokołu, mogą mimo to złożyć swoje dokumenty zatwierdzenia, ratyfikacji lub przyjęcia w dowolnym momencie. Dyrektor Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa przekazuje poświadczoną kopię tekstu niniejszego Protokołu wszystkim umawiającym się stronom Konwencji.

Artykuł 13

Niniejszy Protokół wchodzi w życie w odniesieniu do każdej z umawiających się stron Konwencji, która go zaakceptuje, dziewięćdziesiątego dnia po złożeniu u Dyrektora Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, dokumentu zatwierdzenia, ratyfikacji lub przyjęcia przez trzy czwarte umawiających się stron, a następnie w odniesieniu do każdej z pozostałych umawiających się stron, po zatwierdzeniu, ratyfikacji lub zaakceptowaniu przez nią niniejszego Protokołu. Rząd państwa, które staje się umawiającą się stroną Konwencji po otwarciu niniejszego Protokołu do podpisania zgodnie z art. 12, uznaje się za rząd, który przyjął niniejszy Protokół.

Artykuł 14

W następstwie wejścia w życie niniejszego Protokołu w odniesieniu do tych trzech czwartych umawiających się stron Konwencji, które złożyły dokument zatwierdzenia, ratyfikacji lub przyjęcia u Dyrektora Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, umawiające się strony Konwencji, które nie złożyły swoich dokumentów zatwierdzenia, ratyfikacji lub przyjęcia, uznaje się nadal za członków Komisji. Komisja przyjmuje środki w celu zapewnienia jej prawidłowego funkcjonowania do czasu wejścia w życie niniejszego Protokołu w odniesieniu do wszystkich umawiających się stron Konwencji. Umawiająca się strona, w odniesieniu do której niniejszy Protokół jeszcze nie wszedł w życie, może jednak zdecydować o tymczasowym wdrożeniu tych zmian i może powiadomić o tym Dyrektora Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa.

Sporządzono w Palma de Mallorca, Hiszpania, w dniu 20 listopada 2019 r.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2019/2026

z dnia 21 listopada 2019 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług ułatwianych poprzez użycie interfejsów elektronicznych oraz w odniesieniu do procedur szczególnych dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami, prowadzą sprzedaż towarów na odległość i dokonują niektórych krajowych dostaw towarów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 397,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2006/112/WE została zmieniona dyrektywą Rady (UE) 2017/2455 ⁽²⁾, która między innymi rozszerzyła zakres stosowania procedur szczególnych dla podatników niemających siedziby, którzy świadczą usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami, na wszystkie rodzaje usług, a także na wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość i sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich. Dyrektywa (UE) 2017/2455 wprowadziła również niektóre przepisy dotyczące podatników ułatwiających świadczenie usług lub dostawy towarów dokonywane przez innych podatników poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub inne podobne środki.
- (2) Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania tych procedur szczególnych określone w rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) nr 282/2011 ⁽³⁾ należy zaktualizować w następstwie rozszerzenia zakresu ich stosowania.
- (3) Definicje „wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość” i „sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich” w dyrektywie 2006/112/WE również obejmują dostawy towarów, w których dostawca uczestniczy pośrednio w ich wysyłce lub transporcie do nabywcy. W związku z tym, aby zapewnić prawidłowe i jednolite stosowanie tych definicji we wszystkich państwach członkowskich oraz zwiększyć pewność prawa zarówno dla podmiotów gospodarczych, jak i administracji podatkowych, należy wyjaśnić i zdefiniować pojęcie „pośrednio” w tym kontekście.
- (4) W celu zapewnienia jednolitego stosowania we wszystkich państwach członkowskich przepisów dotyczących podatników ułatwiających dostawy towarów i świadczenie usług na terytorium Wspólnoty, a także w celu zwiększenia pewności prawa dla podatników podlegających przepisom dotyczącym podatku od wartości dodanej (VAT), jak również administracji podatkowych, które egzekwują te przepisy, konieczne jest precyzyjniejsze zdefiniowanie znaczenia terminu „ułatwia” oraz wyjaśnienie, w jakich przypadkach nie uznaje się, że podatnik ułatwia dostawy towarów lub świadczenie usług poprzez użycie interfejsu elektronicznego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2017/2455 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych obowiązków wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość (Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 7).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 1).

- (5) W celu zapewnienia jednolitego stosowania przepisów dotyczących VAT należy jasno określić moment, w którym płatność dokonana przez nabywcę można uznać za zaakceptowaną, tak aby ustalić, w którym okresie rozliczeniowym muszą zostać zadeklarowane dostawy dokonywane przez podatników ułatwiających dostawy towarów na terytorium Wspólnoty poprzez użycie interfejsu elektronicznego lub przez jakiegokolwiek podatnika korzystającego z procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich.
- (6) Niezbędne jest określenie, jaki rodzaj informacji powinien być przechowywany w ewidencji podatników ułatwiających dostawy towarów i świadczenie usług na terytorium Wspólnoty poprzez użycie interfejsu elektronicznego. Należy przy tym uwzględnić charakter informacji dostępnych dla takich podatników, ich znaczenie dla administracji podatkowych oraz wymóg, aby obowiązek prowadzenia tego rodzaju księgowości i ewidencji był proporcjonalny w celu przestrzegania praw i obowiązków określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽⁴⁾.
- (7) Uznaje się, że podatnik ułatwiający pewne dostawy towarów na terytorium Wspólnoty poprzez użycie interfejsu elektronicznego otrzymał i dokonał dostawy tych towarów samodzielnie i jest zobowiązany do zapłaty VAT od tych dostaw. Należy wziąć pod uwagę fakt, że taki podatnik może być zależny od rzetelności informacji przekazanych przez dostawców sprzedających towary poprzez ten interfejs elektroniczny, aby prawidłowo zadeklarować i zapłacić kwotę należnego VAT. W związku z tym w przypadkach, gdy otrzymane przez niego informacje są błędne, uzasadnione jest zapewnienie przepisów, aby taki podatnik nie był zobowiązany do zapłaty kwoty VAT przekraczającej kwotę tego podatku, którą zadeklarował i zapłacił za te dostawy, jeżeli może on wykazać, że nie wiedział o tym, że otrzymane informacje są nieprawidłowe i, racjonalnie rzecz biorąc, nie mógł o tym wiedzieć. Powinno to umożliwić państwom członkowskim zwolnienie tych podatników z dodatkowych zobowiązań z tytułu VAT w przypadkach, gdy działają oni w dobrej wierze.
- (8) W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla podatników ułatwiających pewne dostawy towarów na terytorium Wspólnoty poprzez użycie interfejsu elektronicznego właściwe jest zwolnienie ich z obowiązku udowodnienia statusu sprzedawcy i nabywcy. Należy zatem wprowadzić określone domniemania wzruszalne, zgodnie z którymi dostawców sprzedających towary poprzez taki interfejs elektroniczny uznaje się za podatników, a nabywców tych towarów za osoby niebędące podatnikami.
- (9) Aby uniknąć wątpliwości, konieczne jest sprecyzowanie, że numer identyfikacyjny nadany pośrednikowi działającemu w imieniu i na rzecz podatnika korzystającego z procedury importu jest zezwoleniem umożliwiającym mu działanie w charakterze pośrednika i nie może być wykorzystywany przez niego do deklarowania VAT od transakcji podlegających opodatkowaniu, których sam dokonuje.
- (10) Przepis przewidujący, że podatnik, który dobrowolnie zaprzestał korzystania z procedury szczególnej, jest wykluczony z jej ponownego stosowania przez okres dwóch kwartałów kalendarzowych, nie jest uznawany za pożyteczny przez państwa członkowskie i może stwarzać dodatkowe obciążenia dla takiego podatnika. Przepis ten należy zatem uchylić.
- (11) Aby ograniczyć skutki o charakterze informatycznym wynikające ze zmian w sposobie dokonywania korekty wcześniejszych deklaracji VAT w ramach procedury szczególnej, wskazane jest zapewnienie, by korekty deklaracji VAT dotyczące okresu rozliczeniowego poprzedzającego dzień, od którego państwa członkowskie mają stosować środki krajowe w celu zapewnienia zgodności z art. 2 i 3 dyrektywy (UE) 2017/2455, były dokonywane poprzez zmiany do tej deklaracji. Ponadto, jako że korekty wcześniejszych deklaracji VAT będą musiały zostać dokonane w ramach kolejnej deklaracji dotyczącej okresów rozliczeniowych począwszy od dnia 1 stycznia 2021 r., podatnicy wykluczeni z procedury szczególnej nie będą już mogli dokonywać korekt w kolejnej deklaracji. W związku z tym konieczne jest ustanowienie przepisu, zgodnie z którym takie korekty powinny zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych właściwego państwa członkowskiego konsumpcji.
- (12) Z uwagi na to, że nazwisko/nazwa usługobiorcy muszą być przechowywane w ewidencji podatnika korzystającego z procedury szczególnej jedynie wówczas, gdy informacja ta jest dostępna dla tego podatnika, nie jest ona konieczna do ustalenia państwa członkowskiego, w którym świadczenie usług podlega VAT, a przy tym może ona powodować trudności w zakresie ochrony danych, nie jest zatem konieczne umieszczenie nazwiska/nazwy usługobiorcy w ewidencji, którą muszą przechowywać podatnicy korzystający z procedury szczególnej. Jednakże w celu ułatwienia kontroli dostaw towarów objętych procedurą szczególną, konieczne jest uwzględnienie informacji o zwrotach towarów oraz numerach przesyłek lub transakcji wśród informacji, które muszą być przechowywane przez podatników.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

- (13) W celu zapewnienia spójności między uregulowaniami szczególnymi dotyczącymi deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu z jednej strony a przepisami celnymi dotyczącymi odroczenia terminu płatności należności celnych oraz obowiązków osoby przedstawiającej towary organom celnym z drugiej strony oraz zagwarantowania prawidłowej płatności VAT z tytułu importu, w przypadku gdy stosuje się te uregulowania, należy sprecyzować, że dokonywana co miesiąc płatność VAT z tytułu importu na mocy uregulowań szczególnych może podlegać określonym w przepisach celnym warunkom mającym zastosowanie do odroczenia terminu płatności należności celnych. Należy ponadto sprecyzować, że stosowanie uregulowań szczególnych nie obliguje państw członkowskich do nakładania obowiązku posiadania przez osobę przedstawiającą towary organom celnym upoważnienia do działania na rzecz osoby, dla której towary te są przeznaczone.
- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 282/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w rozdziale IV wprowadza się następujące zmiany:
- a) nagłówek rozdziału IV otrzymuje brzmienie:

„TRANSAKCJE PODLEGAJĄCE OPODATKOWANIU

(TYTUŁ IV DYREKTYWY 2006/112/WE)

SEKCJA 1

Dostawa towarów

(Artykuły 14–19 dyrektywy 2006/112/WE)”;

- b) dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 5a

Do celów stosowania art. 14 ust. 4 dyrektywy 2006/112/WE uznaje się, że towary zostały wysłane lub przetransportowane przez dostawcę lub na jego rzecz, w tym gdy dostawca uczestniczy pośrednio w wysyłce lub transporcie towarów, w szczególności w następujących przypadkach:

- a) w przypadku gdy dostawca zleca podwykonanie wysyłki lub transportu towarów osobie trzeciej, która dostarcza towary nabywcy;
- b) w przypadku gdy wysyłka lub transport towarów dokonywane są przez osobę trzecią, ale dostawca ponosi całkowitą lub częściową odpowiedzialność za dostarczenie towarów nabywcy;
- c) w przypadku gdy dostawca wystawia fakturę i pobiera od nabywcy opłaty za transport lub wysyłkę, a następnie przekazuje je osobie trzeciej, która organizuje wysyłkę lub transport towarów;
- d) w przypadku gdy dostawca zachęca nabywcę w dowolny sposób do skorzystania z usług w zakresie dostarczania towarów świadczonych przez osobę trzecią, umożliwia kontakt nabywcy i osoby trzeciej lub przekazuje w inny sposób tej osobie informacje niezbędne do dostarczenia towarów nabywcy.

Towarów nie uważa się jednak za wysłane lub przetransportowane przez dostawcę lub na jego rzecz, w przypadku gdy nabywca transportuje te towary samodzielnie lub z udziałem osoby trzeciej organizuje dostarczanie tych towarów, a dostawca nie bierze udziału bezpośrednio ani pośrednio w organizacji lub pomocy w organizacji wysyłki lub transportu tych towarów.

Artykuł 5b

Do celów stosowania art. 14a dyrektywy 2006/112/WE termin »ułatwia« oznacza korzystanie z interfejsu elektronicznego w celu umożliwienia nawiązania kontaktu pomiędzy nabywcą a dostawcą, który oferuje towary na sprzedaż poprzez interfejs elektroniczny, co skutkuje dostawą towarów poprzez ten interfejs elektroniczny.

Jednakże podatnik nie ułatwia dostawy towarów, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) podatnik ten nie określa, bezpośrednio ani pośrednio, żadnych warunków, na których dokonywana jest dostawa towarów;
- b) podatnik ten nie bierze, bezpośrednio ani pośrednio, udziału w zatwierdzaniu obciążenia nabywcy w związku z dokonywaną płatnością;
- c) podatnik ten nie bierze, bezpośrednio ani pośrednio, udziału w procesie zamawiania lub dostarczania towarów.

Art. 14a dyrektywy 2006/112/WE nie ma zastosowania do podatnika, który wykonuje tylko jedną z następujących czynności:

- a) przetwarzanie płatności w związku z dostawą towarów;
- b) oferowanie lub reklamowanie towarów;
- c) przekierowywanie lub przenoszenie nabywców do innych interfejsów elektronicznych, poprzez które towary są oferowane na sprzedaż, bez jakiegokolwiek dalszego udziału w dostawie tych towarów.

Artykuł 5c

Do celów stosowania art. 14a dyrektywy 2006/112/WE podatnik, w przypadku którego uznaje się, że otrzymał i dokonał dostawy towarów samodzielnie, nie jest zobowiązany do zapłaty VAT w kwocie przekraczającej kwotę tego podatku, którą zadeklarował i zapłacił z tytułu takich dostaw, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) podatnik jest zależny od informacji przekazanych przez dostawców sprzedających towary poprzez interfejs elektroniczny lub przez inne osoby trzecie, aby prawidłowo zadeklarować i zapłacić kwotę należnego VAT z tytułu tych dostaw;
- b) informacje, o których mowa w lit. a), są błędne;
- c) podatnik jest w stanie wykazać, że nie wiedział o nieprawidłowości tych informacji oraz że, racjonalnie rzecz biorąc, nie mógł o tym wiedzieć.

Artykuł 5d

Podatnik, w przypadku którego uznaje się, że otrzymał i dokonał dostawy towarów zgodnie z art. 14a dyrektywy 2006/112/WE, o ile nie posiada odmiennych informacji, uznaje:

- a) osobę sprzedającą towary poprzez interfejs elektroniczny za podatnika;
- b) osobę nabywającą te towary za osobę niebędącą podatnikiem.”;
- c) przed art. 6 dodaje się następujący nagłówek:

„SEKCJA 2

Świadczenie usług

(Artykuły 24–29 dyrektywy 2006/112/WE)”;

- 2) uchyla się art. 14;

- 3) dodaje się następujący rozdział:

„ROZDZIAŁ Va

ZDARZENIE POWODUJĄCE POWSTANIE OBOWIĄZKU PODATKOWEGO I WYMAGALNOŚĆ PODATKU

(TYTUŁ VI DYREKTYWY 2006/112/WE)

Artykuł 41a

Do celów stosowania art. 66a dyrektywy 2006/112/WE moment zaakceptowania płatności oznacza moment, w którym dostawca sprzedający towary poprzez interfejs elektroniczny lub osoba działająca na jego rzecz otrzymują potwierdzenie płatności, wiadomość o autoryzacji płatności lub zobowiązanie nabywcy do dokonania płatności, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi najwcześniej, bez względu na to, kiedy dojdzie do faktycznej zapłaty kwoty pieniężnej.”;

- 4) w rozdziale X dodaje się następującą sekcję:

„SEKCJA 1B

Rachunkowość

(Artykuły 241–249 dyrektywy 2006/112/WE)

Artykuł 54b

1. Do celów stosowania art. 242a dyrektywy 2006/112/WE termin »ułatwia« oznacza korzystanie z interfejsu elektronicznego w celu umożliwienia nawiązania kontaktu pomiędzy nabywcą a dostawcą lub usługodawcą, który oferuje towary lub usługi na sprzedaż poprzez interfejs elektroniczny, co skutkuje dostawą towarów lub świadczeniem usług poprzez ten interfejs elektroniczny.

Jednakże termin »ułatwia« nie obejmuje dostawy towarów lub świadczenia usług, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) podatnik nie określa, bezpośrednio ani pośrednio, żadnych warunków, na których dokonywane są dostawa towarów lub świadczenie usług;
- b) podatnik nie bierze, bezpośrednio ani pośrednio, udziału w zatwierdzaniu obciążenia nabywcy lub usługodawcy w związku z dokonywaną płatnością;
- c) podatnik nie bierze, bezpośrednio ani pośrednio, udziału w procesie zamawiania lub dostarczania towarów lub w świadczeniu usług.

2. Do celów stosowania art. 242a dyrektywy 2006/112/WE termin »ułatwia« nie obejmuje przypadków, w których podatnik wykonuje tylko jedną z następujących czynności:

- a) przetwarzanie płatności związanych z dostawą towarów lub świadczeniem usług;
- b) oferowanie lub reklamowanie towarów lub usług;
- c) przekierowywanie lub przenoszenie nabywców lub usługobiorców do innych interfejsów elektronicznych, poprzez które towary lub usługi są oferowane, bez jakiegokolwiek dalszego udziału w dostawie tych towarów lub świadczeniu tych usług.

Artykuł 54c

1. Podatnik, o którym mowa w art. 242a dyrektywy 2006/112/WE, prowadzi następującą ewidencję w odniesieniu do dostaw, w przypadku których uznaje się, że otrzymał i dokonał dostaw towarów samodzielnie, zgodnie z art. 14a dyrektywy 2006/112/WE, lub gdy bierze udział w świadczeniu usług drogą elektroniczną, w odniesieniu do których przyjmuje się, że działa we własnym imieniu zgodnie z art. 9a niniejszego rozporządzenia:

- a) ewidencję określoną w art. 63c niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy podatnik zdecydował się na stosowanie jednej z procedur szczególnych przewidzianych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE;

- b) ewidencję określoną w art. 242 dyrektywy 2006/112/WE, w przypadku gdy podatnik nie zdecydował się na stosowanie żadnej z procedur szczególnych przewidzianych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE.
2. Podatnik, o którym mowa w art. 242a dyrektywy 2006/112/WE, przechowuje następujące informacje w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług innych niż te, o których mowa w ust. 1:
- a) nazwę/imię i nazwisko, adres pocztowy i adres elektroniczny lub stronę internetową dostawcy lub usługodawcy, którego dostawy towarów lub świadczenie usług są ułatwiane poprzez użycie interfejsu elektronicznego, a także – o ile są dostępne – następujące informacje:
- (i) numer identyfikacyjny VAT lub krajowy numer identyfikacji podatkowej dostawcy lub usługodawcy;
 - (ii) numer rachunku bankowego lub numer rachunku wirtualnego dostawcy lub usługodawcy;
- b) opis towarów, ich wartość, miejsce zakończenia wysyłki lub transportu towarów wraz z datą dostawy oraz, o ile jest dostępny, numer zamówienia lub niepowtarzalny numer transakcji;
- c) opis usług, ich wartość, informacje umożliwiające ustalenie miejsca i daty ich świadczenia oraz, o ile jest dostępny, numer zamówienia lub niepowtarzalny numer transakcji.”;
- 5) sekcja 2 rozdziału XI otrzymuje brzmienie:

„SEKCJA 2

Procedury szczególne dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami lub prowadzą sprzedaż towarów na odległość, lub dokonują niektórych krajowych dostaw towarów

(Artykuły 358–369x dyrektywy 2006/112/WE)

Podsekcja 1

Definicje

Artykuł 57a

Do celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:

- 1) »procedura nieunijna« oznacza procedurę szczególną dla usług świadczonych przez podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty, jak określono w tytule XII rozdział 6 sekcja 2 dyrektywy 2006/112/WE;
- 2) »procedura unijna« oznacza procedurę szczególną dla wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość, dla dostaw towarów w państwie członkowskim dokonywanych przez interfejsy elektroniczne ułatwiające te dostawy oraz dla usług świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji, jak określono w tytule XII rozdział 6 sekcja 3 dyrektywy 2006/112/WE;
- 3) »procedura importu« oznacza procedurę szczególną dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, jak określono w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy 2006/112/WE;
- 4) »procedura szczególna« oznacza »procedurę nieunijną«, »procedurę unijną« lub »procedurę importu« w zależności od kontekstu;
- 5) »podatnik« oznacza podatnika, o którym mowa w art. 359 dyrektywy 2006/112/WE, uprawnionego do korzystania z procedury nieunijnej, podatnika, o którym mowa w art. 369b tej dyrektywy, uprawnionego do korzystania z procedury unijnej, lub podatnika, o którym mowa w art. 369m tej dyrektywy, uprawnionego do korzystania z procedury importu;
- 6) »pośrednik« oznacza osobę określoną w art. 369l akapit drugi pkt 2 dyrektywy 2006/112/WE.

Podsekcja 2

Stosowanie procedury unijnej

Artykuł 57b

(uchylono)

Podsekcja 3

Zakres procedury unijnej

Artykuł 57c

Procedura unijna nie ma zastosowania do usług świadczonych w państwie członkowskim, w którym podatnik ma siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. Świadczenie tych usług wykazuje się właściwym organom podatkowym tego państwa członkowskiego w deklaracji VAT, zgodnie z art. 250 dyrektywy 2006/112/WE.

Podsekcja 4

Identyfikacja

Artykuł 57d

1. Gdy podatnik poinformuje państwo członkowskie identyfikacji, że zamierza korzystać z procedury nieunijnej lub procedury unijnej, tę procedurę szczególną stosuje się od pierwszego dnia następnego kwartału kalendarzowego.

Jednakże w przypadku gdy pierwsza dostawa towarów lub świadczenie usług, które ma zostać objęte procedurą nieunijną lub procedurą unijną, ma miejsce przed tym dniem, procedurę szczególną stosuje się od dnia takiej dostawy lub świadczenia usług, pod warunkiem że podatnik poinformuje państwo członkowskie identyfikacji o rozpoczęciu swojej działalności, która ma być objęta procedurą, nie później niż dziesiątego dnia miesiąca następującego po tej pierwszej dostawie towarów lub świadczeniu usług.

2. W przypadku gdy podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz informuje państwo członkowskie identyfikacji, że zamierza korzystać z procedury importu, tę procedurę szczególną stosuje się od dnia, w którym podatnikowi lub pośrednikowi nadano indywidualny numer identyfikacyjny VAT na potrzeby stosowania procedury importu zgodnie z art. 369q ust. 1 i 3 dyrektywy 2006/112/WE.

Artykuł 57e

Państwo członkowskie identyfikacji identyfikuje podatnika stosującego procedurę unijną za pomocą jego numeru identyfikacyjnego VAT, o którym mowa w art. 214 i 215 dyrektywy 2006/112/WE.

Indywidualny numer identyfikacyjny nadany pośrednikowi zgodnie z art. 369q ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE uprawnia go do działania w charakterze pośrednika na rzecz podatników stosujących procedurę importu. Numer ten nie może jednak być wykorzystywany przez pośrednika do deklarowania VAT od transakcji podlegających opodatkowaniu.

Artykuł 57f

1. W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę unijną przestaje spełniać warunki przewidziane w definicji zawartej w art. 369a pkt 2 dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie, w którym został on zidentyfikowany, przestaje być państwem członkowskim identyfikacji.

Jednakże w przypadku gdy podatnik wciąż spełnia warunki stosowania tej procedury szczególnej, wskazuje on – aby móc nadal stosować tę procedurę – jako nowe państwo członkowskie identyfikacji państwo członkowskie, w którym ma siedzibę działalności gospodarczej, lub – jeżeli nie ma siedziby działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty – państwo członkowskie, w którym ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę unijną dla dostaw towarów nie ma siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, wskazuje on jako nowe państwo członkowskie identyfikacji państwo członkowskie, z którego wysyła lub transportuje towary.

W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z akapitem drugim, zmiana ta ma zastosowanie od dnia, w którym podatnik przestaje mieć siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim, które było wcześniej wskazane jako państwo członkowskie identyfikacji, albo od dnia, w którym podatnik ten zaprzestaje dokonywania wysyłek lub transportu towarów z tego państwa członkowskiego.

2. W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę importu lub pośrednik działający na jego rzecz przestaje spełniać warunki określone w art. 369l ust. 2 pkt 3 lit. b)–e) dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie, w którym podatnik ten lub jego pośrednik został zidentyfikowany, przestaje być państwem członkowskim identyfikacji.

Jednakże w przypadku gdy podatnik lub jego pośrednik wciąż spełnia warunki stosowania tej procedury szczególnej, wskazuje on – aby móc nadal stosować tę procedurę – jako nowe państwo członkowskie identyfikacji państwo członkowskie, w którym ma siedzibę działalności gospodarczej, lub – jeżeli nie ma siedziby działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty – państwo członkowskie, w którym ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.

W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z akapitem drugim, zmiana ta ma zastosowanie od dnia, w którym podatnik lub jego pośrednik przestaje mieć siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim, które było wcześniej wskazane jako państwo członkowskie identyfikacji.

Artykuł 57g

1. Podatnik stosujący procedurę nieunijną lub procedurę unijną może zaprzestać stosowania tych procedur szczególnych niezależnie od tego, czy nadal dokonuje dostaw towarów lub świadczy usługi, które mogą być objęte tymi procedurami. Podatnik informuje państwo członkowskie identyfikacji o swojej decyzji przynajmniej na 15 dni przed końcem kwartału kalendarzowego poprzedzającego kwartał kalendarzowy, w którym zamierza zaprzestać stosowania procedury. Zaprzestanie stosowania procedury szczególnej staje się skuteczne począwszy od pierwszego dnia następnego kwartału kalendarzowego.

Zobowiązania z tytułu VAT dotyczące dostaw towarów lub świadczenia usług powstałe począwszy od dnia, w którym zaprzestanie stosowania procedury szczególnej stało się skuteczne, muszą zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych właściwego państwa członkowskiego konsumpcji.

2. Podatnik stosujący procedurę importu może zaprzestać stosowania tej procedury bez względu na to, czy nadal prowadzi sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz informuje państwo członkowskie identyfikacji o swojej decyzji przynajmniej na 15 dni przed końcem miesiąca, w którym zamierza zaprzestać stosowania procedury. Zaprzestanie to jest skuteczne począwszy od pierwszego dnia następnego miesiąca, a podatnik przestaje być uprawniony do stosowania tej procedury do dostaw towarów dokonywanych począwszy od tego dnia.

Podsekcja 5

Obowiązki w zakresie sprawozdawczości

Artykuł 57h

1. Nie później niż dziesiątego dnia następnego miesiąca podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz informuje państwo członkowskie identyfikacji drogą elektroniczną o każdym z następujących wydarzeń:

- a) zaprzestaniu prowadzenia działalności objętej procedurą szczególną;
- b) wszelkich zmianach dotyczących prowadzenia działalności objętej procedurą szczególną, wskutek czego nie spełnia on już warunków niezbędnych do stosowania tej procedury szczególnej;
- c) wszelkich zmianach dotyczących informacji przekazanych uprzednio państwu członkowskiemu identyfikacji.

2. W przypadku gdy nastąpiła zmiana państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z art. 57f, podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz informuje o tej zmianie oba właściwe państwa członkowskie nie później niż dziesiątego dnia miesiąca następującego po tej zmianie. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz przekazuje nowemu państwu członkowskiemu identyfikacji dane rejestracyjne wymagane w przypadku stosowania przez podatnika procedury szczególnej po raz pierwszy.

Podsekcja 6

Wykluczenie

Artykuł 58

1. W przypadku gdy podatnik stosujący jedną z procedur szczególnych spełnia przynajmniej jedno z kryteriów wykluczenia określonych w art. 369e lub kryteriów skreślenia z rejestru identyfikacyjnego określonych w art. 363 lub w art. 369r ust. 1 i 3 dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie identyfikacji wyklucza tego podatnika z tej procedury szczególnej.

Tylko państwo członkowskie identyfikacji jest uprawnione do wykluczenia podatnika ze stosowania jednej z procedur szczególnych.

Państwo członkowskie identyfikacji opiera swoją decyzję w sprawie wykluczenia lub skreślenia na wszelkich dostępnych informacjach, w tym informacjach przekazanych przez dowolne inne państwo członkowskie.

2. Wykluczenie podatnika z procedury nieunijnej lub z procedury unijnej staje się skuteczne od pierwszego dnia kwartału kalendarzowego następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie wykluczenia została wysłana do podatnika drogą elektroniczną. Jednakże w przypadku gdy wykluczenie jest spowodowane zmianą siedziby działalności gospodarczej, stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej lub miejsca rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów, wykluczenie to staje się skuteczne od dnia tej zmiany.

3. Wykluczenie podatnika z procedury importu staje się skuteczne od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie wykluczenia została wysłana do podatnika drogą elektroniczną, z wyjątkiem następujących sytuacji:

- a) w przypadku gdy wykluczenie jest spowodowane zmianą siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej – wówczas wykluczenie staje się skuteczne od dnia tej zmiany;
- b) w przypadku gdy wykluczenie wynika z systematycznego nieprzestrzegania zasad dotyczących tej procedury – wówczas wykluczenie jest skuteczne od dnia następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie wykluczenia została wysłana do podatnika drogą elektroniczną.

4. Z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w ust. 3 lit. b), indywidualny numer identyfikacyjny VAT nadany do celów stosowania procedury importu zachowuje ważność przez okres niezbędny do zaimportowania towarów, których dostawa została dokonana przed datą wykluczenia, jednak okres ten nie może przekraczać dwóch miesięcy od tej daty.

5. W przypadku gdy pośrednik spełnia jedno z kryteriów skreślenia określonych w art. 369r ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie identyfikacji skreśla tego pośrednika z rejestru identyfikacyjnego i wyklucza podatników reprezentowanych przez tego pośrednika z procedury importu.

Jedynie państwo członkowskie identyfikacji może skreślić pośrednika z rejestru identyfikacyjnego.

Państwo członkowskie identyfikacji opiera swoją decyzję w sprawie skreślenia na wszelkich dostępnych informacjach, w tym informacjach przekazanych przez dowolne inne państwo członkowskie.

Skreślenie pośrednika z rejestru identyfikacyjnego staje się skuteczne od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym decyzję o skreśleniu wysłała się drogą elektroniczną do pośrednika oraz podatników, których on reprezentuje, z wyjątkiem następujących sytuacji:

- a) w przypadku gdy skreślenie jest spowodowane zmianą jego siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej – wówczas skreślenie staje się skuteczne od dnia tej zmiany;
- b) w przypadku gdy skreślenie pośrednika wynika z systematycznego nieprzestrzegania przez niego zasad dotyczących procedury importu – wówczas skreślenie jest skuteczne od dnia następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie skreślenia została wysłana drogą elektroniczną do pośrednika oraz podatników, których on reprezentuje.

Artykuł 58a

W przypadku podatnika stosującego procedurę szczególną, który przez okres dwóch lat nie dokonuje dostawy towarów ani nie świadczy usług objętych tą procedurą w żadnym państwie członkowskim konsumpcji, uznaje się, że zaprzestał on prowadzenia swojej działalności podlegającej opodatkowaniu w rozumieniu odpowiednio art. 363 lit. b), art. 369e lit. b), art. 369r ust. 1 lit. b) lub art. 369r ust. 3 lit. b) dyrektywy 2006/112/WE. To zakończenie działalności nie uniemożliwia mu stosowania procedury szczególnej, jeżeli wznowi swoją działalność objętą dowolną z procedur.

Artykuł 58b

1. W przypadku gdy podatnik zostaje wykluczony z jednej z procedur szczególnych z powodu systematycznego nieprzestrzegania zasad dotyczących tej procedury, podatnik ten pozostaje wykluczony ze stosowania którejkolwiek z procedur szczególnych we wszystkich państwach członkowskich przez okres dwóch lat następujących po okresie rozliczeniowym, w którym podatnik został wykluczony.

Akapit pierwszy nie ma jednak zastosowania do procedury importu, jeżeli wykluczenie było spowodowane systematycznym nieprzestrzeganiem zasad dotyczących tej procedury przez pośrednika działającego na rzecz podatnika.

W przypadku gdy pośrednik zostaje skreślony z rejestru identyfikacyjnego w związku z systematycznym nieprzestrzeganiem zasad dotyczących procedury importu, nie może on występować w charakterze pośrednika przez okres dwóch lat następujących po miesiącu, w którym został skreślony z rejestru.

2. Uznaje się, że podatnik lub pośrednik systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących jednej z procedur szczególnych, w rozumieniu art. 363 lit. d), art. 369e lit. d), art. 369r ust. 1 lit. d), art. 369r ust. 2 lit. c) lub art. 369r ust. 3 lit. d) dyrektywy 2006/112/WE, przynajmniej w następujących przypadkach:

- a) gdy zgodnie z art. 60a państwo członkowskie identyfikacji wystosowało do podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz ponaglenie dotyczące trzech bezpośrednio poprzedzających okresów rozliczeniowych, a w terminie dziesięciu dni od wysłania ponaglenia nie złożono deklaracji VAT za każdy z tych okresów rozliczeniowych;
- b) gdy zgodnie z art. 63a państwo członkowskie identyfikacji wystosowało do podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz ponaglenie dotyczące trzech bezpośrednio poprzedzających okresów rozliczeniowych, a podatnik lub pośrednik ten nie zapłacił pełnej wykazanej kwoty VAT za każdy z tych okresów rozliczeniowych w terminie dziesięciu dni od wysłania ponaglenia, z wyjątkiem przypadków gdy pozostała niezapłacona kwota wynosi mniej niż 100 EUR za każdy z okresów rozliczeniowych;
- c) gdy po wniosku wystosowanym przez państwo członkowskie identyfikacji oraz po upływie jednego miesiąca od kolejnego ponaglenia przez to państwo podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz nie udostępnił w formie elektronicznej ewidencji, o której mowa w art. 369, 369k i 369x dyrektywy 2006/112/WE.

Artykuł 58c

Podatnik, który został wykluczony z procedury nieunijnej lub procedury unijnej, musi uregulować wszystkie zobowiązania z tytułu VAT dotyczące dostaw towarów lub świadczenia usług powstałe począwszy od dnia, w którym wykluczenie stało się skuteczne, bezpośrednio wobec organów podatkowych właściwego państwa członkowskiego konsumpcji.

Podsekcja 7

Deklaracja VAT

Artykuł 59

1. Każdy okres rozliczeniowy w rozumieniu art. 364, 369f lub 369s dyrektywy 2006/112/WE stanowi odrębny okres rozliczeniowy.
2. W przypadku gdy, zgodnie z art. 57d ust. 1 akapit drugi, procedura nieunijna lub procedura unijna ma zastosowanie od dnia pierwszej dostawy lub świadczenia usług, podatnik składa odrębną deklarację VAT obejmującą kwartał kalendarzowy, w którym miały miejsce pierwsza dostawa towarów lub pierwsze świadczenie usług.
3. W przypadku gdy podatnik został zarejestrowany na potrzeby stosowania procedury nieunijnej oraz procedury unijnej w trakcie okresu rozliczeniowego, podatnik ten składa deklaracje VAT i wnosi odpowiadające im płatności państwu członkowskiemu identyfikacji w ramach każdej z procedur w odniesieniu do dokonanych dostaw towarów lub świadczonych usług i okresów objętych tą procedurą.
4. W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z art. 57f po pierwszym dniu danego okresu rozliczeniowego, podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz składa deklaracje VAT i wnosi odpowiadające im płatności zarówno byłemu, jak i nowemu państwu członkowskiemu identyfikacji w odniesieniu do dokonanych dostaw towarów lub usług świadczonych w trakcie okresów, w których te państwa członkowskie były państwem członkowskim identyfikacji.

Artykuł 59a

W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę szczególną nie dokonywał dostaw towarów ani nie świadczył usług w żadnym państwie członkowskim konsumpcji w ramach tej procedury szczególnej w trakcie okresu rozliczeniowego oraz nie dokonuje korekt odnoszących się do poprzednich deklaracji, wówczas on lub pośrednik działający na jego rzecz składa deklarację VAT, w której wskazuje, że w tym okresie nie były dokonywane żadne dostawy towarów ani świadczone żadne usługi (zerowa deklaracja VAT).

Artykuł 60

Kwoty wykazane w deklaracjach VAT sporządzonych w ramach procedur szczególnych nie podlegają zaokrągleniu w górę ani w dół do najbliższej pełnej jednostki monetarnej. Podatnik wykazuje i uiszcza dokładną kwotę VAT.

Artykuł 60a

Państwo członkowskie identyfikacji przypomina drogą elektroniczną podatnikom lub pośrednikom działającym na ich rzecz, którzy nie złożyli deklaracji VAT zgodnie z art. 364, 369f lub 369s dyrektywy 2006/112/WE, o obowiązku złożenia takiej deklaracji. Państwo członkowskie identyfikacji wystosowuje ponaglenie dziesiątego dnia po upływie terminu, w którym deklaracja powinna być zostać złożona, oraz informuje pozostałe państwa członkowskie drogą elektroniczną o wystosowaniu ponaglenia.

Za wszelkie kolejne ponaglenia i kroki podejmowane w celu wymierzenia i poboru VAT odpowiedzialne jest właściwe państwo członkowskie konsumpcji.

Niezależnie od wszelkich ponagleń wystosowanych przez państwo członkowskie konsumpcji oraz podjętych przez nie kroków, podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz składa deklarację VAT państwu członkowskiemu identyfikacji.

Artykuł 61

1. Zmiany danych zawartych w deklaracji VAT dotyczącej okresów poprzedzających i obejmujących ostatni okres rozliczeniowy w 2020 r., po złożeniu tej deklaracji VAT, dokonuje się wyłącznie poprzez korekty tej deklaracji, a nie poprzez korygowanie kolejnej deklaracji.

Zmiany danych zawartych w deklaracji VAT dotyczącej okresów począwszy od pierwszego okresu rozliczeniowego w 2021 r., po złożeniu tej deklaracji VAT, dokonuje się wyłącznie poprzez korygowanie kolejnej deklaracji.

2. Korekty, o których mowa w ust. 1, składa się drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji w ciągu trzech lat od dnia, w którym należało złożyć pierwotną deklarację.

Powyższe przepisy nie mają jednakże wpływu na zasady dotyczące wymierzenia podatku i korekt obowiązujące w państwie członkowskim konsumpcji.

Artykuł 61a

1. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz składa końcową deklarację VAT oraz wszelkie poprzednie deklaracje składane po terminie, a także dokonuje odpowiadających im płatności, państwu członkowskiemu, które było państwem członkowskim identyfikacji w chwili zaprzestania, wykluczenia lub zmiany, w przypadkach gdy:

- a) zaprzestaje on stosowania jednej z procedur szczególnych;
- b) zostaje wykluczony z jednej z procedur szczególnych;
- c) zmienia państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 57f.

Wszelkie korekty końcowej deklaracji i poprzednich deklaracji, które powstały po złożeniu końcowej deklaracji, muszą zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych właściwego państwa członkowskiego konsumpcji.

2. Pośrednik, w odniesieniu do wszystkich podatników, na rzecz których działa, składa końcowe deklaracje VAT oraz wszelkie poprzednie deklaracje składane po terminie, a także dokonuje odpowiadających im płatności, państwu członkowskiemu, które było państwem członkowskim identyfikacji w chwili skreślenia lub zmiany, w przypadkach gdy:

- a) zostaje on skreślony z rejestru identyfikacyjnego;
- b) zmienia państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 57f ust. 2.

Wszelkie korekty końcowej deklaracji i poprzednich deklaracji, które powstały po złożeniu końcowej deklaracji, muszą zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych właściwego państwa członkowskiego konsumpcji.

*Podsekcja 7a***Procedura importu – zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego***Artykuł 61b*

Do celów stosowania art. 369n dyrektywy 2006/112/WE moment zaakceptowania płatności oznacza moment, w którym podatnik korzystający z procedury importu lub osoba działająca na jego rzecz otrzymują potwierdzenie płatności, wiadomość o autoryzacji płatności lub zobowiązanie nabywcy do dokonania płatności, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi najwcześniej, bez względu na to, kiedy dojdzie do faktycznego wpłacenia kwoty pieniężnej.

Podsekcja 8

Waluta

Artykuł 61c

W przypadku gdy państwo członkowskie identyfikacji, którego walutą nie jest euro, wymaga sporządzania deklaracji VAT w swojej walucie krajowej, wymóg ten ma zastosowanie do deklaracji VAT wszystkich podatników stosujących procedury szczególne.

Podsekcja 9

Płatności

Artykuł 62

Bez uszczerbku dla art. 63a akapit trzeci i art. 63b podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz dokonuje wszelkich płatności państwu członkowskiemu identyfikacji.

Płatności VAT wniesione przez podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz zgodnie z art. 367, 369i lub 369v dyrektywy 2006/112/WE odnoszą się do konkretnej deklaracji VAT złożonej zgodnie z art. 364, 369f lub 369s tej dyrektywy. Wszelkie późniejsze korekty zapłaconych kwot dokonywane są przez podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz tylko w odniesieniu do tej deklaracji i nie mogą być przypisane do innej deklaracji ani korygowane w kolejnej deklaracji. Każda z płatności zawiera odniesienie do numeru referencyjnego tej konkretnej deklaracji.

Artykuł 63

Państwo członkowskie identyfikacji, które otrzymało płatność na kwotę wyższą niż kwota wynikająca z deklaracji VAT złożonej na podstawie art. 364, 369f lub 369s dyrektywy 2006/112/WE, zwraca nadpłaconą kwotę bezpośrednio danemu podatnikowi lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz.

W przypadku gdy państwo członkowskie identyfikacji otrzymało kwotę wynikającą z deklaracji VAT, którą następnie uznano za nieprawidłową, a państwo to rozdzieliło już tę kwotę między państwa członkowskie konsumpcji, każde z tych państw członkowskich konsumpcji zwraca swoją część jakiegokolwiek nadpłaconej kwoty bezpośrednio podatnikowi lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz.

Jednakże w przypadku gdy nadpłaty dotyczą okresów poprzedzających i obejmujących ostatni okres rozliczeniowy w 2018 r., państwo członkowskie identyfikacji zwraca stosowną część odpowiedniej części kwoty zatrzymanej zgodnie z art. 46 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 904/2010, a państwa członkowskie konsumpcji zwracają różnicę między nadpłaconą kwotą a kwotą zwracaną przez państwo członkowskie identyfikacji.

Państwa członkowskie konsumpcji informują państwo członkowskie identyfikacji drogą elektroniczną o wysokości tych zwróconych kwot.

Artykuł 63a

W przypadku gdy podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz złożył deklarację VAT na podstawie art. 364, 369f lub 369s dyrektywy 2006/112/WE, ale nie dokonano żadnej płatności lub dokonana płatność jest niższa od kwoty wynikającej z deklaracji, państwo członkowskie identyfikacji, dziesiątego dnia następującego po ostatnim dniu, w którym płatność powinna być zostać dokonana zgodnie z art. 367, 369i lub 369v dyrektywy 2006/112/WE, przypomina podatnikowi lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz drogą elektroniczną o wszelkich zaległych kwotach VAT.

Państwo członkowskie identyfikacji informuje drogą elektroniczną państwa członkowskie konsumpcji o wysłaniu ponaglenia.

Za wszelkie kolejne ponaglenia i kroki podejmowane w celu poboru VAT odpowiedzialne jest właściwe państwo członkowskie konsumpcji. Po wystosowaniu przez państwo członkowskie konsumpcji takich kolejnych ponagleń odpowiadającą im kwotę VAT uiszcza się na rzecz tego państwa członkowskiego.

Państwo członkowskie konsumpcji informuje państwo członkowskie identyfikacji drogą elektroniczną o wystosowaniu takiego ponaglenia.

Artykuł 63b

W przypadku niezłożenia deklaracji VAT lub w przypadku gdy deklaracja VAT została złożona po terminie lub jest niekompletna lub nieprawidłowa, lub w przypadku zwłoki w zapłacie VAT, wszelkie odsetki, kary lub wszelkie inne opłaty są obliczane i wymierzane przez państwo członkowskie konsumpcji. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz uiszcza takie odsetki, kary lub wszelkie inne opłaty bezpośrednio państwu członkowskiemu konsumpcji.

Podsekcja 10

Ewidencja

Artykuł 63c

1. Aby została uznana za wystarczająco szczegółową w rozumieniu art. 369 i 369k dyrektywy 2006/112/WE, ewidencja prowadzona przez podatnika musi zawierać następujące informacje:

- a) państwo członkowskie konsumpcji, w którym dokonywane są dostawy towarów lub świadczone są usługi;
- b) rodzaj świadczonych usług lub opis i ilość towarów będących przedmiotem dostawy;
- c) datę świadczenia usług lub dokonania dostawy towarów;
- d) podstawę opodatkowania ze wskazaniem zastosowanej waluty;
- e) wszelkie kolejne kwoty podwyższające lub obniżające podstawę opodatkowania;
- f) zastosowaną stawkę VAT;
- g) kwotę należnego VAT ze wskazaniem zastosowanej waluty;
- h) datę i kwotę otrzymanych płatności;
- i) wszelkie płatności zaliczkowe otrzymane przed dostawą towarów lub świadczeniem usług;
- j) w przypadku gdy wystawiono fakturę – informacje zawarte na fakturze;
- k) w przypadku usług – informacje wykorzystywane do określenia miejsca, w którym usługobiorca ma siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania, lub zwykle miejsce pobytu, natomiast w przypadku towarów – informacje wykorzystywane do określenia miejsca rozpoczęcia i zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy;
- l) wszelkie dowody dotyczące możliwych zwrotów towarów, w tym podstawę opodatkowania i zastosowaną stawkę VAT.

2. Aby została uznana za wystarczająco szczegółową w rozumieniu art. 369x dyrektywy 2006/112/WE, ewidencja prowadzona przez podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz musi zawierać następujące informacje:

- a) oznaczenie państwa członkowskiego konsumpcji, w którym dokonywana jest dostawa towarów;
- b) opis oraz ilość towarów będących przedmiotem dostawy;
- c) datę dokonania dostawy towarów;
- d) podstawę opodatkowania ze wskazaniem zastosowanej waluty;
- e) wszelkie kolejne kwoty podwyższające lub obniżające podstawę opodatkowania;
- f) zastosowaną stawkę VAT;
- g) kwotę należnego VAT ze wskazaniem zastosowanej waluty;
- h) datę i kwotę otrzymanych płatności;
- i) w przypadku gdy wystawiono fakturę – informacje zawarte na fakturze;
- j) informacje wykorzystywane do określenia miejsca, w którym rozpoczyna się i kończy wysyłka lub transport towarów do nabywcy;

- k) wszelkie dowody dotyczące możliwych zwrotów towarów, w tym podstawę opodatkowania i zastosowaną stawkę VAT;
- l) numer zamówienia lub niepowtarzalny numer transakcji;
- m) niepowtarzalny numer przesyłki w przypadku, gdy podatnik ten bezpośrednio uczestniczy w dostarczaniu towarów.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają ewidencjonowaniu przez podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz w taki sposób, aby możliwe było ich niezwłoczne udostępnienie drogą elektroniczną oraz w odniesieniu do każdego pojedynczego towaru będącego przedmiotem dostawy lub każdej świadczonej usługi.

W przypadku gdy podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz został wezwany do przedłożenia drogą elektroniczną ewidencji, o których mowa w art. 369, 369k i 369x dyrektywy 2006/112/WE, i nie przedłożył ich w ciągu 20 dni od daty wezwania, państwo członkowskie identyfikacji przesyła podatnikowi lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz ponaglenie dotyczące przedłożenia tych ewidencji. Państwo członkowskie identyfikacji informuje drogą elektroniczną państwa członkowskie konsumpcji o wysłaniu ponaglenia.”.

- 6) w rozdziale XI dodaje się następującą sekcję:

„SEKCJA 3

Uregulowania szczególne dotyczące deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu

(Artykuły 369y–369zb dyrektywy 2006/112/WE)

Artykuł 63d

Stosowanie miesięcznej zapłaty VAT z tytułu importu zgodnie z uregulowaniami szczególnymi dotyczącymi deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu przewidzianymi w tytule XII rozdział 7 dyrektywy 2006/112/WE może zależeć od spełnienia warunków mających zastosowanie do odroczenia terminu płatności należności celnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 (*).

Do celów stosowania uregulowań szczególnych państwa członkowskie mogą uznać warunek dotyczący „zgłoszenia towarów organom celnym na rzecz osoby, dla której towary te są przeznaczone” za spełniony, jeżeli osoba zgłaszająca towary organom celnym oświadczy, że zamierza skorzystać z uregulowań szczególnych i pobrać VAT od osoby, dla której towary te są przeznaczone.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Od dnia 1 października 2020 r. państwa członkowskie zezwalają jednak podatnikom i pośrednikom działającym na ich rzecz na przedkładanie informacji wymaganych na podstawie art. 360, 369c lub 369o dyrektywy 2006/112/WE do celów rejestracji w ramach procedur szczególnych.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 2019 r.

W imieniu Rady

H. KOSONEN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/2027**z dnia 28 listopada 2019 r.**

wprowadzające odstępstwo od rozporządzeń (WE) nr 2305/2003, (WE) nr 969/2006, (WE) nr 1067/2008, rozporządzeń wykonawczych (UE) 2015/2081 i (UE) 2017/2200, rozporządzenia (WE) nr 1964/2006, rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 480/2012 oraz rozporządzenia (WE) nr 1918/2006 w odniesieniu do terminów składania wniosków i wydawania pozwoleń na przywóz w roku 2020 w ramach kontyngentów taryfowych dotyczących zbóż, ryżu i oliwy z oliwek

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 187 akapit pierwszy lit. e),

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 2305/2003 ⁽²⁾, (WE) nr 969/2006 ⁽³⁾, (WE) nr 1067/2008 ⁽⁴⁾ oraz rozporządzenia wykonawcze Komisji (UE) 2015/2081 ⁽⁵⁾ i (UE) 2017/2200 ⁽⁶⁾ przewidują przepisy szczególne dotyczące składania wniosków oraz wydawania pozwoleń na przywóz: jęczmienia w ramach kontyngentu 09.4126, kukurydzy w ramach kontyngentu 09.4131, pszenicy zwyczajnej o jakości innej niż wysoka w ramach kontyngentów 09.4123, 09.4124, 09.4125 i 09.4133 oraz niektórych zbóż pochodzących z Ukrainy w ramach kontyngentów 09.4306, 09.4307, 09.4308, 09.4277, 09.4278 i 09.4279.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1964/2006 ⁽⁷⁾ i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 480/2012 ⁽⁸⁾ przewidują przepisy szczególne dotyczące składania wniosków i wydawania pozwoleń na przywóz ryżu pochodzącego z Bangladeszu w ramach kontyngentu 09.4517 i ryżu łamanego w ramach kontyngentu 09.4079.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1918/2006 ⁽⁹⁾ przewiduje przepisy szczególne dotyczące składania wniosków oraz wydawania pozwoleń na przywóz oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji w ramach kontyngentu 09.4032.
- (4) Z uwagi na dni wolne od pracy w 2020 r. należy odstąpić w niektórych okresach od rozporządzeń (WE) nr 2305/2003, (WE) nr 969/2006, (WE) nr 1067/2008, od rozporządzeń wykonawczych (UE) 2015/2081 i (UE) 2017/2200, od rozporządzenia (WE) nr 1964/2006 i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 480/2012 oraz rozporządzenia (WE) nr 1918/2006 w odniesieniu do terminów składania wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz i wydawania tych pozwoleń, aby zapewnić przestrzeganie wielkości odnośnych kontyngentów. W stosownych przypadkach stosuje się nadal współczynnik przydziału ustalony zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2305/2003 z dnia 29 grudnia 2003 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym Wspólnoty na przywóz jęczmienia z państw trzecich (Dz.U. L 342 z 30.12.2003, s. 7).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 969/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. otwierające i ustalające sposób zarządzania kontyngentem taryfowym w odniesieniu do przywozu kukurydzy pochodzącej z państw trzecich (Dz.U. L 176 z 30.6.2006, s. 44).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1067/2008 z dnia 30 października 2008 r. otwierające oraz ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na pszenicę zwyczajną o jakości innej niż wysoka pochodzącą z państw trzecich i wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 290 z 31.10.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2081 z dnia 18 listopada 2015 r. otwierające unijne kontyngenty taryfowe na przywóz niektórych zbóż pochodzących z Ukrainy i ustalające zarządzanie tymi kontyngentami (Dz.U. L 302 z 19.11.2015, s. 81).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2200 z dnia 28 listopada 2017 r. otwierające unijne kontyngenty taryfowe na przywóz niektórych zbóż z Ukrainy i ustalające zarządzanie tymi kontyngentami (Dz.U. L 313 z 29.11.2017, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1964/2006 z dnia 22 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady otwierania i zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz ryżu pochodzącego z Bangladeszu, zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3491/90 (Dz.U. L 408 z 30.12.2006, s. 19).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 480/2012 z dnia 7 czerwca 2012 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na ryż łamany objęty kodem CN 1006 40 00 do produkcji przetworów spożywczych objętych kodem CN 1901 10 00 (Dz.U. L 148 z 8.6.2012, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1918/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 84).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz (Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13).

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zboża

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2305/2003 w odniesieniu do roku 2020 wnioski o pozwolenia na przywóz jęczmienia w ramach kontyngentu 09.4126 można składać wyłącznie do piątku 11 grudnia 2020 r. do godz. 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 2305/2003 w odniesieniu do roku 2020 pozwolenia na przywóz jęczmienia wydane w ramach kontyngentu 09.4126, objęte wnioskami składanymi w okresie wskazanym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, wydawane są w terminie określonym w wymienionym załączniku.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 969/2006 w odniesieniu do roku 2020 wnioski o pozwolenia na przywóz kukurydzy w ramach kontyngentu 09.4131 można składać wyłącznie do piątku 11 grudnia 2020 r. do godz. 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 969/2006 w odniesieniu do roku 2020 pozwolenia na przywóz kukurydzy wydane w ramach kontyngentu 09.4131, objęte wnioskami składanymi w okresie wskazanym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, wydawane są w terminie określonym w wymienionym załączniku.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1067/2008 w odniesieniu do roku 2020 wnioski o pozwolenia na przywóz pszenicy zwyczajnej o jakości innej niż wysoka w ramach kontyngentów 09.4123, 09.4124, 09.4125 i 09.4133 można składać wyłącznie do piątku 11 grudnia 2020 r. do godz. 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli.
6. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1067/2008 w odniesieniu do roku 2020 pozwolenia na przywóz pszenicy zwyczajnej o jakości innej niż wysoka wydane w ramach kontyngentów 09.4123, 09.4124, 09.4125 i 09.4133, objęte wnioskami składanymi w okresie wskazanym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, wydawane są w terminie określonym w wymienionym załączniku.
7. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2081 w odniesieniu do roku 2020 wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz zbóż pochodzących z Ukrainy w ramach kontyngentów 09.4306, 09.4307 i 09.4308 można składać wyłącznie do piątku 11 grudnia 2020 r. do godz. 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli.
8. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2081 w odniesieniu do roku 2020 pozwolenia na przywóz zbóż pochodzących z Ukrainy w ramach kontyngentów 09.4306, 09.4307 i 09.4308, objęte wnioskami składanymi w okresie wskazanym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, wydawane są w terminie określonym w wymienionym załączniku.
9. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2200 w odniesieniu do roku 2020 wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz zbóż pochodzących z Ukrainy w ramach kontyngentów 09.4277, 09.4278 i 09.4279 można składać wyłącznie do piątku 11 grudnia 2020 r. do godz. 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli.
10. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2200 w odniesieniu do roku 2020 pozwolenia na przywóz zbóż pochodzących z Ukrainy w ramach kontyngentów 09.4277, 09.4278 i 09.4279, objęte wnioskami składanymi w okresie wskazanym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, wydawane są w terminie określonym w wymienionym załączniku.

Artykuł 2

Ryż

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1964/2006 w odniesieniu do roku 2020 wnioski o pozwolenia na przywóz ryżu pochodzącego z Bangladeszu w ramach kontyngentu 09.4517 można składać wyłącznie do piątku 11 grudnia 2020 r. do godz. 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1964/2006 w odniesieniu do roku 2020 pozwolenia na przywóz ryżu pochodzącego z Bangladeszu wydane w ramach kontyngentu 09.4517, objęte wnioskami składanymi w okresie wskazanym w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, wydawane są w terminie określonym w wymienionym załączniku.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 480/2012 w odniesieniu do roku 2020 wnioski o pozwolenia na przywóz ryżu łamanego w ramach kontyngentu 09.4079 można składać wyłącznie do piątku 11 grudnia 2020 r. do godz. 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 480/2012 w odniesieniu do roku 2020 pozwolenia na przywóz ryżu łamanego wydane w ramach kontyngentu 09.4079, objęte wnioskami składanymi w okresie wskazanym w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, wydawane są w terminie określonym w wymienionym załączniku.

Artykuł 3

Oliwa z oliwek

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1918/2006 w odniesieniu do roku 2020 wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji można składać wyłącznie do wtorku 15 grudnia 2020 r.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1918/2006 pozwolenia na przywóz oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji, objęte wnioskami składanymi w terminach wskazanych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia, wydawane są w terminach określonych w wymienionym załączniku.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie traci moc dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

ZAŁĄCZNIK I

Terminy składania wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz zbóż	Terminy wydawania
Od piątku 3 kwietnia od godz. 13.00 do piątku 10 kwietnia 2020 r. do godz. 13.00, czasu obowiązującego w Brukseli	Pierwszego dnia roboczego od poniedziałku 20 kwietnia 2020 r.

ZAŁĄCZNIK II

Terminy składania wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz ryżu	Terminy wydawania
Od piątku 3 kwietnia od godz. 13.00 do piątku 10 kwietnia 2020 r. do godz. 13.00, czasu obowiązującego w Brukseli	Pierwszego dnia roboczego od poniedziałku 20 kwietnia 2020 r.

ZAŁĄCZNIK III

Terminy składania wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz oliwy z oliwek	Terminy wydawania
Poniedziałek 6 lub wtorek 7 kwietnia 2020 r.	Pierwszego dnia roboczego od piątku 17 kwietnia
Poniedziałek 18 lub wtorek 19 maja 2020 r.	Pierwszego dnia roboczego od czwartku 28 maja

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/2028**z dnia 29 listopada 2019 r**

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1799 w odniesieniu do tabel przyporządkowania określających związek między ocenami ryzyka kredytowego wystawianymi przez zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej a stopniami jakości kredytowej określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1799 ⁽²⁾ określono związek między odpowiednimi ocenami kredytowymi wystawianymi przez zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej („ECAI”) a stopniami jakości kredytowej określonymi w części trzeciej tytuł II rozdział 2 sekcja 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 („przyporządkowanie”).
- (2) W następstwie ostatnich zmian, które zostały wprowadzone rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/634 ⁽³⁾ do załącznika III do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1799, uległy zmianie czynniki ilościowe i jakościowe stanowiące podstawę ocen kredytowych niektórych przyporządkowań w załączniku III do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1799. Ponadto niektóre ECAI rozszerzyły swoje oceny kredytowe na nowe segmenty rynku, co doprowadziło do powstania nowych skali ratingowych i nowych rodzajów ratingów kredytowych. Należy zatem zaktualizować przyporządkowania przedmiotowych ECAI.
- (3) Od daty przyjęcia rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/634 zarejestrowano inną agencję ratingową zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 ⁽⁴⁾. Ponieważ art. 136 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wymaga określenia przyporządkowań w odniesieniu do wszystkich ECAI, konieczne jest przedstawienie przyporządkowania dla tej nowo zarejestrowanej ECAI. Oceny kredytowe stosowane przez nowo zarejestrowaną ECAI opierają się na tej samej metodyce, którą stosuje jej spółka dominująca, tj. ECAI z państwa trzeciego, w przypadku której w załączniku III do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1799 określono już przyporządkowanie. W związku z tym właściwe jest w tym konkretnym przypadku, aby przyporządkowanie dla nowo zarejestrowanej ECAI było tożsame z przyporządkowaniem określonym już dla tej ECAI z państwa trzeciego.
- (4) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt wykonawczych standardów technicznych przekazany Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (Europejskie Urzędy Nadzoru).

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1799 z dnia 7 października 2016 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące przyporządkowania ocen kredytowych wystawianych przez zewnętrzne instytucje oceny jakości kredytowej dla ryzyka kredytowego zgodnie z art. 136 ust. 1 oraz art. 136 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 275 z 12.10.2016, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/634 z dnia 24 kwietnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1799 w odniesieniu do tabel przyporządkowania określających związek między ocenami ryzyka kredytowego wystawianymi przez zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej a stopniami jakości kredytowej określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 105 z 25.4.2018, s. 14).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1).

- (5) Europejskie Urzędy Nadzoru przeprowadziły otwarte konsultacje publiczne na temat tego projektu wykonawczych standardów technicznych, dokonały analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zasięgnęły opinii Bankowej Grupy Interesariuszy ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽⁵⁾, opinii Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽⁶⁾ oraz opinii Grupy Interesariuszy z Sektora Ubezpieczeń i Reasekuracji ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ⁽⁷⁾.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1799,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2016/1799

Załącznik III do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1799 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Przewodniczący
Jean-Claude JUNCKER

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

Tabele przyporządkowania do celów art. 16

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6
<i>ACRA Europe, a.s (dawniej European Rating Agency, a.s.)</i>						
Skala długoterminowego ratingu globalnego	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Skala krótkoterminowego ratingu globalnego	S1		S2	S3, S4, NS		
<i>AM Best Europe Rating Services</i>						
Skala długoterminowego ratingu kredytowego emitenta	aaa, aa+, aa, aa-	a+, a, a-	bbb+, bbb, bbb-	bb+, bb, bb-	b+, b, b-	ccc+, ccc, ccc-, cc, c, d, e, f, s
Skala długoterminowego ratingu emisji	aaa, aa+, aa, aa-	a+, a, a-	bbb+, bbb, bbb-	bb+, bb, bb-	b+, b, b-	ccc+, ccc, ccc-, cc, c, d, s
Skala ratingowa kondycji finansowej	A++, A+	A, A-	B++, B+	B, B-	C++, C+	C, C-, D, E, F, S
Skala krótkoterminowego ratingu emitenta	AMB-1+	AMB-1-	AMB-2, AMB-3	AMB- 4, d, e, f, s		
Skala krótkoterminowego ratingu emisji	AMB-1+	AMB-1-	AMB-2, AMB-3	AMB- 4, d, s		
<i>ARC Ratings S.A.</i>						
Skala średnioterminowego i długoterminowego ratingu emitenta	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Skala średnioterminowego i długoterminowego ratingu emisji	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Skala krótkoterminowego ratingu emitenta	A-1+	A-1	A-2, A-3	B, C, D		
Skala krótkoterminowego ratingu emisji	A-1+	A-1	A-2, A-3	B, C, D		
<i>ASSEKURATA Assekuranz Rating-Agentur GmbH</i>						
Skala długoterminowego ratingu kredytowego	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC/C, D
Skala krótkoterminowego ratingu korporacyjnego	A++	A		B, C, D		
<i>Axesor Risk Management SL</i>						
Skala ratingu globalnego	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D, E

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6
<i>Banque de France</i>						
Skala długoterminowego globalnego ratingu kredytowego emitenta	3++	3+, 3	4+	4, 5+	5, 6	7, 8, 9, P
<i>BCRA — Credit Rating Agency AD</i>						
Skala długoterminowego ratingu globalnego	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Skala krótkoterminowego ratingu globalnego	A-1+	A-1	A-2, A-3	B, C, D		
Skala długoterminowego ratingu zakładu ubezpieczeń emerytalnych	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Skala krótkoterminowego ratingu zakładu ubezpieczeń emerytalnych	A-1+	A-1	A-2, A-3	B, C, D		
Skala długoterminowego ratingu funduszy emerytalnych	AAA pf, AA pf	A pf	BBB pf	BB pf	B pf	C pf
Skala długoterminowego ratingu funduszy gwarancyjnych	AAA, AA	A	BBB	BB	B	C, D
Skala krótkoterminowego ratingu funduszy gwarancyjnych	A-1+	A-1	A-2, A-3	B, C, D		
<i>Capital Intelligence Ratings Ltd</i>						
Skala długoterminowego międzynarodowego ratingu emitenta	AAA, AA	A	BBB	BB	B	C, RS, SD, D
Skala długoterminowego międzynarodowego ratingu emisji	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Skala długoterminowego międzynarodowego ratingu kondycji finansowej ubezpieczyciela	AAA, AA	A	BBB	BB	B	C, RS, SD, D
Skala krótkoterminowego międzynarodowego ratingu emitenta	A1+	A1	A2, A3	B, C, RS, SD, D		
Skala krótkoterminowego międzynarodowego ratingu emisji	A1+	A1	A2, A3	B, C, D		
Skala krótkoterminowego międzynarodowego ratingu kondycji finansowej ubezpieczyciela	A1+	A1	A2, A3	B, C, RS, SD, D		
<i>Cerved Rating Agency S.p.A.</i>						
Skala długoterminowego ratingu korporacyjnego	A1.1, A1.2, A1.3	A2.1, A2.2, A3.1	B1.1, B1.2	B2.1, B2.2	C1.1	C1.2, C2.1
<i>Creditreform Rating AG</i>						
Skala długoterminowego ratingu emitenta	AAA, AA	A		BBB	BB	B, C, SD, D
Skala długoterminowego ratingu emisji	AAA, AA	A		BBB	BB	B, C, D
Skala ratingu krótkoterminowego	L1	L2		L3, NEL, D		

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6
<i>CRIF Ratings S.r.l.</i>						
Skala długoterminowego ratingu emitenta	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D1S, D
Skala długoterminowego ratingu emisji	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, DS
Skala krótkoterminowego ratingu emitenta	IG-1		IG-2	SIG-1, SIG-2, SIG-3, SIG-4		
Skala krótkoterminowego ratingu emisji	IG-1		IG-2	SIG-1, SIG-2, SIG-3, SIG-4		
<i>Dagong Europe Credit Rating Srl</i>						
Skala długoterminowego ratingu kredytowego	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Skala krótkoterminowego ratingu kredytowego	A-1		A-2, A-3	B, C, D		
<i>DBRS Ratings</i>						
Skala długoterminowego ratingu zobowiązań	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Skala ratingu papierów dłużnych i krótkoterminowego ratingu zadłużenia	R-1 H, R-1 M	R-1 L	R-2, R-3	R-4, R-5, D		
Skala ratingowa kondycji finansowej	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, R
<i>Egan-Jones Ratings Co.</i>						
Skala długoterminowego ratingu kredytowego	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Skala krótkoterminowego ratingu kredytowego	A-1+	A-1	A-2	A-3, B, C, D		
<i>Euler Hermes Rating GmbH</i>						
Skala długoterminowego ratingu globalnego	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, SD, D
<i>EuroRating Sp. z o.o.</i>						
Skala długoterminowego ratingu globalnego	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
<i>Fitch Ratings</i>						
Skala długoterminowego ratingu kredytowego emitenta	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, RD, D
Korporacyjne zobowiązania finansowe – skala ratingu długoterminowego	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C
Skala długoterminowego międzynarodowego ratingu kondycji finansowej ubezpieczyciela	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6
Skala ratingowa kontrahentów instrumentów pochodnych	AAA dcr, AA dcr	A dcr	BBB dcr	BB dcr	B dcr	CCC dcr, CC dcr, C dcr
Skala ratingu krótkoterminowego	F1+	F1	F2, F3	B, C, RD, D		
Skala krótkoterminowego ratingu kondycji finansowej ubezpieczyciela	F1+	F1	F2, F3	B, C		
<i>GBB-Rating Gesellschaft für Bonitätsbeurteilung GmbH</i>						
Skala długoterminowego ratingu globalnego	AAA, AA		A, BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
<i>HR Ratings de México, S.A. de C.V.</i>						
Skala długoterminowego ratingu globalnego	HR AAA(G)/HR AA(G)	HR A(G)	HR BBB(G)	HR BB(G)	HR B(G)	HR C(G)/HR D(G)
Skala krótkoterminowego ratingu globalnego	HR+1(G)/HR1(G)	HR2(G)	HR3(G)	HR4(G), HR5(G), HR D(G)		
<i>ICAP Group S.A</i>						
Skala długoterminowego ratingu globalnego		AA, A	BB, B	C, D	E, F	G, H
<i>INC Rating Sp. z o.o.</i>						
Skala długoterminowego ratingu kredytowego emitenta	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
<i>Japan Credit Rating Agency Ltd</i>						
Skala długoterminowego ratingu emitenta	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, LD, D
Skala długoterminowego ratingu emisji	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Skala krótkoterminowego ratingu emitenta	J-1+	J-1	J-2	J-3, NJ, LD, D		
Skala krótkoterminowego ratingu kredytowego emisji	J-1+	J-1	J-2	J-3, NJ, D		
<i>Kroll Bond Rating Agency</i>						
Skala długoterminowego ratingu kredytowego	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Skala krótkoterminowego ratingu kredytowego	K1+	K1	K2, K3	B, C, D		
<i>Kroll Bond Rating Agency Europe</i>						
Skala długoterminowego ratingu kredytowego	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Skala krótkoterminowego ratingu kredytowego	K1+	K1	K2, K3	B, C, D		

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6
<i>modeFinance S.r.l.</i>						
Skala długoterminowego ratingu globalnego	A1, A2	A3	B1	B2	B3	C1, C2, C3, D
<i>Moody's Investors Service</i>						
Skala długoterminowego ratingu globalnego	Aaa, Aa	A	Baa	Ba	B	Caa, Ca, C
Skala krótkoterminowego ratingu globalnego	P-1	P-2	P-3	NP		
<i>QIVALIO SAS (wcześniej Spread Research)</i>						
Skala długoterminowego ratingu globalnego	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Skala krótkoterminowego ratingu globalnego	SR0		SR1, SR2	SR3, SR4, SR5, SRD		
<i>Rating-Agentur Expert RA GmbH</i>						
Skala międzynarodowego ratingu kredytowego	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D, E
Skala międzynarodowego ratingu wiarygodności	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D, E
<i>Scope Ratings GmbH</i>						
Skala ratingu długoterminowego	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Skala ratingu krótkoterminowego	S-1+	S-1	S-2	S-3, S-4		
<i>S&P Global Ratings Europe Limited</i>						
Skala długoterminowego ratingu kredytowego emitenta	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, R, SD/D
Skala długoterminowego ratingu kredytowego emisji	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Skala ratingowa kondycji finansowej ubezpieczyciela	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, SD/D, R
Skala ratingowa oceny średnich przedsiębiorstw		MM1	MM2	MM3, MM4	MM5, MM6	MM7, MM8, MMD
Skala krótkoterminowego ratingu kredytowego emitenta	A-1+	A-1	A-2, A-3	B, C, R, SD/D		
Skala krótkoterminowego ratingu kredytowego emisji	A-1+	A-1	A-2, A-3	B, C, D		
<i>The Economist Intelligence Unit Ltd</i>						
Skala ratingu państw	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D"

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/2029**z dnia 29 listopada 2019 r.****udzielające pozwolenia unijnego na pojedynczy produkt biobójczy „CVAS Disinfectant product based on Propan-2-ol”****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 44 ust. 5 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 czerwca 2016 r. przedsiębiorstwo SCC GmbH (w imieniu przedsiębiorstwa CVAS Development GmbH) złożyło wniosek zgodnie z art. 43 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 o pozwolenie na stosowanie pojedynczego produktu biobójczego o nazwie „CVAS Disinfectant product based on Propan-2-ol” należącego do grup produktowych 2 i 4, zgodnie z opisem w załączniku V do tego rozporządzenia, przedstawiając pisemne potwierdzenie, że właściwy organ Niemiec zgodził się dokonać oceny wniosku. Wniosek został zarejestrowany w rejestrze produktów biobójczych pod numerem BC-DH025620-60.
- (2) Produkt „CVAS Disinfectant product based on Propan-2-ol” zawiera propan-2-ol jako substancję czynną, która figuruje w unijnym wykazie zatwierdzonych substancji czynnych, o którym mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (3) W dniu 17 sierpnia 2018 r. właściwy organ oceniający przedłożył Europejskiej Agencji Chemikaliów („Agencja”), zgodnie z art. 44 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, sprawozdanie z oceny i wnioski ze swojej oceny.
- (4) W dniu 25 marca 2019 r. Agencja przedstawiła Komisji opinię ⁽²⁾, projekt charakterystyki produktu biobójczego „CVAS Disinfectant product based on Propan-2-ol” i ostateczne sprawozdanie z oceny dotyczące pojedynczego produktu biobójczego zgodnie z art. 44 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 528/2012. W opinii stwierdzono, że „CVAS Disinfectant product based on Propan-2-ol” jest „pojedynczym produktem biobójczym” w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. r) rozporządzenia (UE) nr 528/2012, że kwalifikuje się on do pozwolenia unijnego zgodnie z art. 42 ust. 1 tego rozporządzenia i że, z zastrzeżeniem zgodności z projektem charakterystyki produktu biobójczego, spełnia on warunki określone w art. 19 ust. 1 tego rozporządzenia.
- (5) W dniu 3 czerwca 2019 r. Agencja przekazała Komisji projekt charakterystyki produktu biobójczego we wszystkich językach urzędowych Unii zgodnie z art. 44 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (6) Komisja zgadza się z opinią Agencji i uważa, że w związku z tym należy udzielić pozwolenia unijnego na „CVAS Disinfectant product based on Propan-2-ol”.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ ECHA opinion of 28 February 2019 on the Union authorisation of „CVAS Disinfectant product based on Propan-2-ol” (Opinia ECHA z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie pozwolenia unijnego na „CVAS Disinfectant product based on Propan-2-ol”) (ECHA/BPC/222/2019).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedsiębiorstwu CVAS Development GmbH udziela się pozwolenia unijnego o numerze EU-0020461-0000 na udostępnianie na rynku i stosowanie pojedynczego produktu biobójczego „CVAS Disinfectant product based on Propan-2-ol” zgodnie z charakterystyką produktu biobójczego określoną w załączniku.

Pozwolenie unijne jest ważne od dnia 24 grudnia 2019 r. do dnia 30 listopada 2029 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Przewodniczący
Jean-Claude JUNCKER

ZAŁĄCZNIK

Charakterystyka produktu biobójczego

CVAS Disinfectant product based on Propan-2-ol

Grupa produktowa 2 – Środki dezynfekujące lub glonobójcze nieprzeznaczone do bezpośredniego stosowania wobec ludzi ani zwierząt (Środki dezynfekujące)

Grupa produktowa 4 – Dziedzina żywności i pasz (Środki dezynfekujące)

Numer pozwolenia: EU-0020461-0000

Numer zasobu w R4BP: EU-0020461-0000

1. INFORMACJE ADMINISTRACYJNE

1.1. **Nazwa(-y) handlowa(-e) produktu**

Nazwa handlowa	CVAS Disinfectant product based on Propan-2-ol calgonit DS 622 R 3000 SCHNELLEDISINFEKTION IPADES 70 Alpha Septin Blu-Sept Disinfect home Schnell Des Disinfect Rapid Bakt-Ex Pur Bakt-Ex Rapid ROTIE-DES quick Bactazol I Dezynfektator EOSSAN-Desinfektionsspray-Fluid FS-7-Spray Gartengeräte Hygiene Spray NeudoClean Hygiene Spray
----------------	--

1.2. **Posiadacz pozwolenia**

Nazwa i adres posiadacza pozwolenia	Nazwa	CVAS Development GmbH
	Adres	Dr Albert Reimann Str. 16a, 68526, Ladenburg, Niemcy
Numer pozwolenia	EU-0020461-0000	
Numer zasobu w R4BP	EU-0020461-0000	
Data udzielenia pozwolenia	24 grudnia 2019 r.	
Data ważności pozwolenia	30 listopada 2029 r.	

1.3. **Producent/producenti produktu**

Nazwa producenta	Brenntag GmbH
Adres producenta	Messeallee 11, 45131 Essen Niemcy
Lokalizacja zakładów produkcyjnych	Am Nordseekai 22, 73207 Plochingen Niemcy

Nazwa producenta	Calvatis GmbH
Adres producenta	Dr Albert Reimann Str. 16a, 68526 Ladenburg Niemcy
Lokalizacja zakładów produkcyjnych	Dr Albert Reimann Str. 16a, 68526 Ladenburg Niemcy

Nazwa producenta	Arthur Schopf Hygiene GmbH & Co. KG
Adres producenta	Pfaffensteinstr. 1, 83115 Neubeuern Niemcy
Lokalizacja zakładów produkcyjnych	Pfaffensteinstr. 1, 83115 Neubeuern Niemcy

1.4. Producent(-ci) substancji czynnych

Substancja czynna	Propan-2-ol
Nazwa producenta	Shell Nederland Raffinaderij B.V.
Adres producenta	Vondelingenweg 601, 3196 KK, Vodelingenenplaat Rotterdam Niderlandy
Lokalizacja zakładów produkcyjnych	Vondelingenweg 601, 3196 KK, Vodelingenenplaat Rotterdam Niderlandy

Substancja czynna	Propan-2-ol
Nazwa producenta	ExxonMobil
Adres producenta	4999 Scenic Highway, LA 70897 Baton Rouge, Louisana Stany Zjednoczone
Lokalizacja zakładów produkcyjnych	4999 Scenic Highway, LA 70897 Baton Rouge, Louisana Stany Zjednoczone

Substancja czynna	Propan-2-ol
Nazwa producenta	INEOS Solvents Germany GmbH
Adres producenta	Römerstraße 733, 47443 Moers Niemcy
Lokalizacja zakładów produkcyjnych	Römerstraße 733, 47443 Moers Niemcy

2. SKŁAD I POSTAĆ UŻYTKOWA PRODUKTU

2.1. Informacje jakościowe i ilościowe dotyczące składu produktu

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC	Funkcja	Numer CAS	Numer WE	Zawartość (%)
Propan-2-ol		Substancja czynna	67-63-0	200-661-7	61,25

2.2. Rodzaj postaci użytkowej

AL - Ciecz

3. ZWROTY WSKAZUJĄCE RODZAJ ZAGROŻENIA I ŚRODKI OSTROŻNOŚCI

Zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia	Wysoce łatwopalna ciecz i pary. Działa drażniąco na oczy. Może wywoływać uczucie senności lub zawroty głowy. Powtarzające się narażenie może powodować wysuszenie lub pękanie skóry.
Zwroty wskazujące środki ostrożności	W razie konieczności zasięgnięcia porady lekarza należy pokazać pojemnik lub etykietę. Chronić przed dziećmi. Przechowywać z dala od źródeł ciepła, gorących powierzchni, źródeł iskrzenia, otwartego ognia i innych źródeł zapłonu. – Nie palić. Przechowywać pojemnik szczelnie zamknięty. Unikać wdychania par. Stosować wyłącznie na zewnątrz lub w dobrze wentylowanym pomieszczeniu Stosować ochronę oczu. W PRZYPADKU DOSTANIA SIĘ DO OCZU: Ostrożnie płukać wodą przez kilka minut. Wyjąć soczewki kontaktowe, jeżeli są i można je łatwo usunąć. Nadal płukać. W przypadku złego samopoczucia skontaktować się z OŚRODKIEM ZATRUCIA. W przypadku utrzymywania się działania drażniącego na oczy: Zasięgnąć zgłosić się pod opiekę lekarza. Przechowywać w dobrze wentylowanym miejscu. Przechowywać w chłodnym miejscu. Przechowywać pod zamknięciem. Usuwać zawartość do zgodnie z lokalnymi przepisami. Usuwać pojemnik do zgodnie z lokalnymi przepisami. Dokładnie umyć ręce po użyciu. W PRZYPADKU KONTAKTU ZE SKÓRĄ (lub z włosami): Natychmiast zdjąć całą zanieczyszczoną odzież. Spłukać skórę pod strumieniem wody. W PRZYPADKU DOSTANIA SIĘ DO DRÓG ODDECHOWYCH: Wyprowadzić lub wynieść poszkodowanego na świeże powietrze i zapewnić mu warunki do swobodnego oddychania. W przypadku pożaru: Użyć użyć piany odpornej na alkohol do gaszenia.

4. ZASTOSOWANIE(-A) OBJĘTE ZEZWOLENIEM

4.1. Opis użycia

Tabela 1

Zastosowanie # 1 – Dezynfekcja małych powierzchni produktem z grupy 2 przez użytkowników powszechnych

Grupa produktowa	Gr. 02 – Środki dezynfekcyjne lub glonobójcze nieprzeznaczone do bezpośredniego stosowania wobec ludzi ani zwierząt
W stosownych przypadkach, dokładny opis zastosowania objętego pozwoleniem	—
Zwalczany(-e) organizm(-y) (w tym etap rozwoju)	Bakterie Drożdże
Obszar zastosowania	Wewnątrz Dezynfekcja nieporowatych powierzchni w pomieszczeniach mieszkalnych.

Sposób(-oby) nanoszenia	Spryskiwanie Spryskiwanie (za pomocą spryskiwacza ręcznego lub ciśnieniowego) Spryskiwanie i wycieranie Spryskiwanie (za pomocą spryskiwacza ręcznego lub ciśnieniowego) i wycieranie Zalewanie i wycieranie
Stosowane dawki i częstotliwość stosowania	40-50 mL/m ²
Kategoria(-e) użytkowników	Powszechny
Wielkości opakowań i materiały opakowaniowe	1. Butelka:HDPE, 250–1000 mL 2. Butelka z ciśnieniowym spryskiwaczem wytwarzającym mgiełkę lub z ręczną głowicą do spryskiwania: HDPE, 250–1000 mL

4.1.1. Instrukcja użytkowania dla danego zastosowania

Posiadacz pozwolenia musi podać na etykiecie typową dawkę zastosowania w prosty i łatwy do zrozumienia sposób:

- Spryskiwacz ręczny: nacisnąć 20 razy na powierzchni 0,5 m².
- Spryskiwacz ciśnieniowy: nanieść 3 strumienie produktu na powierzchni 100 cm².
- Butelka: nanieść miarkę produktu na powierzchni 1 m².

4.1.2. Środki ograniczające ryzyko dla danego zastosowania

Zob. rozdział 5.2

4.1.3. Gdy dotyczy danego zastosowania, szczegóły dotyczące prawdopodobnych, bezpośrednich lub pośrednich działań niepożądanych, instrukcje w zakresie pierwszej pomocy oraz środki ochrony środowiska w nagłych wypadkach

Zob. rozdział 5.3

4.1.4. Gdy dotyczy danego zastosowania, instrukcje w zakresie bezpiecznego usuwania produktu i jego opakowania

Zob. rozdział 5.4

4.1.5. Gdy dotyczy danego zastosowania, warunki przechowywania oraz długość okresu przechowywania produktów biobójczych w normalnych warunkach przechowywania

Zob. rozdział 5.5

4.2. Opis użycia

Tabela 2

Zastosowanie # 2 – Dezynfekcja małych powierzchni produktem z grupy 2 przez użytkowników profesjonalnych

Grupa produktowa	Gr. 02 – Środki dezynfekcyjne lub glonobójcze nieprzeznaczone do bezpośredniego stosowania wobec ludzi ani zwierząt
W stosownych przypadkach, dokładny opis zastosowania objętego pozwoleniem	—
Zwalczany(-e) organizm(-y) (w tym etap rozwoju)	Bakterie Drożdże
Obszar zastosowania	Wewnątrz Dezynfekcja nieporowatych powierzchni w zakładach przemysłowych, małych zakładach, instytucjach i pomieszczeniach mieszkalnych.

Sposób(-oby) nanoszenia	Spryskiwanie Spryskiwanie (za pomocą spryskiwacza ręcznego lub ciśnieniowego) Spryskiwanie i wycieranie Spryskiwanie (za pomocą spryskiwacza ręcznego lub ciśnieniowego) i wycieranie Zalewanie i wycieranie
Stosowane dawki i częstotliwość stosowania	40–50 mL/m ²
Kategoria (-e) użytkowników	Profesjonalny
Wielkości opakowań i materiały opakowaniowe	1. Butelka: HDPE, 250–1 000 mL 2. Butelka z ciśnieniowym spryskiwaczem wytwarzającym mgiełkę lub z ręczną głowicą do spryskiwania: HDPE, 250–1 000 mL 3. Pośrednie kontenery luzem (IBC): HDPE, 720 L 4. Beczka: stalowa, pokryta cynkiem i powłoką farby, 200–220 L 5. Kanister: HDPE, 5–50 L

4.2.1. Instrukcja użytkowania dla danego zastosowania

Zob. rozdział 5.1

4.2.2. Środki ograniczające ryzyko dla danego zastosowania

1. Poniższe środki w zakresie zapobiegania zagrożeniom można uwzględnić na potrzeby dezynfekcji urządzeń do przetwarzania żywności oraz ponownego napełniania, chyba że można je zastąpić środkami technicznymi i/lub organizacyjnymi: zaleca się stosować ochronę oczu podczas postępowania z produktem.
2. Produktu można używać tylko do dezynfekcji małych powierzchni.

4.2.3. Gdy dotyczy danego zastosowania, szczegóły dotyczące prawdopodobnych, bezpośrednich lub pośrednich działań niepożądanych, instrukcje w zakresie pierwszej pomocy oraz środki ochrony środowiska w nagłych wypadkach

Zob. rozdział 5.3

4.2.4. Gdy dotyczy danego zastosowania, instrukcje w zakresie bezpiecznego usuwania produktu i jego opakowania

Zob. rozdział 5.4

4.2.5. Gdy dotyczy danego zastosowania, warunki przechowywania oraz długość okresu przechowywania produktów biobójczych w normalnych warunkach przechowywania

Zob. rozdział 5.5

4.3. Opis użycia

Tabela 3

Zastosowanie # 3 – Dezynfekcja małych powierzchni produktem z grupy 4 przez użytkowników powszechnych

Grupa produktowa	Gr. 04 – Dziedzina żywności i pasz
W stosownych przypadkach, dokładny opis zastosowania objętego pozwoleniem	—
Zwalczany(-e) organizm(-y) (w tym etap rozwoju)	Bakterie Drożdże
Obszar zastosowania	Wewnątrz Dezynfekcja nieporowatych powierzchni w kuchni. Dezynfekcja narzędzi ogrodniczych wyłącznie do celów utrzymania higieny ludzi.

Sposób (-oby) nanoszenia	Spryskiwanie Spryskiwanie (za pomocą spryskiwacza ręcznego lub ciśnieniowego) Spryskiwanie i wycieranie Spryskiwanie (za pomocą spryskiwacza ręcznego lub ciśnieniowego) i wycieranie Zalewanie i wycieranie
Stosowane dawki i częstotliwość stosowania	40–50 mL/m ²
Kategoria(-e) użytkowników	Powszechny
Wielkości opakowań i materiały opakowaniowe	1. Butelka: HDPE, 250–1 000 mL 2. Butelka z ciśnieniowym spryskiwaczem wytwarzającym mgiełkę lub z ręczną głowicą do spryskiwania: HDPE, 250–1 000 mL

4.3.1. Instrukcja użytkowania dla danego zastosowania

1. Stosować temperaturze pokojowej (20 ± 2 °C).
2. Posiadacz pozwolenia musi podać na etykiecie typową dawkę zastosowania w prosty i łatwy do zrozumienia sposób:
 - Spryskiwacz ręczny: nacisnąć 20 razy na powierzchni 0,5 m².
 - Spryskiwacz ciśnieniowy: nanieść 3 strumienie produktu na powierzchni 100 cm².
 - Butelka: nanieść miarkę produktu na powierzchni 1 m².
3. Dezynfekcja narzędzi ogrodniczych wyłącznie do celów utrzymania higieny ludzi.
4. Narzędzia ogrodnicze dezynfekować tylko wewnątrz pomieszczeń.

4.3.2. Środki ograniczające ryzyko dla danego zastosowania

Zob. rozdział 5.2

4.3.3. Gdy dotyczy danego zastosowania, szczegóły dotyczące prawdopodobnych, bezpośrednich lub pośrednich działań niepożądanych, instrukcje w zakresie pierwszej pomocy oraz środki ochrony środowiska w nagłych wypadkach

Zob. rozdział 5.3

4.3.4. Gdy dotyczy danego zastosowania, instrukcje w zakresie bezpiecznego usuwania produktu i jego opakowania

Zob. rozdział 5.4

4.3.5. Gdy dotyczy danego zastosowania, warunki przechowywania oraz długość okresu przechowywania produktów biobójczych w normalnych warunkach przechowywania

Zob. rozdział 5.5

4.4. Opis użycia

Tabela 4

Zastosowanie # 4 – Dezynfekcja małych powierzchni produktem z grupy 4 przez użytkowników profesjonalnych

Grupa produktowa	Gr. 04 – Dziedzina żywności i pasz
W stosownych przypadkach, dokładny opis zastosowania objętego pozwoleniem	—
Zwalczany(-e) organizm(-y) (w tym etap rozwoju)	Bakterie Drożdże

Obszar zastosowania	Wewnątrz Dezynfekcja nieporowatych powierzchni w kantynach lub kuchniach, w przemyśle przetwórstwa żywności (w tym browary). Odkazanie narzędzi ogrodniczych wyłącznie do celów utrzymania higieny ludzi.
Sposób (-oby) nanoszenia	Spryskiwanie Spryskiwanie (za pomocą spryskiwacza ręcznego lub ciśnieniowego) Spryskiwanie i wycieranie Spryskiwanie (za pomocą spryskiwacza ręcznego lub ciśnieniowego) i wycieranie Zalewanie i wycieranie
Stosowane dawki i częstotliwość stosowania	40–50 mL/m ²
Kategoria(-e) użytkowników	Profesjonalny
Wielkości opakowań i materiały opakowaniowe	1. Butelka: HDPE, 250–1 000 mL 2. Butelka z ciśnieniowym spryskiwaczem wytwarzającym mgiełkę lub z ręczną głowicą do spryskiwania: HDPE, 250–1 000 mL 3. IBC: HDPE, 720 L 4. Beczka: stalowa, pokryta cynkiem i powłoką farby, 200–220 L 5. Kanister: HDPE, 5–50 L

4.4.1. Instrukcja użytkowania dla danego zastosowania

1. Stosować w temperaturze pokojowej (20 ± 2 °C).
2. Dezynfekcja narzędzi ogrodniczych wyłącznie do celów utrzymania higieny ludzi.
3. Narzędzia ogrodnicze dezynfekować tylko wewnątrz pomieszczeń.

4.4.2. Środki ograniczające ryzyko dla danego zastosowania

1. Zapewnić odpowiednią wentylację (wentylacja przemysłowa lub otwarte okna i drzwi).
2. Produktu można używać tylko do dezynfekcji małych powierzchni.
3. Poniższe środki w zakresie zapobiegania ryzyku można uwzględnić na potrzeby dezynfekcji urządzeń do przetwarzania żywności oraz ponownego napełniania, chyba że można je zastąpić środkami technicznymi i/lub organizacyjnymi: zaleca się stosować ochronę oczu podczas postępowania z produktem.

4.4.3. Gdy dotyczy danego zastosowania, szczegóły dotyczące prawdopodobnych, bezpośrednich lub pośrednich działań niepożądanych, instrukcje w zakresie pierwszej pomocy oraz środki ochrony środowiska w nagłych wypadkach

Zob. rozdział 5.3

4.4.4. Gdy dotyczy danego zastosowania, instrukcje w zakresie bezpiecznego usuwania produktu i jego opakowania

Zob. rozdział 5.4

4.4.5. Gdy dotyczy danego zastosowania, warunki przechowywania oraz długość okresu przechowywania produktów biobójczych w normalnych warunkach przechowywania

Zob. rozdział 5.5

5. OGÓLNE WSKAZÓWKI DOTYCZĄCE STOSOWANIA ⁽¹⁾

5.1. Instrukcje stosowania

1. Oczyszczyć powierzchnie przed użyciem.

⁽¹⁾ Instrukcje użytkowania, środki zmniejszające ryzyko oraz pozostałe wskazówki dotyczące stosowania na podstawie niniejszego punktu obowiązują w przypadku wszystkich zastosowań objętych pozwoleniem.

2. Nanieść nierozcieńczony produkt poprzez jego rozpylenie. Powierzchnie muszą być całkowicie pokryte produktem. Odczekać co najmniej 15 minut.
3. Nanieść nierozcieńczony produkt poprzez jego rozpylenie/zalanie, a następnie wytrzeć powierzchnie. Powierzchnie muszą być całkowicie pokryte produktem. Odczekać co najmniej 5 minut.
4. Nie stosować więcej niż 50 mL/m².
5. Ścierki należy zutylizować w zamkniętym pojemniku.
6. W przypadku użytkownika powszechnego: nie stosować więcej niż 4 razy dziennie.

5.2. Środki zmniejszające ryzyko

1. Przechowywać w miejscu niedostępnym dla dzieci i zwierząt.
2. Unikać kontaktu z oczami.
3. Nie stosować w obecności małych dzieci.
4. W pomieszczeniach, gdzie stosowany jest produkt do dezynfekcji nie mogą znajdować się dzieci i zwierzęta. Pomieszczenie dobrze przewietrzyć zanim wejdą do niego dzieci.
5. Do ponownego napełniania użyć lejka.

5.3. Szczegóły dotyczące prawdopodobnych, bezpośrednich lub pośrednich działań niepożądanych, instrukcje w zakresie pierwszej pomocy oraz środki ochrony środowiska w nagłych wypadkach

Pierwsza pomoc:

1. W PRZYPADKU WDYCHANIA: wyprowadzić osobę poszkodowaną na świeże powietrze i pozwolić jej odpocząć w pozycji ułatwiającej oddychanie.
2. W PRZYPADKU DOSTANIA SIĘ DO OCZU: ostrożnie płukać wodą przez kilka minut. Wyjąć soczewki kontaktowe, jeżeli są obecne i można je łatwo usunąć. Kontynuować płukanie.
3. W przypadku złego samopoczucia skontaktować się z ośrodkiem kontroli zatruc lub lekarzem
4. Przy nieustępującym podrażnieniu oczu zasięgnąć porady lekarza.

5.4. Instrukcje w zakresie bezpiecznego usuwania produktu i jego opakowania

Po zakończeniu stosowania zutylizować nieużyty produkt i opakowanie zgodnie z lokalnymi przepisami.

5.5. Warunki przechowywania oraz długość okresu przechowywania produktów biobójczych w normalnych warunkach przechowywania

Przechowywać w chłodnym miejscu (temperatura nie może przekraczać 30 °C) i chronić przed mrozem.

Okres trwałości wynosi 24 miesiące.

6. INNE INFORMACJE

Należy pamiętać, iż do oceny ryzyka wykorzystano europejską wartość odniesienia wynoszącą 129,28 mg/m³ dla substancji czynnej propan-2-ol (nr CAS: 67-63-0).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/2030**z dnia 29 listopada 2019 r.****udzielające pozwolenia unijnego na rodzinę produktów biobójczych „Pal IPA Product Family”****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 44 ust. 5 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 czerwca 2016 r. przedsiębiorstwo Pal Hygiene Products Limited złożyło wniosek zgodnie z art. 43 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 o pozwolenie na rodzinę produktów biobójczych o nazwie „Pal IPA Product Family”, należąca do grup produktowych 2 i 4, zgodnie z opisem w załączniku V do tego rozporządzenia, przedstawiając pisemne potwierdzenie, że właściwy organ Zjednoczonego Królestwa zgodził się dokonać oceny wniosku. Wniosek został zarejestrowany w rejestrze produktów biobójczych pod numerem BC-DY025578-07.
- (2) „Pal IPA Product Family” zawiera propan-2-ol jako substancję czynną, która figuruje w unijnym wykazie zatwierdzonych substancji czynnych, o którym mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (3) W dniu 22 sierpnia 2018 r. właściwy organ oceniający przedłożył Europejskiej Agencji Chemikaliów („Agencja”), zgodnie z art. 44 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, sprawozdanie z oceny i wnioski ze swojej oceny.
- (4) W dniu 25 marca 2019 r. Agencja przedstawiła Komisji opinię ⁽²⁾, w tym proponowane warunki udzielenia pozwolenia, projekt charakterystyki produktu biobójczego dotyczący „Pal IPA Product Family”, a także ostateczne sprawozdanie z oceny dotyczące rodziny produktów biobójczych zgodnie z art. 44 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (5) W opinii stwierdzono, że „Pal IPA Product Family” jest „rodziną produktów biobójczych” w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. s) rozporządzenia (UE) nr 528/2012, że kwalifikuje się ona do pozwolenia unijnego zgodnie z art. 42 ust. 1 tego rozporządzenia i że, z zastrzeżeniem zgodności z proponowanymi warunkami udzielenia pozwolenia oraz z projektem charakterystyki produktu biobójczego, spełnia ona warunki określone w art. 19 ust. 1 i 6 tego rozporządzenia.
- (6) W dniu 4 czerwca 2019 r. Agencja przekazała Komisji projekt charakterystyki produktu biobójczego we wszystkich językach urzędowych Unii zgodnie z art. 44 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (7) Komisja zgadza się z opinią Agencji i uważa, że w związku z tym należy udzielić pozwolenia unijnego na „Pal IPA Product Family”.
- (8) W opinii tej Agencja zaleca również, aby w ramach warunków pozwolenia posiadacz pozwolenia przeprowadził test dotyczący długoterminowego przechowywania chusteczek w opakowaniach handlowych w temperaturze otoczenia. Komisja zgadza się z tym zaleceniem i uważa, że przeprowadzenie tego testu powinno być warunkiem udostępnienia na rynku i stosowania rodziny produktów biobójczych zgodnie z art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Komisja uważa również, że fakt, iż dane mają być dostarczone po udzieleniu pozwolenia, nie wpływa na stwierdzenie, że warunek określony w art. 19 ust. 1 lit. d) tego rozporządzenia jest spełniony na podstawie istniejących danych.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ ECHA opinion of 28 February 2019 on the Union authorisation of „Pal IPA Product Family” (Opinia ECHA z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie pozwolenia unijnego na „Pal IPA Product Family”) (ECHA/BPC/223/2019).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedsiębiorstwu Pal Hygiene Products Limited udziela się pozwolenia unijnego o numerze EU-0020463-0000 na udostępnianie na rynku i stosowanie rodziny produktów biobójczych „Pal IPA Product Family” z zastrzeżeniem zgodności z warunkami określonymi w załączniku I i zgodnie z charakterystyką produktu biobójczego określoną w załączniku II.

Pozwolenie unijne jest ważne od dnia 24 grudnia 2019 r. do dnia 30 listopada 2029 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Przewodniczący
Jean-Claude JUNCKER

ZAŁĄCZNIK I

WARUNKI**(EU-0020463-0000)**

Posiadacz pozwolenia przeprowadza test dotyczący długoterminowego przechowywania chusteczek w opakowaniach handlowych w temperaturze otoczenia.

Posiadacz pozwolenia przedkłada Agencji wyniki testu do dnia 31 lipca 2021 r.

ZAŁĄCZNIK II

CHARAKTERYSTYKA RODZINY PRODUKTÓW BIOBÓJCZYCH

Pal IPA Product Family

Grupa produktowa 2 – Środki dezynfekujące lub glonobójcze nieprzeznaczone do bezpośredniego stosowania wobec ludzi ani zwierząt (Środki dezynfekujące)

Grupa produktowa 4 – Dziedzina żywności i pasz (Środki dezynfekujące)

Numer pozwolenia: EU-0020463-0000

Numer zasobu w R4BP: EU-0020463-0000

CZĘŚĆ I

PIERWSZY POZIOM INFORMACYJNY

1. Informacje administracyjne

1.1. Nazwa handlowa rodziny produktów biobójczych

Nazwa	Pal IPA Product Family
-------	------------------------

1.2. Grupa produktowa

Grupa produktowa	Gr. 02 – Środki dezynfekcyjne lub glonobójcze nieprzeznaczone do bezpośredniego stosowania wobec ludzi ani zwierząt Gr. 04 – Dziedzina żywności i pasz
------------------	---

1.3. Posiadacz pozwolenia

Nazwa i adres posiadacza pozwolenia	Nazwa	Pal Hygiene Products Limited
	Adres	Unit 5B & Unit 5H Fingal Bay Business Park, K32 NY57, Balbriggan, Co. Dublin, Ireland
Numer pozwolenia	EU-0020463-0000	
Numer zasobu w R4BP	EU-0020463-0000	
Data udzielenia pozwolenia	24 grudnia 2019 r.	
Data ważności pozwolenia	30 listopada 2029 r.	

1.4. Producent(-ci) produktów biobójczych

Nazwa producenta	Pal International Limited
Adres producenta	Bilton Way, LE17 4JA Lutterworth, Leicestershire Zjednoczone Królestwo
Lokalizacja zakładów produkcyjnych	Bilton Way, LE17 4JA Lutterworth, Leicestershire Zjednoczone Królestwo

1.5. **Producent(-ci) substancji czynnych**

Substancja czynna	Propan-2-ol
Nazwa producenta	Brenntag GmbH
Adres producenta	Messeallee 11, 45131 Essen Niemcy
Lokalizacja zakładów produkcyjnych	Baton Rouge Chemical Plant (BRCP), Exxon Mobil Chemical Plant, 4999 Scenic Highway, 70897 Baton Rouge, Louisiana Stany Zjednoczone

Substancja czynna	Propan-2-ol
Nazwa producenta	Brenntag GmbH
Adres producenta	Messeallee 11, 45131 Essen Niemcy
Lokalizacja zakładów produkcyjnych	Haven 3222, Vondelingenweg 601, 3196 KK Vondelingenplaat Nederlandy

2. **Skład i postać użytkowa rodziny produktów**2.1. **Informacje o składzie jakościowym i ilościowym rodziny produktów**

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC	Funkcja	Numer CAS	Numer WE	Zawartość (%)	
					Min.	Maks.
Propan-2-ol		Substancja czynna	67-63-0	200-661-7	62,9	62,9

2.2. **Rodzaj(-e) postaci użytkowej**

Postać użytkowa	AL (wszelka inna ciecz) – Ściereczka gotowa do użytku
-----------------	---

CZĘŚĆ II

DRUGI POZIOM INFORMACYJNY – META SPC

Meta SPC 1

1. **Meta SPC 1 – informacje administracyjne**1.1. **Meta SPC 1 – identyfikator**

Identyfikator	Meta SPC 1 – Pal IPA Product Family Wipes
---------------	---

1.2. **Rozszerzenie numeru pozwolenia**

Numer	1-1
-------	-----

1.3. Grupa produktowa

Grupa produktowa	Gr. 02 – Środki dezynfekcyjne lub glonobójcze nieprzeznaczone do bezpośredniego stosowania wobec ludzi ani zwierząt Gr. 04 – Dziedzina żywności i pasz
------------------	---

2. Meta SPC 1 – skład

2.1. Informacje jakościowe i ilościowe dotyczące składu z meta SPC 1

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC	Funkcja	Numer CAS	Numer WE	Zawartość (%)	
					Min.	Maks.
Propan-2-ol		Substancja czynna	67-63-0	200-661-7	62,9	62,9

2.2. Rodzaj(-e) receptury z meta SPC 1

Postać użytkowa	AL (wszelka inna ciecz) – Ściereczka gotowa do użytku
-----------------	---

3. Zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia i zwroty określające środki ostrożności z meta SPC 1

Zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia	Wysoko łatwopalna ciecz i pary. Działa drażniąco na oczy. Może wywoływać uczucie senności lub zawroty głowy. Powtarzające się narażenie może powodować wysuszenie lub pękanie skóry.
Zwroty wskazujące środki ostrożności	W razie konieczności zasięgnięcia porady lekarza należy pokazać pojemnik lub etykietę. Chronić przed dziećmi. Przechowywać z dala od źródeł ciepła, gorących powierzchni, źródeł iskrzenia, otwartego ognia i innych źródeł zapłonu. – Nie palić. Przechowywać pojemnik szczelnie zamknięty. Unikać wdychania par. Dokładnie umyć ręce po użyciu. Stosować wyłącznie na zewnątrz lub w dobrze wentylowanym pomieszczeniu Stosować ochronę oczu. W PRZYPADKU KONTAKTU ZE SKÓRĄ (lub z włosami): Natychmiast zdjąć całą zanieczyszczoną odzież. Spłukać skórę pod strumieniem wody. W PRZYPADKU DOSTANIA SIĘ DO DRÓG ODDECHOWYCH: Wyprowadzić lub wynieść poszkodowanego na świeże powietrze i zapewnić mu warunki do swobodnego oddychania. W PRZYPADKU DOSTANIA SIĘ DO OCZU: Ostrożnie płukać wodą przez kilka minut. Wyjąć soczewki kontaktowe, jeżeli są i można je łatwo usunąć. Nadal płukać. W przypadku złego samopoczucia skontaktować się z OŚRODKIEM ZATRUĆ. W przypadku utrzymywania się działania drażniącego na oczy: Zasięgnąć porady. W przypadku pożaru: Użyć piany alkoholoodpornej do gaszenia. Przechowywać w dobrze wentylowanym miejscu. Przechowywać w chłodnym miejscu. Przechowywać pod zamknięciem. Usuwać zawartość do/pojemnik usuwać zgodnie z miejscowymi przepisami.

4. Zastosowanie(-a) objęte pozwoleniem z meta SPC 1

4.1. Opis użycia

Tabela 1. Zastosowanie # 1 – Zastosowanie profesjonalne

Grupa produktowa	Gr. 02 – Środki dezynfekcyjne lub glonobójcze nieprzeznaczone do bezpośredniego stosowania wobec ludzi ani zwierząt Gr. 04 – Dziedzina żywności i pasz
W stosownych przypadkach, dokładny opis zastosowania objętego pozwoleniem	–
Zwalczany(-e) organizm(-y) (w tym etap rozwoju)	Bakterie Drożdże Mykobakterie
Obszar zastosowania	Wewnątrz Środek dezynfekujący do stosowania w pomieszczeniach zamkniętych przeciwko bakteriom, prątkom i drożdżom na twardych, nieporowatych powierzchniach w pomieszczeniach sterylnych, przeznaczony do stosowania w biotechnologii, farmacji, produkcji nieinwazyjnych wyrobów medycznych, branży medycznej i innych krytycznych zastosowań w naukach przyrodniczych, a także w obszarach przemysłowego przygotowywania żywności i pasz.
Sposób (-oby) nanoszenia	Wycieranie
Stosowane dawki i częstotliwość stosowania	bakterie: czas kontaktu 1 minuta prątki: czas kontaktu 1 minuta drożdże: czas kontaktu 3 minuty
Kategoria (-e) użytkowników	Profesjonalny
Wielkości opakowań i materiały opakowaniowe	Nasączone 100 % polipropylenowe ściereczki w: — kanistrze HDPE (polietylen o dużej gęstości) z pokrywką z PP (polipropylen) – 150 ściereczek (0,5 l), 200 ściereczek (2 l), 240 ściereczek (2 l) — pojemniku z PP z pokrywką z PP – 500 ściereczek (8 l), 1 000 ściereczek (8 l), 1 500 ściereczek (8 l) (l = litr) Nasączone 100 % poliestrowe ściereczki w: — opakowaniu z folii laminowanej do owijania uszczelnione folią PET/PE (poliester/polietylen) – 25, 50 lub 100 ściereczek — folii aluminiowej – 1 ściereczka

4.1.1. Instrukcja użytkowania dla danego zastosowania

Zob. sekcja 5.1

4.1.2. Środki ograniczające ryzyko dla danego zastosowania

Zob. sekcja 5.2

4.1.3. Gdy dotyczy danego zastosowania, szczegóły dotyczące prawdopodobnych, bezpośrednich lub pośrednich działań niepożądanych, instrukcje w zakresie pierwszej pomocy oraz środki ochrony środowiska w nagłych wypadkach

Zob. sekcja 5.3

4.1.4. Gdy dotyczy danego zastosowania, instrukcje w zakresie bezpiecznego usuwania produktu i jego opakowania

Zob. sekcja 5.4

4.1.5. Gdy dotyczy danego zastosowania, warunki przechowywania oraz długość okresu przechowywania produktów biobójczych w normalnych warunkach przechowywania

Zob. sekcja 5.5

5. **Ogólne wskazówki dotyczące stosowania ⁽¹⁾ z meta SPC 1**

5.1. **Instrukcje stosowania**

Nie stosować na powierzchniach wrażliwych na alkohol.

Dopuszczalna temperatura pracy (10–20 °C)

W przypadku zabrudzonych powierzchni należy dokładnie je wyczyścić przed zastosowaniem

1. Należy postępować zgodnie z ustalonymi wytycznymi polityki oceny ryzyka dotyczącymi stosowania środków ochrony indywidualnej.
2. Wybrać rodzaj dozownika i pobrać ściereczkę.
3. Wyrzec powierzchnię zakreślając literę „S”, zaczynając od czystej powierzchni, a kończąc na brudnej powierzchni. Używać ściereczki na płasko, nie zgniatając jej. Nie wycierać dwukrotnie tego samego obszaru za pomocą tej samej ściereczki.
4. Użyć nowej ściereczki, jeżeli używana ściereczka jest brudna lub sucha.
5. Sprawdzić czy powierzchnie są całkowicie zwilżone
6. Wyrzucić zużyte ściereczki do odpowiedniego pojemnika na odpady zgodnie z lokalnymi przepisami.
7. Pozostawić powierzchnię do wyschnięcia przed ponownym użyciem.

5.2. **Środki zmniejszające ryzyko**

Umyć ręce i odkrytą skórę przed posiłkami oraz po pracy.

Unikać zanieczyszczenia oczu.

Podczas dezynfekcji w miejscach, w których mogą przebywać inne osoby, należy zabronić im wejścia do pomieszczenia, dopóki nie będzie ono odpowiednio przewietrzane.

5.3. **Szczegóły dotyczące prawdopodobnych, bezpośrednich lub pośrednich działań niepożądanych, instrukcje w zakresie pierwszej pomocy oraz środki ochrony środowiska w nagłych wypadkach**

Kontakt z oczami: W PRZYPADKU DOSTANIA SIĘ DO OCZU: Ostrożnie płukać wodą przez kilka minut. Wyjąć soczewki kontaktowe, jeżeli są i można je łatwo usunąć. Kontynuować płukanie. W przypadku utrzymywania się działania drażniącego na oczy: Zasięgnąć porady/zgłosić się pod opiekę lekarza

5.4. **Instrukcje w zakresie bezpiecznego usuwania produktu i jego opakowania**

Zawartość/pojemnik usuwać zgodnie z miejscowymi przepisami.

Nie wyrzucać ściereczek do toalety. Nie macerować.

Pozostały alkohol należy usunąć przed wyrzuceniem pojemnika.

Zużyte ściereczki należy wyrzucić do odpowiedniego kosza na śmieci zgodnie z lokalnie uzgodnionymi przepisami.

5.5. **Warunki przechowywania oraz długość okresu przechowywania produktów biobójczych w normalnych warunkach przechowywania**

Przechowywać w oryginalnym pojemniku, w chłodnym, suchym i dobrze wentylowanym miejscu.

Przechowywać pojemnik szczelnie zamknięty.

Okres trwałości: 2 lata

6. **Inne informacje**

Ściereczki polipropylenowe lub poliestrowe, 20–45 g/m², zawierające 1,7–7,5 ml produktu (0,93–4,12 g propan-2-olu)

Produkt zawiera propan-2-ol (nr CAS: 67-63-0), dla którego uzgodniono europejską wartość referencyjną 129,28 mg/m³ dla użytkownika profesjonalnego i zastosowano ją do oceny ryzyka niniejszego produktu.

⁽¹⁾ Instrukcje użytkowania, środki zmniejszające ryzyko oraz pozostałe wskazówki dotyczące stosowania na podstawie niniejszego punktu obowiązują w przypadku wszystkich zastosowań objętych pozwoleniem w ramach meta SPC 1.

7. Trzeci poziom informacyjny: poszczególne produkty w meta SPC 1

7.1. Nazwa(-y) handlowa(-e), numer pozwolenia i szczegółowy skład wszystkich poszczególnych produktów

Nazwa handlowa	Medipal Alcohol Disinfectant Wipes Pal Tech Precision 70 % IPA Wipes Pal TX IPA Surface Disinfectant Wipes				
Numer pozwolenia	EU-0020463-0001 1-1				
Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC	Funkcja	Numer CAS	Numer WE	Zawartość (%)
Propan-2-ol		Substancja czynna	67-63-0	200-661-7	62,9

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/2031

z dnia 12 listopada 2019 r.

ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przemysłu spożywczego, produkcji napojów i mleczarskiego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE

(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 7989)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 13 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) służą jako odniesienie przy ustalaniu warunków pozwolenia w przypadku instalacji objętych zakresem rozdziału II dyrektywy 2010/75/UE, zaś właściwe organy powinny określać dopuszczalne wartości emisji, dzięki którym w normalnych warunkach eksploatacji emisje nie przekroczą poziomów powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami określonymi w konkluzjach dotyczących BAT.
- (2) Forum złożone z przedstawicieli państw członkowskich, zainteresowanych branż i organizacji pozarządowych promujących ochronę środowiska, ustanowione decyzją Komisji z dnia 16 maja 2011 r. ⁽²⁾, przekazało Komisji w dniu 27 listopada 2018 r. swoją opinię na temat proponowanej treści dokumentu referencyjnego BAT dla przemysłu spożywczego, produkcji napojów i mleczarskiego. Opinia ta jest publicznie dostępna ⁽³⁾.
- (3) Konkluzje dotyczące BAT zawarte w załączniku do niniejszej decyzji stanowią kluczowy element tego dokumentu referencyjnego BAT.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 75 ust. 1 dyrektywy 2010/75/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przemysłu spożywczego, produkcji napojów i mleczarskiego, w brzmieniu określonym w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Karmenu VELLA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17.

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 16 maja 2011 r. ustanawiająca forum wymiany informacji na podstawie art. 13 dyrektywy 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (Dz.U. C 146 z 17.5.2011, s. 3).

⁽³⁾ https://circabc.europa.eu/ui/group/06f33a94-9829-4eee-b187-21bb783a0fbf/library/d00a6ea2-6a30-46fc-8064-16200f9fe7f6?p=1&n=10&sort=modified_DESC

ZAŁĄCZNIK

KONKLUZJE DOTYCZĄCE NAJLEPSZYCH DOSTĘPNYCH TECHNIK (BAT) W ODNIESIENIU DO PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO, PRODUKCJI NAPOJÓW I MLECZARSKIEGO

ZAKRES

Niniejsze konkluzje dotyczące BAT odnoszą się do następujących rodzajów działalności wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2010/75/UE:

— 6.4 b) Obróbka i przetwórstwo poza wyłącznym pakowaniem następujących surowców przetworzonych lub nieprzetworzonych do celów wytwarzania produktów spożywczych lub paszy z:

- (i) tylko surowców pochodzenia zwierzęcego (innych niż wyłącznie mleko), o wydajności dziennej przekraczającej 75 ton produktu końcowego;
- (ii) tylko surowców roślinnych, o wydajności dziennej przekraczającej 300 ton produktu końcowego lub 600 ton dziennie, przy założeniu że instalacja jest eksploatowana przez najwyżej 90 kolejnych dni w danym roku;
- (iii) surowców pochodzenia zwierzęcego i roślinnego, w produktach łączonych i osobnych, o wydajności dziennej produktu końcowego przekraczającej:

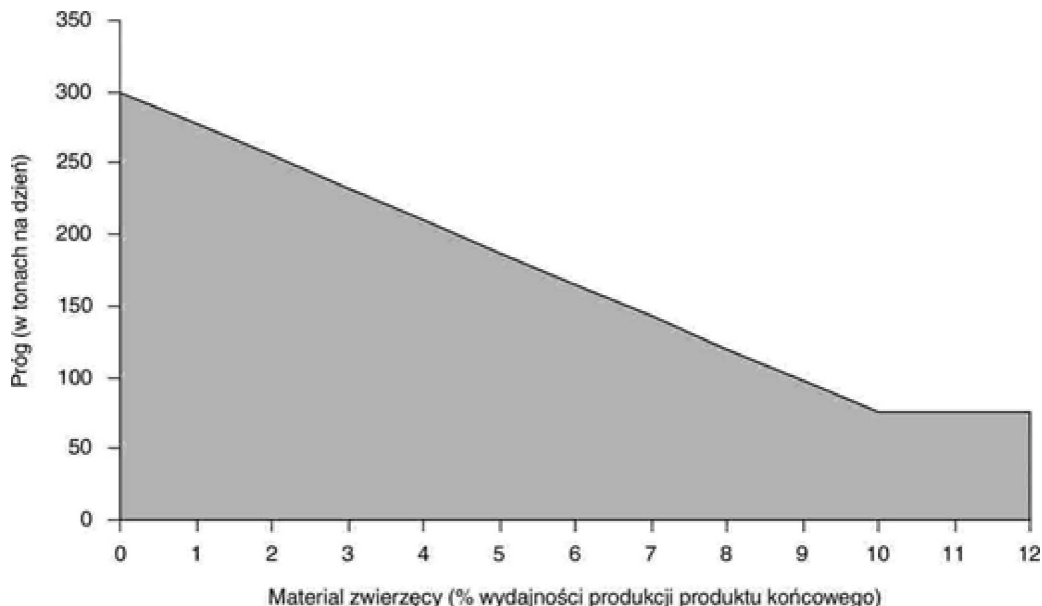
— 75 ton jeżeli A wynosi 10 lub więcej; lub

— $[300 - (22,5 \times A)]$ w pozostałych przypadkach,

gdzie „A” oznacza część materiału zwierzęcego (w procentach wagi) w odniesieniu do wydajności produkcji produktu końcowego

Końcowa waga produktu nie obejmuje opakowania.

Niniejsza podsekcja nie ma zastosowania, jeżeli surowcem jest samo mleko.

- 6.4 c) Obróbka i przetwórstwo samego mleka, o ilości otrzymywanego mleka przekraczającej 200 ton dziennie (średnia roczna).
- 6.11 Prowadzone przez niezależnego operatora oczyszczanie ścieków nieobjętych dyrektywą Rady 91/271/EWG ⁽¹⁾, o ile główny ładunek zanieczyszczeń pochodzi z działań opisanych w pkt 6.4 lit. b) lub c) załącznika I do dyrektywy 2010/75/UE.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40).

Niniejsze konkluzje dotyczące BAT obejmują również:

- łączne oczyszczanie ścieków z różnych źródeł, o ile źródłem głównego ładunku zanieczyszczeń są rodzaje działalności określone w pkt 6.4 lit. b) lub 6.4 lit. c) załącznika I do dyrektywy 2010/75/UE oraz oczyszczanie ścieków nie jest objęte zakresem dyrektywy Rady 91/271/EWG,
- produkcję etanolu prowadzoną w instalacji wymienionej w pkt 6.4 lit. b) ppkt (ii) załącznika I do dyrektywy 2010/75/UE, lub stanowiącą działalność bezpośrednio związaną z tego rodzaju instalacją.

Niniejsze konkluzje dotyczące BAT nie odnoszą się do:

- wchodzących w skład instalacji obiektów energetycznego spalania wytwarzających gorące gazy, których nie wykorzystuje się do bezpośredniego ogrzewania, suszenia lub dowolnej innej obróbki przedmiotów lub materiałów. Tego rodzaju działalność może wchodzić w zakres stosowania konkluzji dotyczących BAT w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania (LCP) lub być objęta dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 (²),
- produkcji produktów podstawowych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, która obejmuje wytapianie i przetapianie tłuszczu, produkcję mączki rybnej i oleju z ryb, przetwórstwo krwi i produkcję żelatyny. Działalność ta może wchodzić w zakres stosowania konkluzji dotyczących BAT w odniesieniu do ubojni i branży produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego (SA),
- wykonywania standardowych tusz w odniesieniu do dużych zwierząt i tuszek w przypadku drobiu. Działalność ta może wchodzić w zakres stosowania konkluzji dotyczących BAT w odniesieniu do ubojni i branży produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego (SA).

Inne konkluzje dotyczące BAT oraz dokumenty referencyjne, które mogą być istotne dla rodzajów działalności objętych niniejszymi konkluzjami dotyczącymi BAT, dotyczą:

- dużych obiektów energetycznego spalania (LCP),
- ubojni i branż produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego (SA),
- wspólnych systemów oczyszczania ścieków/gazów odlotowych i zarządzania nimi i w sektorze chemicznym (CWW),
- wielkotonażowej produkcji związków organicznych (LVOC),
- przetwarzania odpadów (WT),
- produkcji cementu, wapna i tlenku magnezu (CLM),
- monitorowania emisji do powietrza i wody z instalacji IED (ROM),
- ekonomiki i wzajemnych powiązań pomiędzy różnymi komponentami środowiska (ECM),
- emisji z miejsc magazynowania (EFS),
- efektywności energetycznej (ENE),
- przemysłowych systemów chłodzenia (ICS).

Niniejsze konkluzje dotyczące BAT mają zastosowanie bez uszczerbku dla innych stosownych przepisów, np. dotyczących higieny lub bezpieczeństwa żywności/pasz.

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania (Dz.U. L 313 z 28.11.2015, s. 1).

DEFINICJE

Do celów niniejszych konkluzji BAT zastosowanie mają następujące definicje:

Zastosowany termin	Definicja
Biochemiczne zapotrzebowanie na tlen (BZT _n)	Ilość tlenu potrzebna do biochemicznego utlenienia materii organicznej do dwutlenku węgla w ciągu <i>n</i> dni (<i>n</i> to zazwyczaj 5 lub 7 dni). BZT jest wskaźnikiem dla stężenia masy związków organicznych ulegających biodegradacji.
Emisje zorganizowane	Emisje substancji zanieczyszczających do środowiska przez wszelkiego rodzaju kanały, rury, kominy itp.
Chemiczne zapotrzebowanie na tlen (ChZT)	Ilość tlenu potrzebna do całkowitego utlenienia chemicznego materii organicznej do dwutlenku węgla z wykorzystaniem dichromianu. ChZT jest wskaźnikiem stężenia masy związków organicznych.
Pył	Całkowita masa cząstek stałych (w powietrzu).
Istniejący zespół urządzeń	Zespół urządzeń, który nie jest nowym zespołem urządzeń.
Heksan	Alkan składający się z sześciu atomów węgla, o wzorze chemicznym C ₆ H ₁₄ .
hl	Hektolitr (równy 100 litrom).
Nowy zespół urządzeń	Zespół urządzeń na terenie instalacji, który został objęty pozwoleniem po raz pierwszy, po opublikowaniu niniejszych konkluzji dotyczących BAT lub całkowita wymiana zespołu urządzeń po opublikowaniu niniejszych konkluzji dotyczących BAT.
NO _x	Suma tlenku azotu (NO) i dwutlenku azotu (NO ₂), wyrażona jako NO ₂ .
Pozostałość	Substancja lub obiekt wytworzony w wyniku działań wchodzących w zakres stosowania niniejszego dokumentu, takie jak odpady lub produkty uboczne.
SO _x	Suma dwutlenku siarki (SO ₂), tritlenku siarki (SO ₃) i aerozoli kwasu siarkowego, wyrażona jako SO ₂ .
Obiekt wrażliwy	Obszar wymagający szczególnej ochrony, taki jak: — obszary mieszkalne, — obszary, na których człowiek prowadzi działalność (np. obszary sąsiadujące z miejscami pracy, szkołami, przedszkolami, obszarami rekreacyjnymi, szpitalami lub placówkami opiekuńczo-pielęgnacyjnymi).
Azot ogólny	Azot ogólny, wyrażony jako N, obejmuje amoniak wolny i azot amonowy (NH ₄ -N), azot azotynowy (NO ₂), azot azotanowy (NO ₃ -N) i azot związany organicznie.
Ogólny węgiel organiczny (OWO)	Ogólny węgiel organiczny, wyrażony jako C (w wodzie), obejmuje wszystkie związki organiczne.
Fosfor ogólny	Fosfor ogólny, wyrażony jako P, obejmuje wszystkie nieorganiczne i organiczne związki fosforu, rozpuszczone lub połączone w cząstki.
Zawiesina ogólna	Masa całkowita zawiesiny ogólnej (w wodzie) mierzona metodą filtracji przez sączki z włókna szklanego i metodą grawimetryczną.
Całkowita zawartość lotnych związków organicznych (całkowite LZO)	Całkowita zawartość lotnych związków organicznych wyrażona jako C (w powietrzu).

UWAGI OGÓLNE

Najlepsze dostępne techniki

Techniki wymienione i opisane w niniejszych konkluzjach dotyczących BAT nie mają ani nakazowego, ani wyczerpującego charakteru. Dopuszcza się stosowanie innych technik, o ile zapewniają one co najmniej równoważny poziom ochrony środowiska.

O ile nie stwierdzono inaczej, konkluzje dotyczące BAT mają ogólne zastosowanie.

Poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL) dla emisji do powietrza

O ile nie stwierdzono inaczej, poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL) dla emisji do powietrza podane w niniejszych konkluzjach dotyczących BAT odnoszą się do stężeń wyrażonych jako masa wyemitowanych substancji na objętość gazów odlotowych w następujących warunkach normalnych: w suchym gazie o temperaturze 273,15 K i pod ciśnieniem 101,3 kPa, bez korekty pod kątem zawartości tlenu, oraz wyrażonych w mg/Nm³.

Poniżej przedstawiono równanie do celów obliczania stężenia emisji przy referencyjnym poziomie tlenu:

$$E_R = \frac{21 - O_R}{21 - O_M} \times E_M$$

gdzie:

E_R :: stężenie emisji przy referencyjnym poziomie tlenu O_R ;

O_R :: referencyjny poziom tlenu wyrażony jako % obj.,

E_M :: zmierzone stężenie emisji;

O_M :: zmierzony poziom tlenu wyrażony jako % obj.

W odniesieniu do okresów uśrednienia BAT-AEL dla emisji do powietrza zastosowanie mają poniższe definicje.

Okres uśrednienia	Definicja
Średnia z okresu pobierania próbek	Średnia wartość uzyskana na podstawie trzech kolejnych pomiarów, z których każdy trwa co najmniej 30 minut ⁽¹⁾ .

⁽¹⁾ Dla każdego parametru, jeżeli ze względu na ograniczenia dotyczące pobierania próbek lub ograniczenia analityczne, zastosowanie 30-minutowego pomiaru jest niewłaściwe, można zastosować bardziej odpowiedni okres pobierania próbek.

Jeżeli gazy odlotowe z dwóch lub więcej źródeł (np. suszarnie lub piece) są odprowadzane przez wspólny komin, BAT-AEL mają zastosowanie do połączonego odprowadzenia z komina.

Określone straty heksanu

Poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL) związane ze specyficznymi stratami heksanu odnoszą się do średnich rocznych i oblicza się je za pomocą następującego równania:

$$\text{kreślone straty heksanu} = \frac{\text{straty heksanu}}{\text{surowce}}$$

gdzie:

straty heksanu to całkowita ilość heksanu zużytego przez instalację dla każdego rodzaju nasion lub ziaren, wyrażona w kg/rok;
surowce to łączna ilość każdego rodzaju oczyszczonych i przetworzonych nasion lub ziaren, wyrażona w tonach/rok.

Poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL) dla emisji do wody

O ile nie stwierdzono inaczej, poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL) dla emisji do wody przedstawione w niniejszych konkluzjach dotyczących BAT odnoszą się do stężeń (masa wyemitowanych substancji na objętość wody) wyrażonych w mg/l.

BAT-AEL wyrażone jako stężenia odnoszą się do średnich wartości dobowych, tj. 24-godzinnych próbek złożonych proporcjonalnych do przepływu. Można wykorzystywać próbki złożone proporcjonalne do czasu, pod warunkiem że wykazano wystarczającą stabilność przepływu. Alternatywnie próbki można pobierać na miejscu, pod warunkiem że ścieki oczyszczone są odpowiednio wymieszane i jednorodne.

W przypadku ogólnego węgla organicznego (OWO), chemicznego zapotrzebowania tlenu (ChZT), azotu ogólnego (TN) i fosforu ogólnego (TP) obliczenia średniej skuteczności redukcji emisji, o których mowa w niniejszych konkluzjach dotyczących BAT (zob. tabela 1), opierają się na ilości ścieków dopływających do oczyszczalni ścieków i ilości ścieków oczyszczonych, które z niej odpływają.

Inne poziomy efektywności środowiskowej

Określony przepływ zrzutów ścieków

Wskaźnikowe poziomy efektywności środowiskowej dotyczące określonego przepływu zrzutów ścieków odnoszą się do średnich rocznych i oblicza się je przy użyciu następującego równania:

$$\text{określony przepływ zrzutów ścieków} = \frac{\text{przepływ zrzutów ścieków}}{\text{współczynnik przetwarzania}}$$

gdzie: Przepływ zrzutów ścieków to łączna ilość przepływu zrzutów ścieków (jako bezpośredniego zrzutu, pośredniego zrzutu lub aplikacji) w trakcie określonych procesów w okresie produkcji, wyrażona w m³/rok, z wyłączeniem wszelkich ścieków z wody chłodzącej i wód opadowych, które są odprowadzane oddzielnie. Współczynnik przetwarzania oznacza całkowitą ilość przetwarzanych produktów lub surowców, w zależności od konkretnego sektora, wyrażoną w tonach/rok lub hl/rok. W wadze produktu nie uwzględniono opakowania. Surowiec to każdy materiał trafiający do zakładu przetwórczego, poddany obróbce lub przetwarzany w celu produkcji żywności lub paszy.

Określone zużycie energii

Wskaźnikowe poziomy efektywności środowiskowej związane z określonym zużyciem energii odnoszą się do średnich rocznych i oblicza się je przy użyciu następującego równania:

$$\text{określone zużycie energii} = \frac{\text{zużycie energii końcowej}}{\text{współczynnik przetwarzania}}$$

gdzie: Zużycie energii końcowej to całkowita ilość energii zużytej w trakcie określonych procesów podczas okresu produkcji (w formie ciepła lub energii elektrycznej) wyrażone w MWh/rok. Współczynnik przetwarzania oznacza całkowitą ilość przetwarzanych produktów lub surowców, w zależności od konkretnego sektora, wyrażoną w tonach/rok lub hl/rok. W wadze produktu nie uwzględniono opakowania. Surowiec to każdy materiał trafiający do zakładu przetwórczego, poddany obróbce lub przetwarzany w celu produkcji żywności lub paszy.

1. OGÓLNE KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT

1.1. Systemy zarządzania środowiskowego

BAT 1. Aby poprawić ogólną efektywność środowiskową, w ramach BAT należy zapewniać opracowanie i wdrożenie systemu zarządzania środowiskowego zawierającego w sobie wszystkie następujące cechy i elementy:

- (i) zaangażowanie, przywództwo i odpowiedzialność kierownictwa, w tym kadry kierowniczej wyższego szczebla, za wdrożenie skutecznego systemu zarządzania środowiskowego;

- (ii) analizę obejmującą określenie kontekstu organizacji, określenie potrzeb i oczekiwań zainteresowanych stron, określenie cech instalacji, które wiążą się z możliwym ryzykiem dla środowiska (lub zdrowia ludzkiego), jak również mających zastosowanie wymogów prawnych dotyczących środowiska;
- (iii) opracowanie strategii ochrony środowiska, która obejmuje ciągłą poprawę efektywności środowiskowej instalacji;
- (iv) określenie celów i wskaźników efektywności w odniesieniu do znaczących aspektów środowiskowych, w tym zagwarantowanie zgodności z mającymi zastosowanie wymogami prawnymi;
- (v) planowanie i wdrażanie niezbędnych procedur i działań (w tym w razie potrzeby działań naprawczych i zapobiegawczych), aby osiągnąć cele środowiskowe i uniknąć ryzyka środowiskowego;
- (vi) określenie struktur, ról i obowiązków w odniesieniu do aspektów i celów środowiskowych oraz zapewnienie niezbędnych zasobów finansowych i ludzkich;
- (vii) zapewnienie niezbędnych kompetencji i świadomości pracowników, których praca może mieć wpływ na efektywność środowiskową danej instalacji (np. poprzez przekazywanie informacji i szkolenia);
- (viii) komunikację wewnętrzną i zewnętrzną;
- (ix) wspieranie zaangażowania pracowników w dobre praktyki zarządzania środowiskowego;
- (x) opracowanie i stosowanie podręcznika zarządzania oraz pisemnych procedur w celu kontroli działań o znaczącym oddziaływaniu na środowisko, jak również odpowiednich zapisów;
- (xi) skuteczne planowanie operacyjne i kontrolę procesu;
- (xii) wdrożenie odpowiednich programów konserwacji;
- (xiii) protokoły gotowości i reagowania na wypadek sytuacji wyjątkowej, w tym zapobieganie niekorzystnemu oddziaływaniu (na środowisko) sytuacji wyjątkowych lub ograniczanie ich negatywnych skutków;
- (xiv) w przypadku (ponownego) zaprojektowania (nowej) instalacji lub jej części, uwzględnienie jej oddziaływania na środowisko w trakcie użytkowania, co obejmuje budowę, konserwację, eksploatację i likwidację;
- (xv) program monitorowania i pomiarów, w stosownych przypadkach, z odpowiednimi informacjami można zapoznać się w sprawozdaniu referencyjnym dotyczącym monitorowania emisji do powietrza i wody przez instalacje IED;
- (xvi) regularne stosowanie sektorowej analizy porównawczej;
- (xvii) okresowe niezależne (o ile to możliwe) audyty wewnętrzne i okresowe niezależne audyty zewnętrzne w celu oceny efektywności środowiskowej i ustalenia, czy system zarządzania środowiskowego jest zgodny z zaplanowanymi rozwiązaniami i czy odpowiednio go wdrożono i utrzymywano;
- (xviii) ocenę przyczyn niezgodności, wdrażanie działań naprawczych w odpowiedzi na przypadki niezgodności, przegląd skuteczności działań naprawczych oraz ustalenie, czy podobne niezgodności istnieją lub mogą potencjalnie wystąpić;
- (xix) okresowy przegląd systemu zarządzania środowiskowego przeprowadzany przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla pod kątem jego stałej przydatności, prawidłowości i skuteczności;
- (xx) monitorowanie i uwzględnianie rozwoju czystszych technik.

W odniesieniu do sektora spożywczego, produkcji napojów i mleczarskiego w ramach BAT w systemie zarządzania środowiskowego należy również uwzględnić następujące elementy:

- (i) plan zarządzania hałasem (zob. BAT 13);
- (ii) plan zarządzania odorami (zob. BAT 15);

- (iii) wykaz zużycia wody, energii i surowców oraz strumieni ścieków i gazów odlotowych (zob. BAT 2);
- (iv) plan na rzecz efektywności energetycznej (zob. BAT 6a).

Uwaga

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 ⁽³⁾ ustanawia system ekzarządzania i audytu w Unii (EMAS), który jest przykładem systemu zarządzania środowiskowego spójnego z niniejszymi BAT.

Zastosowanie

Poziom szczegółowości oraz stopień formalizacji systemu zarządzania środowiskowego będzie zasadniczo zależeć od charakteru, skali i złożoności instalacji oraz od zasięgu jej potencjalnego oddziaływania na środowisko.

BAT 2. Aby zwiększyć efektywne gospodarowanie zasobami i ograniczyć emisje, w ramach BAT należy zawrzeć postanowienia dotyczące ustanowienia, utrzymywania i regularnego dokonywania przeglądu (również w przypadku wystąpienia istotnej zmiany) wykazu zużycia wody, energii i surowców oraz strumieni ścieków i gazów odlotowych w ramach systemu zarządzania środowiskowego (zob. BAT 1), który obejmuje wszystkie określone poniżej elementy.

- I. Informacje na temat procesów produkcji żywności, napojów i mleka, w tym:
 - a) uproszczone schematy sekwencji procesów pokazujące pochodzenie emisji;
 - b) opisy technik zintegrowanych oraz technik oczyszczania ścieków/gazów odlotowych w celu zapobiegania emisjom lub ich ograniczania, w tym ich efektywność.
- II. Informacja o zużyciu i wykorzystaniu wody (np. schematy przepływu i bilanse masy wody) oraz określenie działań mających na celu zmniejszenie zużycia wody i ilości ścieków (zob. BAT 7).
- III. Informacje na temat ilości i cech charakterystycznych strumieni ścieków, takie jak:
 - a) wartości średnie i zmienność przepływu oraz pH i temperatura;
 - b) średnie stężenie i wartości ładunków odpowiednich zanieczyszczeń/parametrów (np. OWO lub ChZT, związki azotu, fosforu, chlorku, przewodność właściwa) oraz ich zmienność.
- IV. Informacje na temat cech charakterystycznych strumieni gazów odlotowych, takie jak:
 - a) wartości średnie i zmienność przepływu oraz temperatury;
 - b) średnie stężenie i wartości ładunków odpowiednich zanieczyszczeń/parametrów (np. pyłu, całkowitego LZO, CO, NO_x, SO_x) i ich zmienność;
 - c) obecność innych substancji, które mogą mieć wpływ na układ oczyszczania gazów odlotowych lub bezpieczeństwo zespołu urządzeń (np. tlenu, pary wodnej, pyłu).
- V. Informacje na temat zużycia i wykorzystania energii, ilości użytych surowców, a także ilości i cech charakterystycznych wytworzonych pozostałości oraz określenie działań na rzecz ciągłej poprawy w zakresie efektywnego gospodarowania zasobami (zob. np. BAT 6 i BAT 10).
- VI. Określenie i wdrożenie odpowiedniej strategii monitorowania w celu zwiększenia efektywnego gospodarowania zasobami, z uwzględnieniem zużycia energii, wody i surowców. Monitorowanie może obejmować bezpośrednie pomiary, obliczenia lub zapisy z odpowiednią częstotliwością. Monitorowanie jest prowadzone na najbardziej odpowiednim poziomie (np. na poziomie procesu lub zespołu urządzeń/instalacji).

Zastosowanie

Poziom szczegółowości wykazu będzie zasadniczo zależeć od charakteru, skali i złożoności instalacji oraz od zasięgu jej potencjalnego oddziaływania na środowisko.

1.2. Monitorowanie

BAT 3. W przypadku odnośnych emisji do wody określonych w wykazie strumieni ścieków (zob. BAT 2), w ramach BAT należy monitorować kluczowe parametry procesu (w tym stale monitorować przepływ ścieków, pH i temperaturę) w kluczowych lokalizacjach (np. na wlocie lub na wylocie z obróbki wstępnej, na wlocie do końcowego oczyszczania, w punkcie, w którym emisja opuszcza instalację).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1).

BAT 4. W ramach BAT należy monitorować emisje do wody co najmniej z podaną poniżej częstotliwością i zgodnie z normami EN. Jeżeli normy EN są niedostępne, w ramach BAT należy stosować normy ISO, normy krajowe lub inne międzynarodowe normy zapewniające uzyskanie danych o równoważnej jakości naukowej.

Substancja/parametr	Normy	Minimalna częstotliwość monitorowania ⁽¹⁾	Monitorowanie powiązane z
Chemiczne zapotrzebowanie na tlen (ChZT) ⁽²⁾ ⁽³⁾	Brak dostępnej normy EN	Raz dziennie ⁽⁴⁾	BAT 12
Azot ogólny (TN) ⁽²⁾	Dostępne różne normy EN (np. EN 12260, EN ISO 11905-1)		
Ogólny węgiel organiczny (OWO) ⁽²⁾ ⁽³⁾	EN 1484		
Fosfor ogólny (TP) ⁽²⁾	Dostępne różne normy EN (np. EN ISO 6878, EN ISO 15681-1 i -2, EN ISO 11885)		
Zawiesina ogólna (TSS) ⁽²⁾	EN 872		
Biochemiczne zapotrzebowanie na tlen (BZT _n) ⁽²⁾	EN 1899-1	Raz w miesiącu	—
Chlorki (Cl)	Dostępne różne normy EN (np. EN ISO 10304-1, EN ISO 15682)	Raz w miesiącu	

⁽¹⁾ Monitorowanie ma zastosowanie tylko wtedy, gdy dana substancja została zidentyfikowana jako istotna w strumieniu ścieków na podstawie wykazu, o którym mowa w BAT 2.

⁽²⁾ Monitorowanie ma zastosowanie tylko w przypadku zrzutu bezpośredniego do odbiornika wodnego.

⁽³⁾ Monitorowanie OWO i ChZT są alternatywne. Monitorowanie OWO jest preferowanym wariantem ponieważ nie wiąże się z wykorzystaniem bardzo toksycznych związków.

⁽⁴⁾ Jeżeli dowiedziono, że poziomy emisji są wystarczająco stabilne, można zmniejszyć częstotliwość monitorowania; monitorowanie należy jednak przeprowadzać w każdym przypadku co najmniej raz na miesiąc.

BAT 5. W ramach BAT należy monitorować emisje zorganizowane do powietrza co najmniej z podaną poniżej częstotliwością i zgodnie z normami EN.

Substancja/parametr	Sektor	Szczegółowy proces	Normy	Minimalna częstotliwość monitorowania ⁽¹⁾	Monitorowanie powiązane z
Pył	Pasza	Suszenie paszy zielonej	EN 13284-1	Raz na trzy miesiące ⁽²⁾	BAT 17
		Mielenie i chłodzenie granulatu przy produkcji mieszanek paszowych		Raz w roku	BAT 17
		Ekstruzja suchej karmy dla zwierząt domowych		Raz w roku	BAT 17
	Piwowarstwo	Obróbka i przetwarzanie słoju i dodatków		Raz w roku	BAT 20
	Mleczarstwo	Procesy suszenia		Raz w roku	BAT 23
	Młynarstwo	Czyszczenie i mielenie ziarna		Raz w roku	BAT 28

Substancja/ parametr	Sektor	Szczegółowy proces	Normy	Minimalna częstotliwość monitorowania ⁽¹⁾	Monitorowanie powiązane z
	Przetwarzanie nasion oleistych i rafinacja oleju roślinnego	Przetwarzanie i przygotowywanie nasion, suszenie i chłodzenie mączki		Raz w roku	BAT 31
	Produkcja skrobi	Suszenie skrobi, białka i włókna pokarmowego			BAT 34
	Produkcja cukru	Suszenie wyśłodków buraczanych		Raz w miesiącu ⁽²⁾	BAT 36
PM _{2,5} i PM ₁₀	Produkcja cukru	Suszenie wyśłodków buraczanych	EN ISO 23210	Raz w roku	BAT 36
Całkowite LZO	Przetwórstwo ryb, skorupiaków, mięczaków i innych bezkręgowców wodnych	Komory wędzarnicze	EN 12619	Raz w roku	BAT 26
	Przetwórstwo mięsne	Komory wędzarnicze			BAT 29
	Przetwarzanie nasion oleistych i rafinacja oleju roślinnego ⁽³⁾	—			—
	Produkcja cukru	Suszenie wyśłodków buraczanych w wysokiej temperaturze		Raz w roku	—
NO _x	Przetwórstwo mięsne ⁽⁴⁾	Komory wędzarnicze	EN 14792	Raz w roku	—
	Produkcja cukru	Suszenie wyśłodków buraczanych w wysokiej temperaturze			
CO	Przetwórstwo mięsne ⁽⁴⁾	Komory wędzarnicze	EN 15058		
	Produkcja cukru	Suszenie wyśłodków buraczanych w wysokiej temperaturze			
SO _x	Produkcja cukru	Suszenie wyśłodków buraczanych bez użycia gazu ziemnego	EN 14791	Dwa razy w roku ⁽²⁾	BAT 37

⁽¹⁾ Pomiary są przeprowadzane w najwyższym oczekiwanym stanie emisji w normalnych warunkach eksploatacji.

⁽²⁾ Jeżeli dowiedziono, że poziomy emisji są wystarczająco stabilne, można zmniejszyć częstotliwość monitorowania; monitorowanie należy jednak przeprowadzać w każdym przypadku co najmniej raz na rok.

⁽³⁾ Pomiary są przeprowadzane w trakcie dwudniowej kampanii.

⁽⁴⁾ Monitorowanie ma miejsce wyłącznie w przypadku stosowania utleniacza termicznego.

1.3. Efektywność energetyczna

BAT 6. Aby zwiększyć efektywność energetyczną, w ramach BAT należy stosować BAT 6a oraz odpowiednią kombinację wspólnych technik wymienionych poniżej w technice b.

Technika		Opis
a	Plan racjonalizacji zużycia energii	Plan racjonalizacji zużycia energii, jako element systemu zarządzania środowiskowego (zob. BAT 1), obejmuje definiowanie i obliczanie określonego zużycia energii w ramach działania (lub działań), ustalanie kluczowych wskaźników skuteczności działania w skali rocznej (na przykład konkretne zużycie energii) oraz planowanie okresowych celów usprawniania i powiązanych działań. Plan dostosowuje się do specyfiki instalacji.
b	Wykorzystanie powszechnie stosowanych technik	Powszechnie stosowane techniki obejmują między innymi: — regulację i kontrolę palnika, — kogenerację, — energooszczędne silniki, — odzysk ciepła przy użyciu wymienników ciepła lub pomp ciepła (w tym mechanicznej rekompresji oparów), — oświetlenie, — ograniczenie do minimum emisji z kotła, — optymalizację systemów dystrybucji pary, — wstępne podgrzewanie wody zasilającej (w tym korzystanie z ekonomizerów), — systemy kontroli procesów, — ograniczenie wycieków sprężonego powietrza z układu, — ograniczenie utraty ciepła dzięki izolacji, — napędy o zmiennej prędkości, — odparowywanie wielostopniowe, — wykorzystanie energii słonecznej.

Dalsze sektorowe techniki zwiększania efektywności energetycznej podano w sekcjach 2–13 niniejszych konkluzji dotyczących BAT.

1.4. Zużycie wody i przepływ zrzutów ścieków

BAT 7. Aby ograniczyć zużycie wody i objętość odprowadzanych ścieków, w ramach BAT należy stosować BAT 7a i jedną z poniższych technik wymienionych w lit. b–k lub ich kombinację.

Technika		Opis	Zastosowanie
<i>Wspólne techniki</i>			
a	Recykling lub ponowne wykorzystanie wody	Recykling lub ponowne wykorzystanie ścieków (poprzedzone lub nie przez uzdatnianie wody), np. w celu czyszczenia, mycia, chłodzenia lub samego procesu.	Może nie mieć zastosowania ze względu na wymogi w zakresie higieny i bezpieczeństwa żywności.
b	Optymalizacja przepływu wody	Użycie urządzeń kontrolujących, np. fotoogniw, zaworów przepływowych, zaworów termostatycznych, w celu automatycznego regulowania przepływu wody.	
c	Optymalizacja dysz wodnych i węży	Stosowanie właściwej liczby i właściwego usytuowania dysz; regulacja ciśnienia wody.	

Technika		Opis	Zastosowanie
d	Rozdzielenie strumieni wody	Strumienie wody, które nie wymagają oczyszczania (np. niezanieczyszczona woda chłodząca lub niezanieczyszczona woda odpływowa), oddzielane są od ścieków, które muszą zostać poddane oczyszczaniu, umożliwiając w ten sposób recykling niezanieczyszczonej wody.	Oddzielanie niezanieczyszczonych wód opadowych może nie mieć zastosowania w przypadku istniejących systemów zbierania ścieków.
<i>Techniki związane z czyszczeniem</i>			
e	Suche oczyszczanie	Usunięcie jak największej ilości materiałów odpadowych z surowców i urządzeń, zanim zostaną one oczyszczone przy pomocy cieczy, np. za pomocą sprężonego powietrza, systemów próżniowych lub oddzielaczy kropeł z osłoną sitową.	Zastosowanie ogólne.
f	System opróżniania rur (pigowania)	Korzystanie z systemu wykonanego z wyrzutni, oddzielaczy, urządzeń wykorzystujących sprężone powietrze i pocisków (określanych również jako „pigi”, np. wykonanych z tworzywa sztucznego lub w zawiesinie lodowej) do czyszczenia rur. Zadaniem zaworów typu in-line jest umożliwienie pigom przejście przez system rurociągu oraz oddzielenie produktu i wody do płukania.	
g	Czyszczenie wysokociśnieniowe	Spryskiwanie powierzchni wodą pod ciśnieniem o wartości od 15 do 150 bar.	Może nie mieć zastosowania ze względu na wymogi dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa.
h	Optymalizacja dawkowania substancji chemicznej i wody w systemie mycia mechanicznego sterowanego automatycznie w obiegu zamkniętym (CIP)	Optymalizacja projektu CIP i pomiar zmętnienia, konduktywności, temperatury lub pH w celu dawkowania ciepłej wody i chemikaliów w zoptymalizowanych ilościach.	Zastosowanie ogólne.
i	Mycie pianowe pod niskim ciśnieniem z wykorzystaniem piany lub żelu	Wykorzystanie pianki niskociśnieniowej lub żelu do czyszczenia ścian, podłóg lub powierzchni urządzeń.	
j	Zoptymalizowane projektowanie i konstruowanie urządzeń i stref produkcyjnych	Urządzenia i strefy produkcyjne są zaprojektowane i skonstruowane w sposób ułatwiający czyszczenie. Przy optymalizacji projektu i konstrukcji uwzględnia się wymogi w zakresie higieny.	
k	Jak najszybsze czyszczenie sprzętu	Czyszczenie odbywa się jak najszybciej po użyciu sprzętu w celu zapobiegnięcia stwardnieniu odpadów.	

Dalsze sektorowe techniki ograniczania zużycia wody zawarto w sekcji 6.1 niniejszych konkluzji dotyczących BAT.

1.5. Substancje szkodliwe

BAT 8. Aby zapobiec stosowaniu substancji szkodliwych lub je ograniczyć, np. przy czyszczeniu lub odkazaniu, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację.

Technika		Opis
a	Właściwy dobór chemikaliów używanych do czyszczenia lub środków dezynfekujących	Unikanie lub ograniczanie do minimum stosowania chemikaliów używanych do czyszczenia lub środków dezynfekujących, które są szkodliwe dla środowiska wodnego, w szczególności substancji priorytetowych uwzględnionych w dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ (ramowa dyrektywa wodna). Przy doborze substancji uwzględnia się wymogi w zakresie higieny i bezpieczeństwa żywności.
b	Ponowne użycie chemikaliów używanych do czyszczenia w systemie mycia mechanicznego sterowanego automatycznie w obiegu zamkniętym (CIP)	Zbieranie i ponowne wykorzystanie chemikaliów używanych do czyszczenia w CIP. Przy ponownym wykorzystaniu chemikaliów używanych do czyszczenia uwzględnia się wymogi w zakresie higieny i bezpieczeństwa żywności.
c	Suche oczyszczanie	Zob. BAT 7e.
d	Zoptymalizowane projektowanie i konstruowanie urządzeń i stref produkcyjnych	Zob. BAT 7j.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

BAT 9. Aby zapobiec występowaniu emisji substancji zubożających warstwę ozonową oraz substancji o wysokim współczynniku globalnego ocieplenia uwalnianych wskutek chłodzenia i mrożenia, w ramach BAT należy stosować czynniki chłodnicze bez potencjału niszczenia ozonu i o niskim współczynniku globalnego ocieplenia.

Opis

Do odpowiednich czynników chłodniczych zalicza się wodę, dwutlenek węgla lub amoniak.

1.6. Efektywne gospodarowanie zasobami

BAT 10. Aby zwiększyć efektywne gospodarowanie zasobami, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację.

Technika		Opis	Zastosowanie
a	Rozkład beztlenowy	Przetwarzanie pozostałości ulegających biodegradacji przez mikroorganizmy bez udziału tlenu, w wyniku czego powstają biogazy i produkty pofermentacyjne. Biogaz wykorzystywany jest jako paliwo, np. w silniku gazowym lub w kotle. Produkty pofermentacyjne mogą być stosowane np. jako polepszacz gleby.	Może nie mieć zastosowania w związku z ilością lub charakterem pozostałości.
b	Wykorzystanie pozostałości	Wykorzystuje się pozostałości, np. jako paszę.	Może nie mieć zastosowania ze względu na wymogi prawne.
c	Oddzielanie pozostałości	Oddzielanie pozostałości, np. za pomocą dokładnie rozmieszczonych osłon przeciwbryzgowych, krat, kłap, oddzielaczy kropel, tac ociekowych i rynienek.	Zastosowanie ogólne.
d	Odzysk i ponowne wykorzystywanie pozostałości z pasteryzatora	Pozostałości z pasteryzatorów są ponownie wprowadzane do urządzenia mieszającego i w ten sposób są ponownie wykorzystywane jako surowce.	Ma zastosowanie wyłącznie do płynnych produktów spożywczych.
e	Odzysk fosforu w postaci struwitu	Zob. BAT 12g.	Ma zastosowanie wyłącznie do strumieni ścieków o wysokiej całkowitej zawartości fosforu (np. powyżej 50 mg/l) i znaczącym przepływie.

Technika		Opis	Zastosowanie
f	Wykorzystywanie ścieków do nawożenia gleb	Po przeprowadzeniu odpowiedniego procesu oczyszczania ścieki są stosowane do nawożenia gleb w celu wykorzystania substancji biogennych lub użycia wody.	Znajduje zastosowanie wyłącznie w przypadku udowodnionych korzyści agromonicznych, potwierdzonego niskiego poziomu zanieczyszczenia i braku negatywnego wpływu na środowisko (np. na glebę, wody gruntowe i powierzchniowe). Możliwość zastosowania może być ograniczona ze względu na ograniczoną dostępność odpowiednich terenów przylegających do danej instalacji. Możliwość zastosowania może być ograniczona z uwagi na glebę i lokalne warunki klimatyczne (np. w przypadku wilgotnych lub zamrzniętych pól) lub ze względu na prawodawstwo.

Inne sektorowe techniki ograniczania ilości odpadów wysyłanych do unieszkodliwienia podane są w sekcjach 3.3, 4.3 oraz 5.1 niniejszych konkluzji dotyczących BAT.

1.7. Emisje do wody

BAT 11. Aby zapobiec niekontrolowanym emisjom do wody, w ramach BAT należy zapewnić odpowiednią pojemność zbiornika buforowego ścieków.

Opis

Odpowiednia pojemność zbiornika buforowego określana jest na podstawie oceny ryzyka (z uwzględnieniem np. rodzaju substancji zanieczyszczających, ich wpływu na dalsze oczyszczanie ścieków oraz przyjmującego środowiska).

Ścieki z tego zbiornika buforowego są odprowadzane po zastosowaniu odpowiednich środków (np. monitorowanie, oczyszczanie, ponowne użycie).

Zastosowanie

W przypadku istniejących zespołów urządzeń technika ta może nie mieć zastosowania ze względu na brak miejsca lub konstrukcję systemu zbierania ścieków.

BAT 12. Aby ograniczyć emisje do wody, w ramach BAT należy stosować odpowiednią kombinację technik podanych poniżej.

	Technika ⁽¹⁾	Typowe docelowe substancje zanieczyszczające	Zastosowanie
<i>Ostateczne usuwanie substancji stałych</i>			
a	Wyrównywanie	Wszystkie substancje zanieczyszczające	Zastosowanie ogólne.
b	Neutralizacja	Kwasy, zasady	
c	Oddzielanie fizyczne, np. kraty, sita, piaskowniki, separatory tłuszczów/olejów lub osadniki wstępne	Ogólnie ciała stałe, zawiesiny ciał stałych, olej/tłuszcz	

	Technika ⁽¹⁾	Typowe docelowe substancje zanieczyszczające	Zastosowanie
Oczyszczanie tlenowe lub beztlenowe (oczyszczanie wtórne)			
d	Oczyszczanie tlenowe lub beztlenowe (oczyszczanie wtórne), np. proces osadu czynnego, laguna aerobowa, proces oczyszczania z zastosowaniem reaktora beztlenowego ze złożem zawieszonym (UASB), beztlenowy proces kontaktowy, bioreaktor membranowy	Związki organiczne ulegające biodegradacji	Zastosowanie ogólne.
Usuwanie azotu			
e	Nitryfikacja lub denitryfikacja	Azot ogólny, amon/amoniak	Nitryfikacji nie można stosować w przypadku wysokiego stężenia chlorków (np. ponad 10 g/l). Nitryfikacji nie można stosować, gdy temperatura ścieków jest niska (np. poniżej 12 °C).
f	Częściowa nitryfikacja – beztlenowe utlenianie amonu		Nie można stosować, gdy temperatura ścieków jest niska.
Odzysk lub usuwanie fosforu			
g	Odzysk fosforu w postaci struwitu	Fosfor ogólny	Ma zastosowanie wyłącznie do strumieni ścieków o wysokiej całkowitej zawartości fosforu (np. powyżej 50 mg/l) i znaczącym przepływie.
h	Strącanie		Zastosowanie ogólne.
i	Proces wysokoefektywnego biologicznego usuwania fosforu		
Ostateczne usuwanie substancji stałych			
j	Koagulacja i flokulacja	Zawiesina ogólna	Zastosowanie ogólne.
k	Sedymentacja		
l	Filtracja (np. filtrowanie przez piasek, mikrofiltracja, ultrafiltracja)		
m	Flotacja		

⁽¹⁾ Opis przedmiotowych technik przedstawiono w sekcji 14.1.

Poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AEL) dla emisji do wody przedstawione w tabeli 1 odnoszą się do bezpośrednich emisji do odbiornika wodnego.

Wszystkie BAT-AEL stosuje się w punkcie, w którym emisja opuszcza instalację.

Tabela 1

Poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AEL) dla bezpośrednich emisji do odbiornika wodnego

Parametr	BAT-AEL ⁽¹⁾ ⁽²⁾ (średnia dobową)
Chemiczne zapotrzebowanie na tlen (ChZT) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	25–100 mg/l ⁽⁵⁾
Zawiesina ogólna	4–50 mg/l ⁽⁶⁾
Azot ogólny	2–20 mg/l ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾
Fosfor ogólny	0,2–2 mg/l ⁽⁹⁾

- (¹) Wartości BAT-AEL nie mają zastosowania do emisji pochodzących z młynarstwa, przetwarzania paszy zielonej oraz produkcji suchej karmy dla zwierząt domowych i mieszanek paszowych.
- (²) Wartości BAT-AEL mogą nie mieć zastosowania do produkcji kwasu cytrynowego lub drożdży.
- (³) Nie istnieje BAT-AEL mający zastosowanie w odniesieniu do biochemicznego zapotrzebowania na tlen (BZT). Orientacyjnie, średni roczny poziom BZT₅ w ściekach z biologicznej oczyszczalni ścieków wynosi zasadniczo ≤ 20 mg/l.
- (⁴) Wartość BAT-AEL dla ChZT może zostać zastąpiona przez wartość BAT-AEL dla OWO. Korelacja między ChZT i OWO jest opracowywana w poszczególnych przypadkach. BAT-AEL dla OWO jest preferowanym wariantem, ponieważ jego monitorowanie nie wiąże się z wykorzystaniem bardzo toksycznych związków.
- (⁵) Górne granice przedziału wynoszą:
- 125 mg/l dla mleczarni,
 - 120 mg/l dla instalacji przetwórstwa owoców i warzyw,
 - 200 mg/l dla instalacji do przetwarzania nasion oleistych i rafinowania olejów roślinnych,
 - 185 mg/l dla instalacji do produkcji skrobi,
 - 155 mg/l dla instalacji do produkcji cukru, jako średnie dobowe tylko wtedy, gdy skuteczność redukcji emisji wynosi ≥ 95 % jako średnia roczna lub średnia w okresie produkcji.
- (⁶) Dolną granicę przedziału uzyskuje się zazwyczaj przy zastosowaniu filtracji (np. filtracja przez piasek, mikrofiltracja, bioreaktor membranowy), natomiast górną granicę przedziału uzyskuje się zazwyczaj przy zastosowaniu jedynie sedimentacji.
- (⁷) Górna granica przedziału wynosi 30 mg/l jako średnia dobową tylko wtedy, gdy skuteczność redukcji emisji wynosi ≥ 80 % jako średnia roczna lub średnia w okresie produkcji.
- (⁸) Wartość BAT-AEL może nie mieć zastosowania w przypadku niskiej temperatury ścieków (np. poniżej 12 °C), która utrzymuje się przez dłuższy czas.
- (⁹) Górne granice przedziału wynoszą:
- 4 mg/l dla mleczarni i instalacji do produkcji skrobi, wytwarzających zmodyfikowaną lub hydrolizowaną skrobię,
 - 5 mg/l dla instalacji przetwórstwa owoców i warzyw,
 - 10 mg/l dla instalacji do przetwarzania nasion oleistych i rafinowania olejów roślinnych, rozszczepiających sopsok, jako średnie dobowe tylko wtedy, gdy skuteczność redukcji emisji wynosi ≥ 95 % jako średnia roczna lub średnia w okresie produkcji.

Powiązany monitoring opisano w BAT 4.

1.8. Hałas

BAT 13. Aby zapobiec występowaniu emisji hałasu lub, jeżeli jest to niemożliwe, ograniczyć je, w ramach BAT należy opracować, wdrożyć i regularnie przeglądać plan zarządzania hałasem, jako część systemu zarządzania środowiskowego (zob. BAT 1), który obejmuje wszystkie następujące elementy:

- protokół zawierający działania i harmonogram,
- protokół monitorowania emisji hałasu,
- protokół reagowania na stwierdzone przypadki wystąpienia hałasu, np. skargi,
- program ograniczania hałasu mający na celu identyfikację jego źródeł, pomiar lub szacowanie narażenia na hałas i wibracje, określenie udziału poszczególnych źródeł i wdrożenie środków zapobiegawczych lub ograniczających.

Zastosowanie

BAT 13 ma zastosowanie jedynie w przypadkach, w których oczekuje się, że obiekty wrażliwe odczują dokuczliwość hałasu lub gdy jego występowanie zostało udowodnione.

BAT 14. Aby zapobiec emisjom hałasu lub, jeżeli jest to niemożliwe, ograniczyć je, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację.

Technika		Opis	Zastosowanie
a	Właściwa lokalizacja urządzeń i budynków	Poziomy hałas można ograniczyć, zwiększając odległość między źródłem emisji a punktem odbioru, wykorzystując budynki jako ekrany chroniące przed hałasem oraz zmieniając umiejscowienie wejść i wyjść do budynków.	W przypadku istniejących zespołów urządzeń przenoszenie sprzętu i wyjść lub wejść do budynków może nie mieć zastosowania z powodu braku miejsca lub nadmiernych kosztów.

Technika		Opis	Zastosowanie
b	Środki operacyjne	Obejmuje to: i. udoskonaloną kontrolę i konserwację urządzeń; ii. w miarę możliwości, zamykanie drzwi i okien na terenach zamkniętych; iii. obsługę urządzeń przez doświadczony personel; iv. w miarę możliwości, unikanie przeprowadzania hałaśliwej działalności w nocy; v. zapewnienie ograniczenia emisji hałasu, np. podczas czynności konserwacyjnych.	Zastosowanie ogólne.
c	Mało hałaśliwy sprzęt	Obejmuje to ciche sprężarki, pompy i wentylatory.	
d	Urządzenia do kontroli hałasu	Obejmuje to: i. reduktory hałasu; ii. wytłumienie urządzeń; iii. obudowanie hałaśliwych urządzeń; iv. zastosowanie izolacji dźwiękoszczelnej budynków.	Może nie mieć zastosowania do istniejących zespołów urządzeń ze względu na brak miejsca.
e	Redukcja hałasu	Umieszczenie bariery między źródłami emisji a punktami odbioru (na przykład chroniące przed hałasem ściany, nasypy i budynki).	Ma zastosowanie jedynie do istniejących zespołów urządzeń, ponieważ konstrukcja nowych zespołów urządzeń powinna sprawić, że technika ta stanie się zbędna. W przypadku istniejących zespołów urządzeń umieszczanie barier może nie mieć zastosowania ze względu na brak miejsca.

1.9. **Odory**

BAT 15. Aby zapobiec występowaniu emisji odorów lub, jeżeli jest to niemożliwe, ograniczyć je, w ramach BAT należy opracować, wdrożyć i regularnie przeglądać plan zarządzania odorami, jako część systemu zarządzania środowiskowego (zob. BAT 1), który obejmuje wszystkie następujące elementy:

- protokół zawierający działania i harmonogram,
- protokół monitorowania odorów. Można go uzupełnić pomiarem/oszacowaniem narażenia na odory lub oszacowaniem skutków takiego narażenia,
- protokół reagowania na stwierdzone przypadki wystąpienia odorów, np. skargi,
- program zapobiegania występowaniu odorów i ich ograniczania, mający na celu określenie ich źródeł; pomiar/oszacowanie narażenia na odory; określenie udziału poszczególnych źródeł; oraz wdrożenie środków zapobiegawczych lub ograniczających.

Zastosowanie

BAT 15 ma zastosowanie tylko w przypadkach, w których oczekuje się, że obiekty wrażliwe odczują dokuczliwość odorów lub gdy jego występowanie zostało stwierdzone.

2. **KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT W ODNIESIENIU DO PASZ DLA ZWIERZĄT**

Konkluzje dotyczące BAT przedstawione w niniejszej sekcji mają zastosowanie do pasz dla zwierząt. Mają one zastosowanie w uzupełnieniu do ogólnych konkluzji dotyczących BAT podanych w sekcji 1.

2.1. Efektywność energetyczna

2.1.1. Mieszanka paszowa/karma dla zwierząt domowych

Ogólne techniki zwiększania efektywności energetycznej podano w sekcji 1.3 niniejszych konkluzji dotyczących BAT. W poniższej tabeli przedstawiono wskaźnikowe poziomy efektywności środowiskowej.

Tabela 2

Wskaźnikowe poziomy efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego zużycia energii

Produkt	Jednostka	Określone zużycie energii (średnia roczna)
Mieszanka paszowa	MWh/t produktów	0,01–0,10 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
Sucha karma dla zwierząt domowych		0,39 – 0,50
Wilgotna karma dla zwierząt domowych		0,33 – 0,85

⁽¹⁾ Dolną granicę przedziału można osiągnąć, nie stosując granulowania.

⁽²⁾ Określony poziom zużycia energii może nie mieć zastosowania w przypadku wykorzystania ryb i innych zwierząt wodnych jako surowców.

⁽³⁾ Górna granica przedziału wynosi 0,12 MWh/t produktów dla instalacji zlokalizowanych w zimnym klimacie lub przy obróbce cieplnej w celu dekontaminacji w przypadku skażenia salmonellą.

2.1.2. Pasza zielona

BAT 16. Aby zwiększyć efektywność energetyczną w przetwarzaniu paszy zielonej, w ramach BAT należy stosować odpowiednią kombinację technik określonych w BAT 6 oraz technik określonych poniżej.

Technika		Opis	Zastosowanie
a	Wykorzystanie zielonki wstępnie odwadnianej	Wykorzystanie pasz, które zostały poddane wstępnemu suszeniu (np. poprzez przewiednięcie na płasko).	Nie ma zastosowania w przypadku procesu mokrego.
b	Recykling gazów odlotowych z suszarni	Wstrzykiwanie gazów odlotowych z cyklonu do palnika suszarni.	Zastosowanie ogólne.
c	Wykorzystanie ciepła odpadowego do wstępnego osuszenia	Ciepło pary wylotowej z suszarni wysokotemperaturowych jest wykorzystywane do wstępnego osuszenia części lub całości paszy zielonej.	

2.2. Zużycie wody i przepływ zrzutów ścieków

Ogólne techniki ograniczania zużycia wody i ilości przepływu zrzutów ścieków przedstawiono w sekcji 1.4 niniejszych konkluzji dotyczących BAT. W poniższej tabeli przedstawiono wskaźnikowy poziom efektywności środowiskowej.

Tabela 3

Wskaźnikowy poziom efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego przepływu zrzutów ścieków

Produkt	Jednostka	Określony przepływ zrzutów ścieków (średnia roczna)
Wilgotna karma dla zwierząt domowych	m ³ /tonę produktów	1,3–2,4

2.3. Emisje do powietrza

BAT 17. Aby ograniczyć zorganizowane emisje pyłu do powietrza, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik.

Technika		Opis	Zastosowanie
a	Filtr workowy	Zob. sekcja 14.2.	Może nie mieć zastosowania do redukcji emisji lepkiego pyłu.
b	Cyklon		Zastosowanie ogólne.

Tabela 4

Poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AEL) w odniesieniu do zorganizowanych emisji pyłu do powietrza z mielenia i chłodzenia granulatu w produkcji mieszanek paszowych

Parametr	Szczegółowy proces	Jednostka	BAT-AEL (średnia w okresie pobierania próbek)	
			Nowe zespoły urządzeń	Istniejące zespoły urządzeń
Pył	Mielenie	mg/Nm ³	< 2–5	< 2–10
	Chłodzenie granulatu		< 2–20	

Powiązany monitoring opisano w BAT 5.

3. KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT W ODNIESIENIU DO PIWOWARSTWA

Konkluzje dotyczące BAT przedstawione w niniejszej sekcji mają zastosowanie do piwowarstwa. Mają one zastosowanie w uzupełnieniu do ogólnych konkluzji dotyczących BAT podanych w sekcji 1.

3.1. Efektywność energetyczna

BAT 18. Aby zwiększyć efektywność energetyczną, w ramach BAT należy stosować odpowiednią kombinację technik określonych w BAT 6 oraz technik określonych poniżej.

Technika		Opis	Zastosowanie
a	Zacieranie w wyższych temperaturach	Zacieranie ziarna odbywa się w temperaturze około 60 °C, co zmniejsza zużycie zimnej wody.	Może nie mieć zastosowania ze względu na specyfikację produktu.
b	Spadek szybkości parowania podczas gotowania brzezki	Szybkość parowania można zmniejszyć z 10 % do około 4 % na godzinę (np. przez zastosowanie dwuetapowego systemu gotowania, zastosowanie dynamicznego gotowania w kotłach niskociśnieniowych).	
c	Zwiększenie stopnia warzenia wysoko stężonej brzezki	Produkcja skoncentrowanej brzezki, która polega na zmniejszeniu objętości brzezki, a tym samym prowadzi do oszczędności energii.	

Tabela 5

Wskaźnikowy poziom efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego zużycia energii

Jednostka	Określone zużycie energii (średnia roczna)
MWh/hl produktów	0,02–0,05

3.2. Zużycie wody i przepływ zrzutów ścieków

Ogólne techniki ograniczania zużycia wody i ilości przepływu zrzutów ścieków przedstawiono w sekcji 1.4 niniejszych konkluzji dotyczących BAT. W poniższej tabeli przedstawiono wskaźnikowy poziom efektywności środowiskowej.

Tabela 6

Wskaźnikowy poziom efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego przepływu zrzutów ścieków

Jednostka	Określony przepływ zrzutów ścieków (średnia roczna)
m ³ /hl produktów	0,15–0,50

3.3. Odpady

BAT 19. Aby ograniczyć ilość odpadów wysyłanych do unieszkodliwienia, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub obie te techniki.

Technika		Opis
a	Odzysk i (ponowne) wykorzystanie drożdży po fermentacji	Po fermentacji drożdże są zbierane i mogą być częściowo ponownie wykorzystane w procesie fermentacji lub mogą być następnie wykorzystane do wielu celów, np. jako pasza dla zwierząt, w przemyśle farmaceutycznym, jako składnik żywności, w beztlenowej oczyszczalni ścieków do produkcji biogazu.
b	Odzysk i (ponowne) wykorzystanie naturalnego materiału filtracyjnego	Po obróbce chemicznej, enzymatycznej lub termicznej naturalny materiał filtracyjny (np. ziemia okrzemkowa) może być częściowo ponownie wykorzystany w procesie filtracji. Naturalny materiał filtracyjny można również wykorzystać np. jako polepszacz gleby.

3.4. Emisje do powietrza

BAT 20. Aby ograniczyć zorganizowane emisje pyłu do powietrza, w ramach BAT należy stosować filtr workowy lub filtr workowy w połączeniu z cyklonem.

Opis

Zob. sekcja 14.2.

Tabela 7

Poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AEL) w odniesieniu do zorganizowanych emisji pyłu do powietrza z obróbki i przetwarzania słoju i dodatków

Parametr	Jednostka	BAT-AEL (średnia w okresie pobierania próbek)	
		Nowe zespoły urządzeń	Istniejące zespoły urządzeń
Pył	mg/Nm ³	< 2–5	< 2–10

Powiązany monitoring opisano w BAT 5.

4. KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT W ODNIESIENIU DO MLECZARSTWA

Konkluzje dotyczące BAT przedstawione w niniejszej sekcji mają zastosowanie do mleczarstwa. Mają one zastosowanie w uzupełnieniu do ogólnych konkluzji dotyczących BAT podanych w sekcji 1.

4.1. Efektywność energetyczna

BAT 21. Aby zwiększyć efektywność energetyczną, w ramach BAT należy stosować odpowiednią kombinację technik określonych w BAT 6 oraz technik określonych poniżej.

Technika		Opis
a	Częściowa homogenizacja mleka	Śmietana jest homogenizowana wraz z niewielką ilością mleka odtłuszczonego. Wielkość homogenizatora można znacznie zmniejszyć, co prowadzi do oszczędności energii.
b	Energooszczędny homogenizator	Ciśnienie robocze homogenizatora zmniejsza się dzięki zoptymalizowanej konstrukcji, a tym samym zmniejsza się również ilość energii elektrycznej potrzebnej do zasilania systemu.
c	Wykorzystanie urządzeń do pasteryzacji ciągłej	Stosowane są przepływowe wymienniki ciepła (np. rurowe, płytowe i ramowe). Czas pasteryzacji jest znacznie krótszy niż w przypadku systemów wsadowych.
d	Regeneracyjna wymiana ciepła w pasteryzacji	Wprowadzane mleko jest wstępnie ogrzewane przez gorące mleko opuszczające sekcję pasteryzacji.
e	Obróbka mleka w bardzo wysokiej temperaturze (UHT) bez pośredniej pasteryzacji	Mleko UHT produkuje się w jednoetapowym procesie z mleka surowego, unikając w ten sposób wykorzystania energii potrzebnej do pasteryzacji.
f	Wieloetapowe suszenie w produkcji proszku	Proces suszenia rozpryskowego jest stosowany w połączeniu z osuszaczem końcowym, np. w suszarkach fluidyzacyjnych.
g	Wstępne chłodzenie wody lodowej	Gdy używana jest woda lodowa, wracająca woda lodowa jest wstępnie chłodzona (np. płytowym wymiennikiem ciepła), przed ostateczną operacją chłodzenia w zbiorniku wody lodowej z parownikiem rurowym.

Tabela 8

Wskaźnikowe poziomy efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego zużycia energii

Główny produkt (co najmniej 80 % produkcji)	Jednostka	Określone zużycie energii (średnia roczna)
Mleko rynkowe	MWh/t surowców	0,1–0,6
Ser		0,10–0,22 ⁽¹⁾
Proszek		0,2–0,5
Mleko fermentowane		0,2–1,6

⁽¹⁾ Określony poziom zużycia energii może nie mieć zastosowania w przypadku stosowania surowców innych niż mleko.

4.2. Zużycie wody i przepływ zrzutów ścieków

Ogólne techniki ograniczania zużycia wody i ilości przepływu zrzutów ścieków przedstawiono w sekcji 1.4 niniejszych konkluzji dotyczących BAT. W poniższej tabeli przedstawiono wskaźnikowe poziomy efektywności środowiskowej.

Tabela 9

Wskaźnikowe poziomy efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego przepływu zrzutów ścieków

Główny produkt (co najmniej 80 % produkcji)	Jednostka	Określony przepływ zrzutów ścieków (średnia roczna)
Mleko rynkowe	m ³ /t surowców	0,3–3,0
Ser		0,75–2,5
Proszek		1,2–2,7

4.3. Odpady

BAT 22. Aby ograniczyć ilość odpadów wysyłanych do unieszkodliwienia, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację.

Technika		Opis
<i>Techniki związane ze stosowaniem wirówek</i>		
a	Zoptymalizowane działanie wirówek	Działanie wirówek zgodnie z ich specyfikacją w celu zminimalizowania odrzucenia produktu.
<i>Techniki związane z produkcją masła</i>		
b	Płukanie podgrzewacza śmietany mlekiem odtłuszczonym lub wodą	Płukanie podgrzewacza śmietany mlekiem odtłuszczonym lub wodą, które następnie są odzyskiwane i ponownie wykorzystywane przed rozpoczęciem czyszczenia.
<i>Techniki związane z produkcją lodów</i>		
c	Zamrażanie ciągle lodów	Zamrażanie ciągle lodów z wykorzystaniem zoptymalizowanych procedur uruchamiania i obwodów sterowania ograniczających częstotliwość przestojów.
<i>Techniki związane z produkcją sera</i>		
d	Minimalizacja produkcji kwaśnej serwatki	Serwatka z produkcji serów typu kwasowego (np. twarogu, twarożku i mozzarelli) jest przetwarzana w jak najkrótszym czasie w celu zmniejszenia powstawania kwasu mlekowego.
e	Odzyskiwanie i stosowanie serwatki	Serwatka jest odzyskiwana (w razie potrzeby przy użyciu technik takich jak odparowanie lub filtracja membranowa) i jest wykorzystywana np. do produkcji serwatki w proszku, demineralizowanej serwatki w proszku, koncentratów białka serwatki lub laktozy. Serwatka i koncentraty z serwatki mogą być również wykorzystywane jako pasza dla zwierząt lub jako źródło węgla w wytwórni biogazu.

4.4. Emisje do powietrza

BAT 23. Aby ograniczyć zorganizowane emisje pyłu do powietrza z suszenia, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację.

Technika		Opis	Zastosowanie
a	Filtr workowy	Zob. sekcja 14.2.	Może nie mieć zastosowania do redukcji emisji lepkiego pyłu.
b	Cyklon		Zastosowanie ogólne.
c	Płuczka gazowa mokra		

Tabela 10

Poziom emisji powiązany z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL) w odniesieniu do zorganizowanych emisji pyłu do powietrza z suszenia

Parametr	Jednostka	BAT-AEL (średnia w okresie pobierania próbek)
Pył	mg/Nm ³	< 2–10 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Górna granica przedziału dla suszenia demineralizowanej serwatki w proszku, kazeiny i laktozy wynosi 20 mg/Nm³.

Powiązany monitoring opisano w BAT 5.

5. KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT W ODNIESIENIU DO PRODUKCJI ETANOLU

Konkluzje dotyczące BAT przedstawione w niniejszej sekcji mają zastosowanie do produkcji etanolu. Mają one zastosowanie w uzupełnieniu do ogólnych konkluzji dotyczących BAT podanych w sekcji 1.

5.1. Odpady

BAT 24. Aby ograniczyć ilość odpadów wysyłanych do unieszkodliwiania, w ramach BAT należy odzyskiwać i (ponownie) wykorzystywać drożdże po fermentacji.

Opis

Zob. BAT 19a. Drożdże nie mogą być odzyskane, jeśli wywar gorzelniczy wykorzystywany jest jako pasza dla zwierząt.

6. KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT W ODNIESIENIU DO PRZETWARZANIA RYB, SKORUPIAKÓW, MIĘCZAKÓW I INNYCH BEZKRĘGOWCÓW WODNYCH

Konkluzje dotyczące BAT przedstawione w niniejszej sekcji mają zastosowanie do przetwarzania ryb, skorupiaków, mięczaków i innych bezkręgowców wodnych. Mają one zastosowanie w uzupełnieniu do ogólnych konkluzji dotyczących BAT podanych w sekcji 1.

6.1. Zużycie wody i przepływ zrzutów ścieków

BAT 25. Aby ograniczyć zużycie wody i ilość odprowadzanych ścieków, w ramach BAT należy stosować odpowiednią kombinację technik określonych w BAT 7 oraz technik określonych poniżej.

Technika		Opis
a	Usuwanie tłuszczu i wnętrzości za pomocą próżni	Wykorzystanie odsysania próżniowego zamiast wody w celu usunięcia tłuszczu i wnętrzości z ryb.
b	Transport suchego ładunku tłuszczu, wnętrzości, skóry i filetów	Wykorzystanie przenośników zamiast wody.

6.2. Emisje do powietrza

BAT 26. Aby ograniczyć zorganizowane emisje związków organicznych do powietrza z wędzenia ryb, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację.

Technika		Opis
a	Filtr biologiczny	Strumień gazów odlotowych przepływa przez złożę materiałów organicznych (takie jak torf, wrzos, korzenie, kora drzew, kompost, drewno iglaste i różnego rodzaju kombinacje) lub niektórych materiałów obojętnych (takich jak glina, węgiel aktywny i poliuretan), gdzie składniki organiczne (i niektóre nieorganiczne) są przekształcane przez naturalnie występujące mikroorganizmy w dwutlenek węgla, wodę, inne metabolity i biomasę.
b	Utlenianie termiczne	Zob. sekcja 14.2.
c	Obróbka z wykorzystaniem zimnej plazmy	
d	Płuczka gazowa mokra	Zob. sekcja 14.2. Elektrofiltr jest powszechnie stosowany na etapie wstępnej obróbki.
e	Stosowanie oczyszczonego dymu	Dym generowany z oczyszczonych początkowych koncentratów dymnych jest wykorzystywany do wędzenia produktu w komorze wędzarniczej.

Tabela 11

Poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL) w odniesieniu do zorganizowanych emisji całkowitych LZO do powietrza z komory wędzarniczej

Parametr	Jednostka	BAT-AEL (średnia w okresie pobierania próbek)
Całkowite LZO	mg/Nm ³	15–50 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Dolna granica przedziału jest zazwyczaj osiągana przy zastosowaniu utleniania termicznego.

⁽²⁾ BAT-AEL nie ma zastosowania, gdy obciążenie emisyjne całkowitych LZO nie osiąga poziomu 500 g/h.

Powiązany monitoring opisano w BAT 5.

7. KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT W ODNIESIENIU DO SEKTORA PRZETWÓRSTWA OWOCÓW I WARZYW

Konkluzje dotyczące BAT przedstawione w niniejszej sekcji mają zastosowanie do sektora przetwórstwa owoców i warzyw. Mają one zastosowanie w uzupełnieniu do ogólnych konkluzji dotyczących BAT podanych w sekcji 1.

7.1. Efektywność energetyczna

BAT 27. Aby zwiększyć efektywność energetyczną, w ramach BAT należy stosować odpowiednią kombinację technik określonych w BAT 6 oraz chłodzić owoce i warzywa przed głębokim mrożeniem.

Opis

Temperatura owoców i warzyw jest obniżana do około 4 °C przed wprowadzeniem ich do tunelu zamrażalniczego za pomocą bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z zimną wodą lub powietrzem chłodzącym. Woda może zostać usunięta z żywności, a następnie wykorzystana ponownie w procesie wychładzania.

Tabela 12

Wskaźnikowe poziomy efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego zużycia energii

Szczegółowy proces	Jednostka	Określone zużycie energii (średnia roczna)
Przetwarzanie ziemniaków (z wyłączeniem produkcji skrobi)	MWh/t produktów	1,0–2,1 ⁽¹⁾
Przetwarzanie pomidorów		0,15–2,4 ⁽²⁾ ⁽³⁾

⁽¹⁾ Określony poziom zużycia energii może nie mieć zastosowania do produkcji płatków ziemniaczanych i ziemniaków w proszku.

⁽²⁾ Dolna granica przedziału związana jest zazwyczaj z produkcją pomidorów bez skórek.

⁽³⁾ Górna granica przedziału związana jest zazwyczaj z produkcją proszku z pomidorów lub koncentratu pomidorowego.

7.2. Zużycie wody i przepływ zrzutów ścieków

Ogólne techniki ograniczania zużycia wody i ilości przepływu zrzutów ścieków przedstawiono w sekcji 1.4 niniejszych konkluzji dotyczących BAT. W poniższej tabeli przedstawiono wskaźnikowe poziomy efektywności środowiskowej.

Tabela 13

Wskaźnikowe poziomy efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego przepływu zrzutów ścieków

Szczegółowy proces	Jednostka	Określony przepływ zrzutów ścieków (średnia roczna)
Przetwarzanie ziemniaków (z wyłączeniem produkcji skrobi)	m ³ /t produktów	4,0–6,0 ⁽¹⁾
Przetwarzanie pomidorów w przypadku, gdy możliwy jest recykling wody		8,0–10,0 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Poziom określonego przepływu zrzutów ścieków może nie mieć zastosowania do produkcji płatków ziemniaczanych i ziemniaków w proszku.

⁽²⁾ Poziom określonego przepływu zrzutów ścieków może nie mieć zastosowania do produkcji proszku z pomidorów.

8. KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT W ODNIESIENIU DO MŁYNARSTWA

Konkluzje dotyczące BAT przedstawione w niniejszej sekcji mają zastosowanie do młynarstwa. Mają one zastosowanie w uzupełnieniu do ogólnych konkluzji dotyczących BAT podanych w sekcji 1.

8.1. Efektywność energetyczna

Ogólne techniki zwiększania efektywności energetycznej podano w sekcji 1.3 niniejszych konkluzji dotyczących BAT. W poniższej tabeli przedstawiono wskaźnikowy poziom efektywności środowiskowej.

Tabela 14

Wskaźnikowy poziom efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego zużycia energii

Jednostka	Określone zużycie energii (średnia roczna)
MWh/t produktów	0,05–0,13

8.2. Emisje do powietrza

BAT 28. Aby ograniczyć zorganizowane emisje pyłu do powietrza, w ramach BAT należy stosować filtr workowy.

Opis

Zob. sekcja 14.2.

Tabela 15

Poziom emisji powiązany z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL) w odniesieniu do zorganizowanych emisji pyłu do powietrza z młynarstwa

Parametr	Jednostka	BAT-AEL (średnia w okresie pobierania próbek)
Pył	mg/Nm ³	< 2–5

Powiązany monitoring opisano w BAT 5.

9. KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT W ODNIESIENIU DO PRZETWÓRSTWA MIĘSNEGO

Konkluzje dotyczące BAT przedstawione w niniejszej sekcji mają zastosowanie do przetwórstwa mięsnego. Mają one zastosowanie w uzupełnieniu do ogólnych konkluzji dotyczących BAT podanych w sekcji 1.

9.1. Efektywność energetyczna

Ogólne techniki zwiększania efektywności energetycznej podano w sekcji 1.3 niniejszych konkluzji dotyczących BAT. W poniższej tabeli przedstawiono wskaźnikowy poziom efektywności środowiskowej.

Tabela 16

Wskaźnikowy poziom efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego zużycia energii

Jednostka	Określone zużycie energii (średnia roczna)
MWh/t surowców	0,25–2,6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Określony poziom zużycia energii nie ma zastosowania do produkcji gotowych posiłków i zup.

⁽²⁾ Górna granica przedziału może nie mieć zastosowania w przypadku wysokiego odsetka produktów poddanych obróbce termicznej.

9.2. Zużycie wody i przepływ zrzutów ścieków

Ogólne techniki ograniczania zużycia wody i ilości przepływu zrzutów ścieków przedstawiono w sekcji 1.4 niniejszych konkluzji dotyczących BAT. W poniższej tabeli przedstawiono wskaźnikowy poziom efektywności środowiskowej.

Tabela 17

Wskaźnikowy poziom efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego przepływu zrzutów ścieków

Jednostka	Określony przepływ zrzutów ścieków (średnia roczna)
m ³ /t surowców	1,5–8,0 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Poziom określonego przepływu zrzutów ścieków nie ma zastosowania do procesów wykorzystujących bezpośrednie chłodzenie wodą oraz do produkcji gotowych posiłków i zup.

9.3. Emisje do powietrza

BAT 29. Aby ograniczyć zorganizowane emisje związków organicznych do powietrza z wędzenia mięsa, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację.

Technika		Opis
a	Adsorpcja	Związki organiczne są usuwane ze strumienia gazów odlotowych przez retencję na powierzchni stałej (zazwyczaj węgiel aktywny).
b	Utlenianie termiczne	Zob. sekcja 14.2.
c	Płuczka gazowa mokra	Zob. sekcja 14.2. Elektrofiltr jest powszechnie stosowany na etapie wstępnej obróbki.
d	Stosowanie oczyszczonego dymu	Dym generowany z oczyszczonych początkowych koncentratów dymnych jest wykorzystywany do wędzenia produktu w komorze wędzarniczej.

Tabela 18

Poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL) w odniesieniu do zorganizowanych emisji całkowitych LZO do powietrza z komory wędzarniczej

Parametr	Jednostka	BAT-AEL (średnia w okresie pobierania próbek)
Całkowite LZO	mg/Nm ³	3–50 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Dolna granica przedziału jest zazwyczaj osiągana przy zastosowaniu adsorpcji lub utleniania termicznego.

⁽²⁾ BAT-AEL nie ma zastosowania, gdy obciążenie emisyjne całkowitych LZO nie osiąga poziomu 500 g/h.

Powiązany monitoring opisano w BAT 5.

10. KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT W ODNIESIENIU DO PRZETWARZANIA NASION OLEISTYCH I RAFINACJI OLEJU ROŚLINNEGO

Konkluzje dotyczące BAT przedstawione w niniejszej sekcji mają zastosowanie do przetwarzania nasion oleistych i rafinacji oleju roślinnego. Mają one zastosowanie w uzupełnieniu do ogólnych konkluzji dotyczących BAT podanych w sekcji 1.

10.1. Efektywność energetyczna

BAT 30. Aby zwiększyć efektywność energetyczną, w ramach BAT należy stosować odpowiednią kombinację technik określonych w BAT 6 i wytworzyć próżnię pomocniczą.

Opis

Do wytworzenia próżni pomocniczej stosowanej do osuszania oleju, jego odgazowania lub minimalizacji jego utleniania wykorzystuje się pompy, wtryskiwacze pary itp. Próżnia ta zmniejsza ilość energii cieplnej potrzebnej do tych etapów procesu.

Tabela 19

Wskaźnikowe poziomy efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego zużycia energii

Szczegółowy proces	Jednostka	Określone zużycie energii (średnia roczna)
Zintegrowane tłoczenie i rafinacja nasion rzepaku i/ lub słonecznika	MWh/t wyprodukowanego oleju	0,45–1,05
Zintegrowane tłoczenie i rafinacja nasion soi		0,65–1,65
Oddzielna instalacja rafinacyjna		0,1–0,45

10.2. Zużycie wody i przepływ zrzutów ścieków

Ogólne techniki ograniczania zużycia wody i ilości przepływu zrzutów ścieków przedstawiono w sekcji 1.4 niniejszych konkluzji dotyczących BAT. W poniższej tabeli przedstawiono wskaźnikowe poziomy efektywności środowiskowej.

Tabela 20

Wskaźnikowe poziomy efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego przepływu zrzutów ścieków

Szczegółowy proces	Jednostka	Określony przepływ zrzutów ścieków (średnia roczna)
Zintegrowane tłoczenie i rafinacja nasion rzepaku i/ lub słonecznika	m ³ /t wyprodukowanego oleju	0,15–0,75
Zintegrowane tłoczenie i rafinacja nasion soi		0,8–1,9
Oddzielna instalacja rafinacyjna		0,15–0,9

10.3. Emisje do powietrza

BAT 31. Aby ograniczyć zorganizowane emisje pyłu do powietrza, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację.

Technika	Opis	Zastosowanie
a	Filtr workowy	Może nie mieć zastosowania do redukcji emisji lepkiego pyłu. Zastosowanie ogólne.
b	Cyklon	
c	Płuczka gazowa mokra	

Tabela 21

Poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AEL) w odniesieniu do zorganizowanych emisji pyłu do powietrza pochodzących z przetwarzania i przygotowywania nasion, jak również suszenia i schładzania mączki

Parametr	Jednostka	BAT-AEL (średnia w okresie pobierania próbek)	
		Nowe zespoły urządzeń	Istniejące zespoły urządzeń
Pył	mg/Nm ³	< 2–5 ⁽¹⁾	< 2–10 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Górna granica zakresu dla suszenia i chłodzenia mączki wynosi 20 mg/Nm³.

Powiązany monitoring opisano w BAT 5.

10.4. Straty heksanu

BAT 32. Aby ograniczyć straty heksanu wynikające z przetwarzania i rafinacji nasion oleistych, w ramach BAT należy stosować wszystkie poniższe techniki.

Technika		Opis
a	Przepływ przeciwpłdowy mączki i pary w urządzeniu grzewczym do usuwania rozpuszczalnika	Heksan jest usuwany z mączki zawierającej heksan w urządzeniu grzewczym do usuwania rozpuszczalnika, z wykorzystaniem przepływu przeciwpłdowego pary i mączki.
b	Odparowywanie z mieszaniny oleju/heksanu	Heksan zostaje usunięty z mieszaniny olejów/heksanu za pomocą wyparek. Parę z urządzenia grzewczego do usuwania rozpuszczalnika (mieszanina pary wodnej/heksanu) wykorzystuje się, aby dostarczyć energię cieplną w trakcie pierwszego etapu odparowania.
c	Kondensacja w połączeniu z mokrą płuczką wykorzystującą olej mineralny	Pary heksanu są schładzane poniżej punktu rosy w taki sposób, że ulegają kondensacji. Nieskondensowany heksan jest absorbowany w płuczce z wykorzystaniem oleju mineralnego jako ciecz myjąca w celu późniejszego odzysku.
d	Separacja grawitacyjna faz wraz z destylacją	Nierozpuszczony heksan jest oddzielany od fazy wodnej za pomocą separatora grawitacyjnego faz. Wszelkie pozostałości heksanu są usuwane w procesie destylacji poprzez ogrzewanie fazy wodnej do ok. 80–95 °C.

Tabela 22

Poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AEL) dla strat heksanu w procesach przetwarzania nasion oleistych i rafinacji oleju

Parametr	Rodzaj przetwarzanych nasion lub ziaren	Jednostka	BAT-AEL (średnia roczna)
Straty heksanu	Ziarna soi	kg/t przetworzonych nasion lub ziaren	0,3–0,55
	Nasiona rzepaku i słonecznika		0,2–0,7

11. KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT W ODNIESIENIU DO NAPOJÓW BEZALKOHOLOWYCH I NEKTARU/SOKU Z PRZETWORZONYCH OWOCÓW I WARZYW

Konkluzje dotyczące BAT przedstawione w niniejszej sekcji mają zastosowanie do napojów bezalkoholowych i nektaru/soku z przetworzonych owoców i warzyw. Mają one zastosowanie w uzupełnieniu do ogólnych konkluzji dotyczących BAT podanych w sekcji 1.

11.1. Efektywność energetyczna

BAT 33. Aby zwiększyć efektywność energetyczną, w ramach BAT należy stosować odpowiednią kombinację technik określonych w BAT 6 oraz technik określonych poniżej.

Technika		Opis	Zastosowanie
a	Pojedynczy pasteryzator do produkcji nektaru/soku	Wykorzystanie jednego pasteryzatora zarówno do soku, jak i do pulpy, zamiast stosowania dwóch oddzielnych pasteryzatorów.	Może nie mieć zastosowania ze względu na wielkość części pulpy.
b	Hydrauliczny system transportu cukru	Transport cukru na potrzeby procesu produkcji odbywa się z wykorzystaniem wody. W związku z tym, że część cukru jest już rozpuszczona podczas transportu, na potrzeby procesu rozpuszczania cukru potrzebna jest mniejsza ilość energii.	Zastosowanie ogólne.
c	Energooszczędny homogenizator do produkcji nektaru/soku	Zob. BAT 21b.	

Tabela 23

Wskaźnikowy poziom efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego zużycia energii

Jednostka	Określone zużycie energii (średnia roczna)
MWh/hl produktów	0,01–0,035

11.2. Zużycie wody i przepływ zrzutów ścieków

Ogólne techniki ograniczania zużycia wody i ilości przepływu zrzutów ścieków przedstawiono w sekcji 1.4 niniejszych konkluzji dotyczących BAT. W poniższej tabeli przedstawiono wskaźnikowy poziom efektywności środowiskowej.

Tabela 24

Wskaźnikowy poziom efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego przepływu zrzutów ścieków

Jednostka	Określony przepływ zrzutów ścieków (średnia roczna)
m ³ /hl produktów	0,08–0,20

12. KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT W ODNIESIENIU DO PRODUKCJI SKROBI

Konkluzje dotyczące BAT przedstawione w niniejszej sekcji odnoszą się do produkcji skrobi. Mają one zastosowanie w uzupełnieniu do ogólnych konkluzji dotyczących BAT podanych w sekcji 1.

12.1. Efektywność energetyczna

Ogólne techniki zwiększania efektywności energetycznej podano w sekcji 1.3 niniejszych konkluzji dotyczących BAT. W poniższej tabeli przedstawiono wskaźnikowe poziomy efektywności środowiskowej.

Tabela 25

Wskaźnikowe poziomy efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego zużycia energii

Szczegółowy proces	Jednostka	Określone zużycie energii (średnia roczna)
Przetwarzanie ziemniaków wyłącznie w celu produkcji skrobi rodzimej	MWh/t surowców ⁽¹⁾	0,08–0,14
Przetwarzanie kukurydzy lub pszenicy do produkcji skrobi rodzimej w połączeniu ze skrobią modyfikowaną lub hydrolizowaną		0,65–1,25 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Ilość surowców odnosi się do masy brutto w tonach.
⁽²⁾ Określony poziom zużycia energii nie ma zastosowania do produkcji polioli.

12.2. Zużycie wody i przepływ zrzutów ścieków

Ogólne techniki ograniczania zużycia wody i ilości przepływu zrzutów ścieków przedstawiono w sekcji 1.4 niniejszych konkluzji dotyczących BAT. W poniższej tabeli przedstawiono wskaźnikowe poziomy efektywności środowiskowej.

Tabela 26

Wskaźnikowe poziomy efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego przepływu zrzutów ścieków

Szczegółowy proces	Jednostka	Określony przepływ zrzutów ścieków (średnia roczna)
Przetwarzanie ziemniaków wyłącznie w celu produkcji skrobi rodzimej	m ³ /t surowców ⁽¹⁾	0,4–1,15
Przetwarzanie kukurydzy lub pszenicy do produkcji skrobi rodzimej w połączeniu ze skrobią modyfikowaną lub hydrolizowaną		1,1–3,9 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Ilość surowców odnosi się do masy brutto w tonach.

⁽²⁾ Poziom określonego przepływu zrzutów ścieków nie ma zastosowania do produkcji polioli.

12.3. Emisje do powietrza

BAT 34. Aby ograniczyć zorganizowane emisje pyłu do powietrza z suszenia skrobi, białka i włókna pokarmowego, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację.

Technika		Opis	Zastosowanie
a	Filtr workowy	Zob. sekcja 14.2.	Może nie mieć zastosowania do redukcji emisji lepkiego pyłu.
b	Cyklon		Zastosowanie ogólne.
c	Płuczka gazowa mokra		

Tabela 27

Poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AEL) w odniesieniu do zorganizowanych emisji pyłu do powietrza z suszenia skrobi, białka i włókna pokarmowego

Parametr	Jednostka	BAT-AEL (średnia w okresie pobierania próbek)	
		Nowe zespoły urządzeń	Istniejące zespoły urządzeń
Pył	mg/Nm ³	< 2–5 ⁽¹⁾	< 2–10 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ W przypadku, gdy filtr workowy nie ma zastosowania, górna granica zakresu wynosi 20 mg/Nm³.

Powiązany monitoring opisano w BAT 5.

13. KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT W ODNIESIENIU DO PRODUKCJI CUKRU

Konkluzje dotyczące BAT przedstawione w niniejszej sekcji mają zastosowanie do produkcji cukru. Mają one zastosowanie w uzupełnieniu do ogólnych konkluzji dotyczących BAT podanych w sekcji 1.

13.1. Efektywność energetyczna

BAT 35. Aby zwiększyć efektywność energetyczną, w ramach BAT należy stosować odpowiednią kombinację technik określonych w BAT 6 i jedną z poniższych technik lub ich kombinację.

Technika		Opis	Zastosowanie
a	Wyciskanie wysłodków buraczanych	Masa wysłodków buraczanych jest prasowana do zawartości suchej masy zwykle 25–32 %.	Zastosowanie ogólne.
b	Suszenie pośrednie (suszenie parą) wysłodków buraczanych	Suszenie wysłodków buraczanych przy użyciu pary przegrzanej.	Może nie mieć zastosowania do istniejących zespołów urządzeń ze względu na konieczność całkowitej przebudowy instalacji energetycznych.
c	Suszenie wysłodków buraczanych przy wykorzystaniu energii słonecznej	Wykorzystanie energii słonecznej do suszenia wysłodków buraczanych.	Może nie mieć zastosowania ze względu na lokalne warunki klimatyczne lub brak miejsca.
d	Recykling gorących gazów	Recykling gorących gazów (np. gazów odlotowych z suszarni, kotłów lub elektrociepłowni).	Zastosowanie ogólne.
e	Niskotemperaturowe suszenie (wstępne) wysłodków buraczanych	Bezpośrednie suszenie (wstępne) wysłodków buraczanych z zastosowaniem gazu suchego, np. powietrza lub gorącego gazu.	

Tabela 28

Wskaźnikowy poziom efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego zużycia energii

Szczegółowy proces	Jednostka	Określone zużycie energii (średnia roczna)
Przetwarzanie buraków cukrowych	MWh/t buraków	0,15–0,40 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Górna granica zakresu może obejmować zużycie energii w piecach do wypalania wapna i suszarniach.

13.2. Zużycie wody i przepływ zrzutów ścieków

Ogólne techniki ograniczania zużycia wody i ilości przepływu zrzutów ścieków przedstawiono w sekcji 1.4 niniejszych konkluzji dotyczących BAT. W poniższej tabeli przedstawiono wskaźnikowy poziom efektywności środowiskowej.

Tabela 29

Wskaźnikowy poziom efektywności środowiskowej w odniesieniu do określonego przepływu zrzutów ścieków

Szczegółowy proces	Jednostka	Określony przepływ zrzutów ścieków (średnia roczna)
Przetwarzanie buraków cukrowych	m ³ /t buraków	0,5–1,0

13.3. Emisje do powietrza

BAT 36. Aby zapobiec zorganizowanym emisjom pyłu do powietrza pochodzącym z suszenia wysłodków buraczanych lub je ograniczyć, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację.

Technika		Opis	Zastosowanie
a	Użycie paliw gazowych	Zob. sekcja 14.2.	Może nie mieć zastosowania ze względu na ograniczenia związane z dostępnością paliw gazowych.
b	Cyklon		Zastosowanie ogólne.
c	Płuczka gazowa mokra		
d	Suszenie pośrednie (suszenie parą) wysłodków buraczanych	Zob. BAT 35b.	Może nie mieć zastosowania do istniejących zespołów urządzeń ze względu na konieczność całkowitej przebudowy instalacji energetycznych.
e	Suszenie wysłodków buraczanych przy wykorzystaniu energii słonecznej	Zob. BAT 35c.	Może nie mieć zastosowania ze względu na lokalne warunki klimatyczne lub brak miejsca.
f	Niskotemperaturowe suszenie (wstępne) wysłodków buraczanych	Zob. BAT 35e.	Zastosowanie ogólne.

Tabela 30

Poziom emisji powiązany z BAT (BAT-AEL) w odniesieniu do zorganizowanych emisji pyłu do powietrza z suszenia wysłodków buraczanych w przypadku suszenia wysokotemperaturowego (powyżej 500 °C)

Parametr	Jednostka	BAT-AEL (średnia w okresie pobierania próbek)	Referencyjny poziom tlenu (O _R)	Stan gazu odniesienia
Pył	mg/Nm ³	5–100	16 % obj.	Brak korekty w odniesieniu do zawartości wody

Powiązany monitoring opisano w BAT 5.

BAT 37. Aby ograniczyć zorganizowane emisje SO_x do powietrza z wysokotemperaturowego suszenia wysłodków buraczanych (ponad 500 °C), w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację.

Technika		Opis	Zastosowanie
a	Wykorzystanie gazu ziemnego	—	Może nie mieć zastosowania ze względu na ograniczenia związane z dostępnością gazu ziemnego.
b	Płuczka gazowa mokra	Zob. sekcja 14.2.	Zastosowanie ogólne.
c	Wykorzystanie paliw o niskiej zawartości siarki	—	Ma zastosowanie tylko w przypadku, gdy gaz ziemny jest niedostępny.

Tabela 31

Poziom emisji powiązany z BAT (BAT-AEL) w odniesieniu do zorganizowanych emisji SO_x do powietrza z suszenia wysłodków buraczanych w przypadku suszenia wysokotemperaturowego (powyżej 500 °C), gdy nie stosuje się gazu ziemnego

Parametr	Jednostka	BAT-AEL (średnia z okresu pobierania próbek) ⁽¹⁾	Referencyjny poziom tlenu (O _R)	Stan gazu odniesienia
SO _x	mg/Nm ³	30–100	16 % obj.	Brak korekty w odniesieniu do zawartości wody

⁽¹⁾ Oczekuje się, że przy stosowaniu wyłącznie biomasy jako paliwa poziomy emisji będą znajdowały się przy dolnej granicy zakresu.

Powiązany monitoring opisano w BAT 5.

14. OPIS TECHNIK

14.1. Emisje do wody

Technika	Opis
Proces osadu czynnego	Proces, podczas którego mikroorganizmy są utrzymywane w stanie zawieszonym w ściekach i cała mieszanina jest mechanicznie napowietrzana. Mieszanina osadu czynnego zostaje odprowadzona do separatora, z którego osad zostaje zawrócony do komory napowietrzania.
Laguna aerobowa	Płytkie zagłębienie w ziemi do biologicznego oczyszczania ścieków. Zawartość zagłębienia jest okresowo mieszana, aby umożliwić tlenowi przeniknięcie do cieczy poprzez dyfuzję atmosferyczną.
Beztlenowy proces kontaktowy	Proces beztlenowy, w trakcie którego ścieki mieszane są z osadem poddanym recyklingowi, a następnie poddawane fermentacji w uszczelnionym reaktorze. Mieszanina wody/szlamu jest oddzielana na zewnątrz.
Strącanie	Przekształcenie rozpuszczonych substancji zanieczyszczających w nierozpuszczalne związki poprzez dodawanie chemicznych środków strącających. Powstałe trudno rozpuszczalne związki stałe są następnie oddzielane metodami sedymentacji, flotacji lub filtracji. Wielowartościowe jony metali (np. wapnia, glinu, żelaza) wykorzystuje się do strącania fosforu.
Koagulacja i flokulacja	Koagulację i flokulację wykorzystuje się do oddzielenia zawiesin ze ścieków i są one często realizowane jako kolejne etapy. Koagulacja polega na dodaniu koagulantów o ładunkach przeciwnych od zawiesin. Flokulacja polega na dodaniu polimerów, aby kolizje mikrokłaczek powodowały ich łączenie się w większe kłaczki.
Wyrównywanie	Równoważenie przepływów i ładunków zanieczyszczeń przy użyciu zbiorników lub innych technik zarządzania.
Proces wysokoefektywnego biologicznego usuwania fosforu	Połączenie procesów oczyszczania tlenowego i beztlenowego w celu selektywnego wzbogacenia mikroorganizmów kumulujących polifosforany w środowisku bakteryjnym w osadzie czynnym. Mikroorganizmy te pochłaniają więcej fosforu, niż jest to wymagane do prawidłowego wzrostu.
Filtracja	Oddzielenie substancji stałych od ścieków przez przepuszczenie ich przez porowaty materiał filtracyjny, np. filtrowanie przez piasek, mikrofiltracja lub ultrafiltracja.
Flotacja	Oddzielenie cząstek stałych lub ciekłych od ścieków przez przyłączanie ich do drobnych pęcherzyków gazu, zwykle powietrza. Pływające cząstki gromadzą się na powierzchni wody i są zbierane przez zgarniacze.
Bioreaktor membranowy	Połączenie oczyszczania osadem czynnym z filtracją membranową. Stosuje się dwa warianty: a) recyrkulację zewnętrzną między zbiornikiem osadu czynnego i modułem membranowym; oraz b) zanurzenie modułu membranowego w zbiorniku napowietrzanego osadu czynnego, przy czym odpływające ścieki są filtrowane na włóknach membranowych, a biomasa pozostaje w zbiorniku.
Neutralizacja	Doprowadzenie pH ścieków do neutralnego poziomu (około 7) w wyniku dodania substancji chemicznych. W celu zwiększenia pH zazwyczaj stosuje się wodorotlenek sodu (NaOH) lub wodorotlenek wapnia (Ca(OH) ₂), natomiast w celu obniżenia poziomu pH stosuje się zwykle kwas siarkowy (H ₂ SO ₄), kwas chlorowodorowy (HCl) lub dwutlenek węgla (CO ₂). Podczas neutralizacji może nastąpić strącanie niektórych zanieczyszczeń.
Nitryfikacja lub denitryfikacja	Dwustopniowy proces, który zwykle wchodzi w skład procesów stosowanych w biologicznych oczyszczalniach ścieków. Pierwszym krokiem jest tlenowa nitryfikacja, w której mikroorganizmy utleniają amon (NH ₄ ⁺) do azotynu w formie pośredniej (NO ₂ ⁻), który jest następnie utleniany do azotanu (NO ₃ ⁻). Na kolejnym etapie beztlenowej denitryfikacji mikroorganizmy chemicznie redukują azotan do azotu.

Technika	Opis
Częściowa nitryfikacja – bez-tlenowe utlenianie amonu	Proces biologiczny, podczas którego dochodzi do przekształcenia amonu i azotynu w azot gazowy w warunkach beztlenowych. W przypadku oczyszczania ścieków bez-tlenowe utlenianie amonu poprzedza częściowa nitryfikacja (nitrytacja), w trakcie której około połowa amonu (NH_4^+) ulega przekształceniu w azotyny (NO_2^-).
Odzysk fosforu w postaci struwitu	Fosfor odzyskuje się przez strącanie do postaci struwitu (fosforanu amonowo-magnezowego).
Sedymentacja	Oddzielenie cząstek stałych przez osadzanie grawitacyjne.
Proces oczyszczania z zastosowaniem reaktora beztlenowego ze złożem zawieszonym (UASB)	Proces beztlenowy, w którym ścieki wprowadza się na dno reaktora, z którego przepływają one w górę poprzez koc szlamowy składający się z granulek lub cząstek wytworzonych biologicznie. Etap oczyszczania ścieków przechodzi do komory osadniczej, w której dochodzi do oddzielenia zawartości substancji stałych; gazy są zbierane w kopułach w górnej części reaktora.

14.2. Emisje do powietrza

Technika	Opis
Filtr workowy	Filtry workowe, często określane jako filtry tkaninowe, wykonuje się z porowatej plecionej lub filcowej tkaniny, przez którą przechodzą gazy w celu usunięcia cząstek. Zastosowanie filtra workowego wiąże się z koniecznością doboru tkaniny, która będzie odpowiadała cechom charakterystycznym gazów odlotowych i maksymalnej temperaturze pracy.
Cyklon	System kontroli pyłów oparty na sile odśrodkowej, w którym cięższe cząstki oddziela się od gazu nośnego.
Obróbka z wykorzystaniem zimnej plazmy	Technika redukcji emisji oparta na tworzeniu plazmy (tj. gazu zjonizowanego składającego się z jonów dodatnich i wolnych elektronów, w proporcjach skutkujących w większym lub mniejszym stopniu brakiem ogólnego ładunku elektrycznego) w gazie odlotowym w drodze zastosowania silnego pola elektrycznego. Plazma powoduje utlenienie związków organicznych i nieorganicznych.
Utlenianie termiczne	Utlenianie gazów palnych i substancji zapachowych w strumieniu gazów odlotowych poprzez podgrzewanie mieszanki zanieczyszczeń z powietrzem lub tlenem do temperatury wyższej niż temperatura samozapłonu w komorze spalania oraz poprzez utrzymywanie wysokiej temperatury spalania wystarczająco długo, aby zakończyć proces spalania, uzyskując dwutlenek węgla i wodę.
Użycie paliw gazowych	Przejęcie ze spalania paliwa stałego (np. węgla) na spalanie paliwa gazowego (np. gazu ziemnego, biogazu), które jest mniej szkodliwe pod względem emisji (np. niska zawartość siarki, niska zawartość popiołu lub lepsza jakość popiołu).
Płuczka gazowa mokra	Usunięcie zanieczyszczeń w formie gazu lub cząstek stałych ze strumienia gazu przez przeniesienie masy do płynnego rozpuszczalnika, którym często jest woda lub roztwór wodny. Technika ta może obejmować reakcję chemiczną (np. w płuczce gazowej lub alkalicznej). W niektórych przypadkach istnieje możliwość odzyskania związków z rozpuszczalnika.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/2032

z dnia 26 listopada 2019 r.

ustanawiająca środki zapobiegające wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się na jej terytorium *Fusarium circinatum* Nirenberg & O'Donnell (dawniej *Gibberella circinata*) oraz uchylająca decyzję 2007/433/WE

(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 8359)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3 zdanie trzecie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2007/433/WE ⁽²⁾ ustanowiono tymczasowe środki nadzwyczajne zapobiegające wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się na jej terytorium organizmu *Gibberella circinata* Nirenberg & O'Donnell 1998.
- (2) *Gibberella circinata* Nirenberg & O'Donnell 1998 i *Fusarium circinatum* Nirenberg & O'Donnell 1998 są to dwie nazwy nadawane temu samemu pleomorficznemu grzybowi, oznaczające, odpowiednio, teleomorficzne (płciowe) i anamorficzne (bezpłciowe) stadium rozwoju tego samego organizmu. Zgodnie z osiągniętym ostatnio konsensusem naukowym ⁽³⁾ w celu scharakteryzowania organizmu, o którym mowa, należy od 2013 r. używać nazwy „*Fusarium circinatum* Nirenberg & O'Donnell 1998”.
- (3) *Fusarium circinatum* Nirenberg & O'Donnell 1998 („określony organizm”) jest od marca 2019 r. ⁽⁴⁾ wymieniony w części A sekcja II w załączniku I do dyrektywy 2000/29/WE.
- (4) Określony organizm jest obecny w Portugalii i Hiszpanii i występuje głównie w szkółkach i lasach, lecz również w prywatnych ogrodach. Wspomniane państwa członkowskie przyjęły krajowe środki dotyczące kontroli i zwalczania tego organizmu, aby zapobiec dalszemu jego wprowadzaniu na ich terytoria i rozprzestrzenianiu się na nich.
- (5) W 2010 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) opublikował opinię w sprawie oceny ryzyka, jakie stwarza *Fusarium circinatum* dla terytorium Unii, oraz oceny wariantów zarządzania ryzykiem ⁽⁵⁾.
- (6) Określony organizm towarzyszy głównie roślinom należącym do rodzaju *Pinus* i do gatunku *Pseudotsuga menziesii* („określone rośliny”).
- (7) W świetle wyników corocznych badań przedkładanych przez państwa członkowskie na podstawie decyzji 2007/433/WE oraz opinii naukowej wydanej przez EFSA stwierdza się, że określony organizm jest już obecny na niektórych częściach terytorium Unii. Wydaje się jednak również, że obszar obecnie porażony jest znacznie mniejszy niż obszar zagrożony, zważywszy, między innymi, na dane ekoklimatyczne, umiejscowienie potencjalnych żywicieli i bardzo wysokie prawdopodobieństwo zdomowienia się określonego organizmu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2007/433/WE z dnia 18 czerwca 2007 r. w sprawie tymczasowych środków nadzwyczajnych zapobiegających wprowadzaniu do Wspólnoty i rozprzestrzenianiu się we Wspólnocie *Gibberella circinata* Nirenberg & O'Donnell (Dz.U. L 161 z 22.6.2007, s. 66).

⁽³⁾ Turland, N. J. i in. (red.) 2018: „International Code of Nomenclature for algae, fungi, and plants (Shenzhen Code) adopted by the Nineteenth International Botanical Congress Shenzhen, China, July 2017” (Międzynarodowy kodeks nomenklatury botanicznej alg, grzybów i roślin („Kodeks z Shenzhen”), przyjęty przez dziewiętnasty międzynarodowy kongres botaniczny w Shenzhen w Chinach w lipcu 2017 r.). Regnum Vegetabile 159. Glashütten: Koeltz Botanical Books. DOI <https://doi.org/10.12705/Code.2018>.

⁽⁴⁾ Dyrektywa wykonawcza Komisji (UE) 2019/523 z dnia 21 marca 2019 r. zmieniająca załączniki I–V do dyrektywy Rady 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz.U. L 86 z 28.3.2019, s. 41).

⁽⁵⁾ Panel EFSA ds. zdrowia roślin: „Risk assessment of *Gibberella circinata* for the EU territory and identification and evaluation of risk management options” (Ocena ryzyka stwarzanego przez *Gibberella circinata* dla terytorium UE oraz określenie i ocena wariantów zarządzania ryzykiem). Dziennik EFSA 2010; 8(6):1620. doi: 10.2903/j.efsa.2010.1620.

- (8) Należy zatem zaktualizować środki przeciwko określonemu organizmowi. Środki powinny zapewniać szybkie wykrycie określonego organizmu na terytorium Unii i jego zwalczanie w przypadku obecności na terytorium Unii oraz obejmować wymogi dotyczące przemieszczania w obrębie Unii, poza wyznaczonymi obszarami, roślin (w tym nasion i szyszek zawierających nasiona, przeznaczonych do sadzenia), określonych postaci drewna i drewnianych materiałów opakowaniowych. Środki te są niezbędne do zapewnienia aktywnego podejścia przeciwdziałającego zadowoleniu się i rozprzestrzenieniu określonego organizmu w Unii.
- (9) Rozmieszczenie określonego organizmu na całym świecie nie jest precyzyjnie określone. Jednakże zgodnie z dostępnymi informacjami występowania tego organizmu nie stwierdzono w europejskich państwach trzecich. Ponadto z doświadczenia wynika, że określony organizm nie został wprowadzony do Unii w wyniku handlu określonymi roślinami (w tym nasionami i szyszkami zawierającymi nasiona, przeznaczonymi do sadzenia), drewnem, oddzielną korą i drewnianymi materiałami opakowaniowymi pochodzącymi z tych państw.
- (10) Należy zatem przyjąć środki dotyczące wprowadzania do Unii określonych roślin (w tym nasion i szyszek zawierających nasiona, przeznaczonych do sadzenia), drewna, oddzielonej kory i drewnianych materiałów opakowaniowych pochodzących jedynie z pozazuropejskich państw trzecich. Takie środki powinny obejmować świadectwo fitosanitarne, jak również kontrole urzędowe przy wprowadzaniu tych towarów. Środki te powinny również dotyczyć określonych postaci drewna drzew iglastych (*Pinales*) i drewnianych materiałów opakowaniowych, ponieważ mogą one być żywicielami określonego organizmu.
- (11) Ze względu na pewność prawa należy uchylić decyzję 2007/433/WE.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „określony organizm” oznacza *Fusarium circinatum* Nirenberg & O'Donnell 1998;
- 2) „określone rośliny” oznaczają rośliny należące do rodzaju *Pinus* L. i gatunku *Pseudotsuga menziesii* (Mirbel) Franco;
- 3) „miejsce produkcji” oznacza:
 - a) każdy teren lub zespół pól eksploatowany jako jedna jednostka produkcyjna lub uprawowa; lub
 - b) stanowisko leśne wyznaczone do produkcji lub zbioru nasion określonych roślin;
- 4) „drewniane materiały opakowaniowe” oznaczają drewniane materiały opakowaniowe w postaci skrzyń, pudeł, klatek, beczek oraz podobnych opakowań, palet, skrzyń paletowych i innych platform załadunkowych, nadstawek do palet płaskich i drewna sztauerskiego, niezależnie od tego, czy są one faktycznie wykorzystywane w transporcie wszelkiego rodzaju przedmiotów, z wyjątkiem drewna surowego o grubości 6 mm lub mniejszej, drewna przetworzonego uzyskanego przy pomocy kleju, wysokiej temperatury i ciśnienia lub przy pomocy ich dowolnej kombinacji oraz drewna sztauerskiego używanego do zabezpieczenia przesyłek drewna, zbudowanego z drewna tego samego typu i tej samej jakości co drewno w przesyłce i spełniającego te same unijne wymogi fitosanitarne co drewno w przesyłce.

Artykuł 2

Działania podejmowane w przypadku wykrycia lub podejrzenia obecności określonego organizmu

1. Każdy, kto podejrzewa obecność określonego organizmu lub stwierdzi taką obecność, niezwłocznie powiadamia odpowiedzialny organ urzędowy i przekazuje mu wszelkie istotne informacje dotyczące obecności lub podejrzenia obecności określonego organizmu.
2. Odpowiedzialny organ urzędowy bezzwłocznie oficjalnie rejestruje takie informacje.

3. W przypadku gdy odpowiedzialny organ urzędowy został powiadomiony o obecności lub podejrzeniu obecności określonego organizmu, wprowadza on wszelkie niezbędne środki w celu potwierdzenia tej obecności lub podejrzenia obecności.

4. Państwa członkowskie zapewniają, by każda osoba, pod której kontrolą znajdują się rośliny, produkty roślinne, drewno określonych roślin lub drewno drzew iglastych (*Pinales*), które mogą być zakażone określonym organizmem, została niezwłocznie powiadomiona o obecności lub podejrzeniu obecności określonego organizmu oraz o środkach, które należy wprowadzić.

Artykuł 3

Badania dotyczące obecności określonego organizmu na terytorium państw członkowskich

1. Państwa członkowskie przeprowadzają coroczne badania dotyczące obecności określonego organizmu na swoim terytorium. Przeprowadzanie tych badań nie jest wymagane, jeżeli jednoznacznie stwierdzono, że określony organizm nie może się zadomowić lub rozprzestrzenić w danym państwie członkowskim z uwagi na jego warunki ekoklimatyczne lub brak gatunków żywicielskich.

2. Wspomniane badania muszą spełniać następujące warunki:

- a) są przeprowadzane przez odpowiedzialny organ urzędowy lub pod nadzorem urzędowym odpowiedzialnego organu urzędowego;
- b) obejmują one ocenę wizualną oraz, w przypadku jakiegokolwiek podejrzenia zakażenia określonym organizmem, pobranie próbek i przeprowadzenie testów;
- c) opierają się na rzetelnych podstawach naukowych i technicznych oraz są prowadzone w odpowiednich okresach roku, jeżeli chodzi o możliwość wykrycia określonego organizmu za pomocą kontroli wzrokowej, pobrania próbek i przeprowadzenia badań.

Artykuł 4

Ustanowienie obszarów wyznaczonych

1. Jeżeli obecność określonego organizmu zostanie potwierdzona, dane państwo członkowskie bez zwłoki wyznacza obszar zgodnie z ust. 2.

2. Obszar wyznaczony składa się:

- a) ze strefy porażonej, w której potwierdzono obecność określonego organizmu i która obejmuje wszystkie rośliny, o których wiadomo, że są zakażone określonym organizmem, lub wykazujące oznaki lub objawy wskazujące na możliwe nim zakażenie, lub też rośliny, które mogły lub mogą być skażone lub zakażone określonym organizmem; oraz
- b) z otaczającej strefę porażoną strefy buforowej, której granica przebiega w odległości co najmniej 1 km od strefy porażonej.

W przypadku gdy kilka stref buforowych częściowo się pokrywa lub jest blisko siebie położonych, określa się szerszy obszar wyznaczony obejmujący odpowiednie obszary wyznaczone oraz obszary pomiędzy nimi.

Dokładne wytyczenie strefy porażonej i strefy buforowej przeprowadza się w oparciu o rzetelne podstawy naukowe, biologię określonego organizmu, stopień porażenia i rozmieszczenie określonych roślin na danym obszarze.

3. Jeżeli obecność określonego organizmu zostanie potwierdzona w strefie buforowej, granice strefy porażonej i strefy buforowej zostają niezwłocznie poddane przeglądowi i odpowiednio zmienione.

4. Jeżeli na podstawie badań, o których mowa w art. 3, przez okres kolejnych dwóch lat nie stwierdzi się obecności określonego organizmu na obszarze wyznaczonym, wyznaczenie to może zostać zniesione. W takich przypadkach dane państwo członkowskie powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o zniesieniu wyznaczenia.

5. Państwa członkowskie odpowiednio dostosowują obszar wyznaczony, jeżeli jest to uzasadnione zmianą odpowiedniego ryzyka fitosanitarnego określonego w ust. 2, 3 i 4. Informację o takim dostosowaniu przekazują one niezwłocznie Komisji i pozostałym państwom członkowskim.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 dane państwo członkowskie może postanowić o nieustanawianiu obszaru wyznaczonego, jeżeli istnieją dowody na to, że obecność określonego organizmu stanowi odosobniony przypadek i że nie doszło do zadomowienia się tego organizmu oraz że rozprzestrzenienie się określonego organizmu nie jest możliwe ze względu na warunki, w jakich określone rośliny, jak też drewno, oddzielona kora lub drewniane materiały opakowaniowe określonych roślin lub drzew iglastych, były uprawiane lub składowane.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, dane państwo członkowskie:

- a) wprowadza natychmiastowe środki w celu zapewnienia szybkiego zwalczania określonego organizmu i wykluczenia możliwości jego rozprzestrzeniania się, jak również w celu zniszczenia wszelkich zakażonych materiałów;
- b) przez co najmniej dwa lata przeprowadza regularne i odpowiednie badania w celu ustalenia, czy – poza roślinami, na których pierwotnie stwierdzono obecność określonego organizmu – zostały zakażone jakiejkolwiek inne rośliny. Badania te przeprowadza się w otaczającej strefę porażoną strefie, której granica przebiega w odległości co najmniej 1 km od strefy porażonej;
- c) wprowadza wszelkie inne środki, które mogą przyczynić się do zwalczania określonego organizmu, z uwzględnieniem Międzynarodowego Standardu dla Środków Fitosanitarnych („ISPM”) nr 9 ⁽⁶⁾ i z zastosowaniem zintegrowanego podejścia zgodnie z zasadami określonymi w standardzie ISPM nr 14 ⁽⁷⁾;
- d) przekazuje Komisji i pozostałym państwom członkowskim uzasadnienie nieustanowienia obszaru wyznaczonego oraz wyniki badań, o których mowa w lit. b), gdy tylko są one dostępne.

Artykuł 5

Środki zwalczania na obszarze wyznaczonym

1. Dane państwo członkowskie stosuje następujące środki na obszarze wyznaczonym:

- a) natychmiast usuwa się wszystkie rośliny, o których wiadomo, że są zakażone określonym organizmem, oraz rośliny wykazujące objawy wskazujące na możliwe nim zakażenie, lub też rośliny, co do których istnieje podejrzenie, że są zakażone tym organizmem;
- b) usuwa się określone rośliny w promieniu 100 m wokół porażonych roślin;
- c) wszelkie inne środki, które mogą przyczynić się do całkowitego zwalczania określonego organizmu, z uwzględnieniem standardu ISPM nr 9 i z zastosowaniem zintegrowanego podejścia zgodnie z zasadami określonymi w standardzie ISPM nr 14.

Do celów akapitu pierwszego lit. a) i b) usunięcie polega na zniszczeniu roślin oraz usunięciu i bezpiecznym pozbyciu się korzeni, na długości co najmniej pierwszych 50 cm od ich korony, i resztek kory.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 określone rośliny, z których pobrano próbki i poddano je testom do celów art. 3 oraz potwierdzono, że rośliny te nie są zakażone określonym organizmem, nie muszą być usuwane.

3. Dane państwo członkowskie przeprowadza odpowiednie dochodzenia w celu zidentyfikowania źródła zakażenia. Śledzi ono związane z danym przypadkiem zakażenia określone rośliny oraz drewno i oddzieloną korę pochodzące z określonych roślin lub z drzew iglastych (*Pinales*), w tym te, które zostały przemieszczone przed ustanowieniem obszaru wyznaczonego. Wyniki tych dochodzeń przekazuje się państwom członkowskim, z których pochodzą dane rośliny, oraz państwom członkowskim, do których rośliny te zostały przemieszczone.

Artykuł 6

Przemieszczanie określonych roślin w Unii

1. Określone rośliny przeznaczone do sadzenia można przemieszczać w obrębie terytorium Unii jedynie wtedy, gdy towarzyszy im paszport roślin.

⁽⁶⁾ ISPM nr 9: Wytyczne odnośnie do programów zwalczania agrofaga. Dostępny pod adresem: <https://www.ippc.int/core-activities/standards-setting/ispm/#614>.

⁽⁷⁾ ISPM nr 14: Zastosowanie zintegrowanych środków w systemowym podejściu do zarządzania ryzykiem związanym z agrofagiem. Dostępny pod adresem: <https://www.ippc.int/core-activities/standards-setting/ispm/#614>.

Paszport roślin dla określonych roślin przeznaczonych do sadzenia wydaje się, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) były uprawiane stale, lub od momentu ich wprowadzenia do Unii, w miejscu produkcji znajdującym się poza obszarem wyznaczonym;
- b) pochodzą z miejsca produkcji, w którym – oraz w otaczającej je okolicy o promieniu co najmniej 1 km – podczas urzędowych corocznych inspekcji w okresie dwóch lat przed ich przemieszczeniem nie zaobserwowano żadnych objawów występowania określonego organizmu, oraz zostały zbadane przed ich przemieszczeniem, na podstawie próbki reprezentatywnej dla każdej partii, i uznano je za wolne od określonego organizmu.

2. Określone rośliny inne niż rośliny przeznaczone do sadzenia można przemieszczać ze strefy porażonej do strefy buforowej oraz z obszaru wyznaczonego na pozostałe terytorium Unii jedynie wtedy, gdy towarzyszy im paszport roślin.

Tenże paszport roślin wydaje się jedynie wtedy, gdy te określone rośliny pochodzą z miejsca produkcji, w którym – oraz w otaczającej je okolicy o promieniu co najmniej 1 km – podczas urzędowych corocznych inspekcji w okresie dwóch lat przed ich przemieszczeniem nie zaobserwowano żadnych objawów występowania określonego organizmu, oraz zostały zbadane przed ich przemieszczeniem, na podstawie próbki reprezentatywnej dla każdej partii, i uznano je za wolne od określonego organizmu.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 paszport roślin nie jest wymagany do celów przemieszczania określonych roślin przeznaczonych do sadzenia do osoby działającej w celach niezwiązanych z jej działalnością handlową, gospodarczą lub zawodową i nabywającej te rośliny na własny użytek.

4. Odstępstwo ustanowione w ust. 3 nie ma jednak zastosowania do przemieszczeń ze strefy porażonej do strefy buforowej oraz z obszaru wyznaczonego na pozostałe terytorium Unii.

Artykuł 7

Przemieszczanie niektórych rodzajów drewna i oddzielonej kory poza obszary wyznaczone

1. Następujące materiały można przemieszczać ze strefy porażonej do strefy buforowej oraz z obszaru wyznaczonego na pozostałe terytorium Unii jedynie wtedy, gdy towarzyszy im paszport roślin:

- a) drewno z określonych roślin inne niż drewniane materiały opakowaniowe;
- b) drewno drzew iglastych (*Pinales*) w postaci wiórów, zrębków, trocin, ścinków, odpadów i zrzyneków uzyskanych w całości lub w części z tych drzew iglastych; oraz
- c) oddzieloną korę drzew iglastych (*Pinales*).

Paszport roślin wydaje się jedynie wtedy, gdy materiały zostały poddane odpowiedniej obróbce termicznej w celu osiągnięcia minimalnej temperatury 56 °C nieprzerwanie przez co najmniej 30 minut w całym przekroju drewna.

2. Drewno, które ma zostać poddane zabiegowi zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, można przemieszczać poza obszar wyznaczony pod następującymi warunkami:

- a) w obrębie obszaru wyznaczonego nie ma odpowiedniego zakładu wykonującego zabiegi;
- b) zabieg przeprowadza się w najbliższym poza obszarem wyznaczonym zakładzie wykonującym zabiegi, w którym można przeprowadzić taki zabieg; oraz
- c) transport odbywa się pod kontrolą urzędową oraz w zamkniętych pojazdach uniemożliwiających wypadnięcie drewna i rozprzestrzenienie się określonego organizmu.

Artykuł 8

Przemieszczanie drewnianych materiałów opakowaniowych poza obszary wyznaczone

Drewno drzew iglastych w postaci drewnianych materiałów opakowaniowych można przemieszczać ze strefy porażonej do strefy buforowej oraz z obszaru wyznaczonego na pozostałe terytorium Unii jedynie wtedy, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) materiały te są wykonane z drewna okorowanego, jak określono w standardzie ISPM nr 15 ⁽⁸⁾;

⁽⁸⁾ ISPM nr 15: Przepisy w sprawie drewnianego materiału opakowaniowego w obrocie międzynarodowym.

- b) materiały te poddaje się jednemu z zatwierdzonych zabiegów określonych w załączniku I do standardu ISPM nr 15;
- c) materiały te są opatrzone oznaczeniem zgodnie z załącznikiem II do standardu ISPM nr 15, wskazującym, że drewniane materiały opakowaniowe zostały poddane zatwierdzonemu zabiegowi fitosanitarnemu zgodnie z tym standardem.

Artykuł 9

Wprowadzanie do Unii określonych roślin

Określone rośliny można wprowadzać na terytorium Unii z pozaeuropejskich państw trzecich jedynie wtedy, gdy towarzyszy im świadectwo, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii) dyrektywy 2000/29/WE, zawierające jedno z następujących stwierdzeń w rubryce „Deklaracja dodatkowa”:

- a) były stale uprawiane w państwie, o którym wiadomo, że nie występuje w nim szkodliwy organizm;
- b) były stale uprawiane na obszarze uznanym za wolny od określonego organizmu przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie z międzynarodowymi standardami dla środków fitosanitarnych;
- c) pochodzą z miejsca produkcji, w którym – oraz w otaczającej je okolicy o promieniu co najmniej 1 km – podczas urzędowych inspekcji w okresie dwóch lat przed ich przemieszczeniem nie zaobserwowano żadnych objawów występowania określonego organizmu, oraz pobrano z nich próbki i poddano je testom bezpośrednio przed wywozem, na podstawie próbek reprezentatywnej dla każdej partii, i uznano je za wolne od określonego organizmu na podstawie tych testów.

Artykuł 10

Wprowadzanie do Unii niektórych rodzajów drewna i oddzielonej kory

1. Drewno określonych roślin, inne niż w postaci wiórów, zrębków, trocin ścinków, odpadów i zrzyneków, oraz oddzieloną korę, uzyskane w całości lub w części z tych roślin oraz inne niż w postaci drewnianych materiałów opakowaniowych, pochodzące z pozaeuropejskich państw trzecich, można wprowadzać na terytorium Unii jedynie wtedy, gdy towarzyszy im świadectwo, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii) dyrektywy 2000/29/WE.

2. Świadectwo to musi zawierać w rubryce „Deklaracja dodatkowa” jedno z następujących stwierdzeń:

- a) drewno lub oddzielona kora pochodzą z państwa uznanego za wolne od określonego organizmu przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami dla środków fitosanitarnych;
- b) pochodzą z obszaru uznanego za wolny od określonego organizmu przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami dla środków fitosanitarnych;
- c) zostały poddane odpowiedniej obróbce termicznej w celu osiągnięcia minimalnej temperatury 56 °C nieprzerwanie przez co najmniej 30 minut w całym przekroju drewna; poddanie obróbce termicznej potwierdza się znakiem „HT” umieszczanym na drewnie lub jego opakowaniu zgodnie z aktualną praktyką oraz na świadectwie.

3. Drewno drzew iglastych (*Pinales*) w postaci wiórów, zrębków, trocin ścinków, odpadów i zrzyneków oraz oddzielonej kory, uzyskanych w całości lub w części z tych drzew iglastych, pochodzące z pozaeuropejskich państw trzecich, można wprowadzać na terytorium Unii jedynie wtedy, gdy towarzyszy mu świadectwo, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii) dyrektywy 2000/29/WE.

4. Świadectwo to musi zawierać w rubryce „Deklaracja dodatkowa” jedno z następujących stwierdzeń:

- a) drewno lub oddzielona kora pochodzą z państwa uznanego za wolne od określonego organizmu przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami dla środków fitosanitarnych;
- b) drewno lub oddzielona kora pochodzą z obszaru uznanego za wolny od określonego organizmu przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami dla środków fitosanitarnych;

- c) zostało poddane odpowiedniej obróbce termicznej w celu osiągnięcia minimalnej temperatury 56 °C nieprzerwanie przez co najmniej 30 minut w całym przekroju drewna; poddanie obróbce termicznej potwierdza się znakiem „HT” umieszczanym na drewnie lub jego opakowaniu zgodnie z aktualną praktyką.

Artykuł 11

Kontrole urzędowe przy wprowadzaniu do Unii określonych roślin oraz niektórych rodzajów drewna i oddzielonej kory pochodzących z pozaeuropejskich państw trzecich

1. Wszystkie przesyłki określonych roślin, drewna określonych roślin innego niż w postaci drewnianych materiałów opakowaniowych oraz drewna drzew iglastych (*Pinales*) w postaci wiórów, zrębków, trocin, ścinków, odpadów i zrzyneków uzyskanych w całości lub w części z tych drzew iglastych, wprowadzane do Unii z pozaeuropejskiego państwa trzeciego, w którym stwierdzono obecność określonego organizmu, podlegają dokładnym kontrolom urzędowym w miejscu wprowadzenia do Unii lub w miejscu przeznaczenia ustalonym zgodnie z art. 1 dyrektywy Komisji 2004/103/WE⁽⁹⁾.
2. Te kontrole urzędowe obejmują kontrolę wzrokową oraz, w stosownych przypadkach, pobieranie próbek i badanie partii roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w celu potwierdzenia braku określonego organizmu.

Artykuł 12

Zgodność z niniejszą decyzją

Państwa członkowskie uchylają lub zmieniają środki, które wprowadziły w celu ochrony swoich terytoriów przed wprowadzeniem i rozprzestrzenianiem się określonego organizmu, tak aby zapewnić zgodność z niniejszą decyzją. Państwa członkowskie niezwłocznie informują o tych środkach Komisję.

Artykuł 13

Uchylenie

Decyzja 2007/433/WE traci moc.

Artykuł 14

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

⁽⁹⁾ Dyrektywa Komisji 2004/103/WE z dnia 7 października 2004 r. w sprawie kontroli tożsamości i zdrowia roślin, produktów roślinnych lub innych produktów wymienionych w części B załącznika V do dyrektywy Rady 2000/29/WE, które mogą być przeprowadzane w miejscu innym niż miejsce wprowadzenia do Wspólnoty lub w miejscu znajdującym się w pobliżu oraz określającej wymogi odnoszące się do wymienionych kontroli (Dz.U. L 313 z 12.10.2004, s. 16).

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL